

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2013 / 18 • 3 Mayıs 2013 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Yasaklarınız ve zorbalıklarınız vız gelir!
1 Mayıs'ın devrimci ruhunu
YENEMEZSİNİZ!**

İÇİNDEKİLER

Yasaklarınız ve zorbalığınız vız gelir	3
Çekilme sürecinin destekleyenleri ve Kürt hareketinin beklentileri	4
Taksim 1 Mayıs'na direnme kararlılığı damgasını vurdu!	5
Her yer Taksim, her yer direniş!	6-7
İstanbul 1 Mayıs:	
Kazananlar ve kaybedenler!	8
Sermaye devletin	
15-16 Haziran kabusu	9
İzmir'de yüzünü aşkın işçi ve emekçi alandaydı!	10
1 Mayıs Ankara'da kitlesel ve coşkulu bir mitingle kutlandı!	11
Bursa'da kitlesel 1 Mayıs	12
Adana'da 1 Mayıs coşkusu	13
Kayseri'de coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs	14
Çanakkale'de 1 Mayıs	15
Devrimci mirası yaşatmak, daha ileriye taşımakla mümkündür!	16-17
Almanya'da 1 Mayıs	18-19
Dünyada 1 Mayıs	20-21
İsviçre/Basel'de 1 Mayıs kutlaması	22
Kürdistan'da 1 Mayıs'a direnış rengini verdi	23
İllerde 1 Mayıs	24
Aydın'da 1 Mayıs süreci	25
İşçi ve emekçilerle 1 Mayıs ve Taksim üzerine konuştuk	26
PMR Kauçuk direnişı üzerine	27
Bosch işçisine Bursa'dan ziyaret	28
Hamas-El Fetih anlaşmazlığı devam ediyor	29
Üniversiteleri "karıştıran" Suriyeli ajanlar değil	30
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/18 * 3 Mayıs 2013
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Esmat Matbaacılık
M. Nezih Özmen Mh. Yüksel Sk. No 19
Güngören / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 637 10 35

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin bir önceki sayısının 1 Mayıs sayısını belirttiğimiz. Bu sayımız da ağırlıklı olarak 1 Mayıs gündemi üzerinden çıkmış bulunuyor. Gazetemizde, başta Taksim iradesinin rengini verdiği İstanbul olmak üzere Türkiye, dünya ve Ortadoğu'da gerçekleştirilen 1 Mayıs haberlerine ve değerlendirmelerine genişçe yer vermiş bulunuyoruz.

2013 1 Mayıs, dünyada ve Türkiye'de kitlesel, yaygın ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşen eylem ve gösterilere sahne oldu. Dünyanın bir dizi merkezinde ve sayısız bölgesinde gerçekleştirilen 1 Mayıslar'da, emekçilerin kapitalist sömürüye ve baskıya karşı büyüyen tepkisi öne çıktı. Kapitalist krizin derinleştirdiği yoksulluk ve güvencesizlik, artan hak gasplarının yanı sıra günbegün tırmanan emperyalist savaş ve yıkım, 1 Mayıs alanlarına çıkan milyonlarca işçi ve emekçinin ana gündemlerini oluşturdu.

Bu yıl Türkiye'de gerçekleştirilen 1 Mayıslar da yaygınlığı ve kitleselliği ile dikkat çekti. İzmir'de, Ankara'da, Bursa'da ve birçok kent ve merkezde önceki yıllara oranla çok daha kitlesel ve coşkulu mitingler gerçekleştirildi. Bunun gerisinde ise derinleşen sömürü koşulları karşısında işçi sınıfının ve emekçilerin biriken hoşnutsuzluğunun ve mücadele eğilimin olduğundan kuşku duymamak gerekiyor. Esnek ve kölece çalışma koşulları, taşeron çalışma sisteminin yaygınlaşması, arkası kesilmeyen hak gaspları, güvencesizlik ve geleceksizlik korkusu işçi ve emekçileri 1 Mayıs alanlarına çıkartan en büyük etkenlerdi. 1 Mayıs meydanlarında bir araya gelen yüz binlerin taleplerine de bu sorunlar rengini verdi.

Fakat 2013 1 Mayıs'na damgasını vuran, sermaye devletin Taksim "yasağı" karşısında militan ve kararlı direnişlere sahne olan İstanbul 1 Mayısı oldu. Taksim yasağı karşısında on binlerce işçi ve emekçi,

devrimci ve ilerici güçlerle omuz omuza vererek sokak sokak dövdüler. Yasak zinciri politik olarak kırıldı ve 1 Mayıs'ın kızıl ruhu İstanbul sokaklarına bir kez daha hakim oldu. Her ne kadar Taksim Meydanı'na çıkılamasa da Taksim'e çıkan her bir sokak Taksim iradesinin zaferine tanıklık etti. Özetle; sermaye devletin Taksim yasağı sökmedi, kazanan emekçilerin Taksim'e çıkma iradesi oldu.

Bu topraklarda Mayıs ayını kızılaştıran ve ona devrimci ruhunu veren bir diğer gün, "Denizler'in" ölümü yığıtçe göğüslediği 6 Mayıs olmuştur. Zira 6 Mayıs, devrimci direngenliğin, fedakarlığın ve zulme başeğmezliğin ilk örneklerinin sergilendiği, üç genç devrimcinin sermaye devletini kendi ininde dize geldiği ve bu topraklarda devrimci geleneğin tohumlarının serpildiği bir gün olmuştur.

Bu yıl üç yigit devrimcinin, Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idam sehпасına devrim ve sosyalizm sloganlarıyla yürüyüşlerinin 41. yılı. Katledilişlerinin 41. yılında Denizler'den devralınan bayrak sınıf devrimcileri tarafından dalgalandırılmaya, devrim ve sosyalizm mücadelesinde geleceğe taşınmaya devam ediliyor. Sınıf devrimcileri omuzladıkları bu tarihsel sorumlulukla Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i bulundukları tüm alanlarda anmaya hazırlanıyorlar. Bizler de buradan bir kez daha bu üç yigit devrimcinin anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Hatırlatma: Bilindiği gibi 1 Mayıs tablosunu gerek sitemizden gerekse de gazetemizden geniş bir çerçevede sunmaya çalıştık. Okurlarımızın ve yoldaşlarımızın kolektif katkısıyla bu konuda başarılı bir sonuç elde ettiğimizi rahatlıkla söyleyebiliriz. Fakat bu konuda hala elimizde olan katkıları sunmak (bu izlenim, röportaj ya da haber olabilir) fazlasıyla önem taşımaktadır. Tüm yoldaşlarımızdan ve okurlarımızdan bu yönlü katkıları bekliyoruz.

Yasaklarınız ve zorbalığınız vız gelir...

1 Mayıs'ın devrimci ruhunu yenemezsiniz!

1 Mayıs son yıllarda olduğu gibi bu yıl da oldukça yaygın ve kitlesel gösterilere sahne oldu. Yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç öfkelerini, taleplerini ve umutlarını 1 Mayıs alanlarına taşıdılar. Ama bu yılın 1 Mayıs'ına Taksim'e konulmaya çalışılan "yasak" damgasını vurdu. Sermaye iktidarı polis ordularıyla yıllar sonra bir kez daha Taksim'i işçi sınıfına yasaklamaya kalkarken, on binlerce işçi, emekçi ve genç de vahşi polis terörüne rağmen Taksim'e çıkma iradesiyle saatlerce çatışarak kararlılığını gösterdi, AKP zorbalığına teslim olmayacaklarını ortaya koydu. Taksim'le sembolleşen kızıl ve düzenle uzlaşmaz 1 Mayıs ruhu böylelikle açık ve net biçimde dile geldi. Binlerce devrimci, işçi ve emekçi kenetlenerek, kızıl 1 Mayıs geleneğine yeni bir halka daha eklemiş oldular.

Kuşkusuz bu kararlı mücadele Taksim'in önüne konulan barikatların yıkılması için yeterli olmadı. Çünkü on binleri bulan polis ordusu vahşi bir terör uyguladı, geçmiş yılları dahi aşan oranda zorbalığa başvurdu. Sadece polis orduları değil, aynı zamanda savaş ablukasını hatırlatır cinsten uygulamalara imza atıldı. İstanbul'un giriş-çıkışları engellendi, yetmedi köprüler kapatıldı, İstanbul'un iki yakası arasındaki deniz trafiği kesildi. İşte sermaye devleti böylelikle Taksim'e çıkışlara engel oldu. Üç yıl aradan sonra Taksim'de 1 Mayıs gösterilerine katılmak isteyen emekçilere geçit vermedi. Geçit vermedi ama bu kazandığı anlamına gelmiyor. Aksine sermayenin faşist iktidarı belki teknik olarak Taksim'i 1 Mayıs gösterilerine kapattı, ama hem moral hem de politik bakımdan bu mücadelede yenik düştü.

AKP iktidarının üç yıl aradan sonra Taksim'e yasak koymasının gerisinde derin politik hesaplar yatmaktaydı. İnşaat çalışmaları bu hesapları gizlemenin basit ve kurnazca bir yolu oldu sadece. Böylelikle Taksim yasağı meşrulaştırılmaya ve yapılacak faşist-gerici müdahale haklı gösterilmeye çalışıldı. Gericici-faşist iktidarın hesabı dünyanın en kızıl ve kitlesel 1 Mayıs'ından kurtulmaktır. Zira Taksim yasağının bundan üç yıl kadar öncesinde çatışarak aşılmasının ardından, Taksim 1 Mayıs'ları işçi sınıfı ve tüm toplumsal muhalefet güçlerinin buluştuğu devrimci bir merkez haline gelmişti. Toplumun farklı kesimlerinden yüzbinlerce kişi, proletaryanın damgasını taşıyan Taksim 1 Mayıs'ında birleşmekte, kurulu düzene yönelik öfkelerini dile getirmekteydi. Toplananların sınıfsal bileşiminin ne olduğundan bağımsız olarak Taksim, 1 Mayıs'ın devrimci proleter özü ve enternasyonal mücadele ruhunun çarpıcı bir aynası, kurulu düzenden devrimci bir çıkış yolu olduğunun güçlü bir kanıtı olmaktadır. Dahası Taksim'in bu görkemli ve kızıl tablosunun etkisiyle de 1 Mayıs'lar ülke çapında her geçen yıl daha yaygın ve kitlesel gösterilerle kutlanıyordu. Öyle ki son yılların 1 Mayıs'ları her defasında yaygınlık ve kitlesellik bakımından hep ileriye doğru bir gelişimi ifade etmiştir.

Hatırlanırsa bundan üç yıl önce Taksim yasağını kaldırmak zorunda kalan gericici-faşist iktidar umudunu "makul" 1 Mayıs'lara bağlamıştı. Madem Taksim'de yasak dikiş tutmuyordu, öyleyse artık işlemez hale gelen bu yasak dayatmasına son verilecekti. Ama belki de, bundan sonra 1 Mayıs'lar bugün Avrupa'da olduklarına benzer özel bir mücadele günü olmaktan

çıkarılıp boş panayirlara dönüştürülebilirdi. Fakat daha ilk yıldan itibaren iktidarın bu hesapları boşa düşürüldü. Öyle ki bu amaç için kullanılan sendika ağaları 1 Mayıs kürsüsünden kovuldu, böylelikle 1 Mayıs kürsüsü de alana hakim kızıl ve enternasyonal ruhun dolaysız biçimde kontrolüne geçti. Böylelikle de iktidarın 1 Mayıs üzerindeki müdahale imkanları olabildiğince daraldı. Bunun üzerine yıllar boyunca kaybettiği bu mevzileri geri almak üzere bir dizi hamleyle başvurdu. Bu hamleler geçtiğimiz yıl artık ayrı alanlarda "sarı" 1 Mayıs'lar örgütlemeye kadar vardırıldı. Ama bu da sendika ağalarının tecrit edilmesinden başka bir sonuç yaratmadı ve böylelikle de bu yıla gelindi. Bu yıl ise AKP'ye yaraşır bir köylü kurnazlığıyla Taksim'e kazma vurularak bugün finalini yaşadığımız senaryo uygulamaya sokulmuş oldu.

Kuşkusuz AKP'nin böylesine riskli bir hamleyle başvurmuş olmasının gerisinde güncel gelişmelerden kaynaklanan daha özel bazı nedenler de var. Bunların başında ise Kürt sorunuyla bağlantılı olarak gündeme getirilen sözde "çözüm süreci" bulunuyor. Bilindiği üzere bu sürece bağlı olarak "barış" ve "demokrasi"nin geleceği yolunda hayaller kışkırtılmakta, kurulu düzene ve gericici-faşist rejime makyaj çekilmekte, beklentiler arttırılmaya çalışılmaktadır. Böylelikle de aynı zamanda bu düzene ve iktidara karşı mücadele zayıflatılmak, hele hele devrimci sınıf mücadelesi gözden düşürülmek istenmektedir. Öyle ya "devrimler dönemi kapanmıştı" artık haklar mevcut düzenle kavga ederek, ona karşı silah çekip savaşarak değil, uzlaşma ve barış içerisinde bir arada yaşayarak elde edilebilirdi. Hem zaten toplumsal bir mutabakat yoluyla hazırlanacak anayasayla da tüm sorunlar çözülecek ve herkes bir biçimde özgür olacaktı. İşte bu düşünceleri topluma empoze etmeye çalışanların ilk işi Newroz'un isyan ruhunun hakkından gelmeye çalışmak oldu. Ondan sonra da sıra kızıl 1 Mayıs'a geldi.

Zira 1 Mayıs devrim ve sosyalizm umudunun ifadesi, bu düzenle barışın imkansız olduğunu gösteren gerçek bir aynaydı. Yalan, dolan ve aldatmacalarla yaratmaya çalıştıkları barış tablolarını bozan kızıl bir müdahaleydi. Öyleyse ne yapıp edip onun hakkından gelmeliydiler. Kızıl rengi soldurmalı, devrim umutlarını boğmalı, sınıf mücadelesi ruhunu mezara gömmeliydi. Yalan, dolan ve aldatmacalarla Taksim'den

uzaklaştırarak "marjinalleştirmeli", başka bir ifadeyle de gözlerden uzaklaştırmalıydılar. İşte bunun için Taksim "çukuru" yalanına sarılıp başka alanları dayattılar, fakat bunda başarılı olamayınca da yıllar sonra bir kez daha Taksim'e yasak koyma cüretinde bulunabildiler.

Cüret ettiler, fakat bir kez daha politik ve moral bakımdan yenildiler. Hesapta 1 Mayıs'ın tatil olmasını da fırsata dönüştürüp işçi ve emekçileri evlerinde tutup, her şeye rağmen sokağa çıkma iradesi gösterenleri de "marjinal grup" yaftası asarak ezmeyi planlıyorlardı. Ama bu hesapları tutmadı. Çünkü hem tüm engellemelere rağmen on binlerce kişi Taksim yolunda kararlı bir mücadele verdi, hem de İstanbul gibi bir kenti abluka altına alan devlet sadece kendi aczini ve halkına düşmanlığını göstermiş oldu. Böylelikle İstanbul, acz içerisindeki devlet karşısında devrim iradesinin gücüne sahne olurken, gericici hesaplar da bozulmuş oldu.

2013 1 Mayıs'ı sermaye iktidarının yaratmaya çalıştığı "barış" ve "toplumsal uzlaşma" tablolarına kızıl bir müdahale oldu. Bu müdahaleyle gericici-faşist rejimin yüzüne çekilmeye çalışılan makyaj döküldü. Onun faşist ve gericici yüzü tüm hatlarıyla ortaya çıkarıldı. Bu müdahale aynı zamanda belleklerden silinmeye çalışılan ideolojik ve siyasal gerçekleri olabildiğince görünür kıldı. Demek ki sınıfsal baskı ve eşitsizliklerin bu denli çarpıcı boyutlarda olduğu bu düzende ne sınıf mücadelesinin ne de devrimler döneminin sonu gelmiştir. Aksine tüm hoyratça saldırılara ve körüklenen hayallere rağmen bu toplumun bağrında kökleşen devrim düşüncesini ve mücadele ruhunu boğamazsınız.

Fakat bu aşamadan sonra önemli olan 2013 1 Mayıs'ının bu ideolojik-siyasal ve moral kazanımlarına dayanarak tasfiyeci saldırılara (bu saldırıların 1 Mayıs'tan sonra daha da artacağı ve giderek fiziki operasyonlara dönüşebileceği ihtimali de yüksektir) göğüs germek, devrim iradesini güçlendirmek, toplumsal-sınıfsal alanda bir güç odağı haline getirebilecek bir cüret ve sorumlulukla davranabilmektir. Böyle yaparsak hem bu 1 Mayıs'ın kazanımlarını koruruz, hem de Taksim'in önünü yeniden açabilecek koşulları bugünden hazırlamış oluruz.

Çekilme sürecinin destekleyenleri ve Kürt hareketinin beklentileri

Abdullah Öcalan’ın Newroz mesajından sonra İmralı sürecinin gündemi çekilme sorunu etrafında şekillendi. AKP şefinin ve bazı yetkililerinin “silahlarını bırakıp gitsinler” türünden çıtaı yüksek tutan söylemleri ve KCK cephesinden çekilmenin yasal güvencelere bağlanması şartının öne sürülmesi gibi nedenlerle yaşanan kriz uzun sürmedi. Öcalan’nın devreye girip çekilmeyi şarta bağlı olmaksızın öne alması ve AKP’nin komisyon manevraları sonrasında, çekilme açıklaması beklenmeye başlandı.

Malumun ilanı

Yerli ve uluslararası basında geniş bir ilgiye konu olan, Türk burjuvazisi, ABD-AB gibi emperyalistler ve çözüm sürecine büyük umutlar bağlayan sol kesimler tarafından heyecanla karşılanan 25 Nisan’daki KCK açıklaması bir tür malumun ilanıydı. Zira son mektup trafiğinden sonra Kürt basını açıklamadaki çerçeveyi özlü bir şekilde işlemeye başlamıştı. Yani üç aşamalı bir yol haritası olduğu, çekilmeyle birlikte ilk aşamanın bitip, ikinci aşamanın başlayacağı, anayasal ve yasal düzenlemelerle ilerleyecek bu aşamanın en zor aşama olacağı öncesinde yazılıp çizilmekteydi. Murat Karayılan üç aşamalı planı en tam haliyle bir kez daha dile getirmiş olmak dışında, teknik mahiyetteki bir dizi adımı ve sürecin nasıl yürütüleceğini sıralamış oldu. Aynı açıklamada bir yandan tüm ezilenlerden ve demokrasi mücadelesinin dinamiği saydıklarından, diğer yandan günümüzdeki tüm kötülüklerin aktörü konumundaki emperyalist zorbalardan ve bölgesel taşeronlarından süreci desteklemelerini istemesi ise herhangi bir yenilik taşımıyordu.

Yine de sermaye cephesi, özellikle de AKP iktidarı bu açıklamayla birlikte büyük bir rahatlama yaşadılar. Tayyip Erdoğan “tarih yazmaktan” bahsetmeye, daha büyük bir özgüvenle konuşmaya başladı. Nihayetinde, terör demagojisine dayalı söyleminde, şimdiye kadarki saldırgan politikasında herhangi bir değişime gitmeden “entegre çözüm stratejisi”nin en önemli sonucunu almış sayılır. 2012 sonlarındaki açık grevlerinin bitirilmesiyle ele alınırsa, AKP’nin kazanımları daha net anlaşılır. Her şeyden önce 5-6 aydır ülke gündemi AKP’nin tasfiyeci çözüm oyunu ekseninde şekillendi. Süreç boyunca kendisine karşı yürütülen saldırılara rağmen Kürt hareketi dinci-gerici iktidar karşısında hayırhah bir tutuma itildi. Türkiye’nin kuyrukçu sol cephesi genişletilerek tümüyle bu sürece eklemelendi. Son olarak Batı Kürdistan’da PYD, ÖSO çeteleriyle ittifaka zorlandı. Böyle bir ittifak reddedilse de Kürt güçleri fiilen Esad rejimiyle savaşın içine çekildi vs.

Daha büyük hassasiyet dönemi

İstihbarat görevlileri üzerinden gizli kapaklı yürütülen görüşmeler ve göstermelik komisyon manevralarıyla elde edilen çekilme sonucu ise, AKP’ye kritik saydığı bir yılın büyük bölümünü sorunsuzca geride bırakma, hatta gücünü ve

mevzilerini pekiştirme imkanı sunuyor. Söylendiğine göre çekilmenin tamamlanması birkaç ayda ancak mümkündür. Bu sürecin aynı zamanda başta anayasa olmak üzere birtakım yasal düzenlemelerle paralel gideceğini uman Kürt hareketi, sürece atfettiği önem göz önüne alınırsa giderek daha büyük bir hassasiyetle hareket edecektir. AKP’nin çekilmenin tamamlanması şartını öne sürerek oyalama sürecini uzatmaya bakacağı ise şimdiden bellidir. Zira muhatabının tüm benliğiyle masada çözüm hayaline bağlı olduğunu, İmralı masası üzerinden zorlanmadan idare edilebileceğini, incelikli manevralarla oyalamanın zorunlu olmaktan çıkacağı bir aşamaya kadar sürdürülebileceğini son 5-6 ayda yeniden tecrübe etmiştir.

Kürt hareketi ve eklentileri Tayyip Erdoğan’ın bir çözüm projesi olmadığından yakınırken kesinlikle haklıdırlar. Ama bu, AKP’nin bir oyalama planının, bir tasfiye projesinin olmadığı anlamına gelmiyor. Dinci-gerici akım bu projesini yeni yıla girerken en net ifadelerle ortaya koydu ve o günden bu yana da başarıyla icra etmektedir. Tuhaf olan bu değil, iligine kadar çürümüş olan bir düzeni ve devleti parlamenter-yasal mücadele yoluyla demokratikleştirme ve demokratik özerklik projesini, başında AKP’nin bulunduğu sermaye iktidarına kabul ettirebileceğini sanmaktır.

Destek çağrısının muhatapları

İşte tüm ezilenlerden, kadınlardan, gençlerden, sosyalistlerden ve nihayet işçi ve emekçilerden, artı emperyalist devletler ile Türk egemenlerinden bu hayale destek vermeleri isteniyor. “Çağdışı sınıf paradigması”nı ve “devlet teorisi”ni çoktandır aşmış olan Kürt hareketinin bu çağrısını egemenlerin fiiliyatta nasıl karşıladıklarını çok geçmeden göreceğimizden kuşku duymuyoruz. Zira onların büyük bir kapitalist bunalımın pençesinde olduklarını, emperyalist nüfuz mücadelelerinin emperyalist saldırganlığı ve savaşları dizginlerinden boşalttığını, “Mezopotamya Su Birliği” projesinden önce Ortadoğu, Doğu Asya ve Afrika’da kan göllerine ihtiyaç duyduklarını, örneğin 2 yıldır yakıp yıkılmasını sağladıkları Suriye’ye Türkiye-İsrail ortaklığıyla son vuruşu hazırlamaya çalıştıklarını biliyoruz.

Anketlere bakılırsa Kürt halkıyla birlikte ezilenlerin, işçi ve emekçilerin büyük bölümü, hangi tarafta yer aldığından bağımsız olarak “çözüm sürecini” destekliyor, gerçekte neyi desteklediğinden bihaber olarak. Yoğunlaşan sömürü ve köleliğin, devlet terörü ve faşist baskının uzun dönemdir mayaladığı gerilimlerin kaçınılmaz depremlerine kadar parlamenter mücadele verileri ölçü sayılacak. Oyların, anketlerin sonuçlarına, barışçıl gösteri meydanlarından yansıyan tablolara bakılacak. İşçilere, emekçilere, ezilenlere önderlik iddiasındaki siyasi akımlar ise ana gövdesiyle zaten Kürt hareketinin yedeğinde hareket ediyor. Süreci desteklemeyen reformist akımların esas sorunu ise inisiyatifin AKP’de olması. Yoksa hepsi sürecin bir tarafı olmak üzere birer KCK-AKP ilişkisiyle ilgili.

sorununda hiçbirinin düzeniçi anayasal çözüm çizgisi dışında bir perspektifi yok. Demek oluyor ki, bu cenahtaki tüm siyasi çevreler Kürt hareketinin eleştirisinin aksine demokratikleşme konusunda AKP’den bir beklenti içinde olmaktan ziyade, kendi içinde demokratikleşmeyi hedef alan bir parlamenter-reformist mücadele stratejisine sahipler. Zaten Türkiye solunun ezici ağırlığı çoktandır anayasal çözüm çizgisi doğrultusunda saflaşmış durumda. Kısacası Kürt hareketinin kastettiği bu solsa, onu eleştirmesinin veya ikna etmeye çalışmasının hiçbir gereği yok. Zira ikinci aşama çerçevesinde istediği desteği peşinen arkasına almış bulunuyor.

“Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf savaşımıları tarihidir”

Buna rağmen AKP’yle diyalog ve müzakere yürüterek Türkiye’yi demokratikleştireceklerini, demokratik bir anayasa yapabileceklerini, anti-demokratik yasaları, özel savaş yapılarını kaldırabileceklerini düşünenler yeni bir hayal kırıklığından başka bir şey elde edemezler. Tersini hayal etmek, tarihin sınıf savaşımılarıyla şekillendiğini, insanlığın evrensel kazanımlarının sömürücü iktidarlara zor yoluyla yıkmayı hedefleyen devrimci mücadelelerin ürünü olduğunu reddetmenin yarattığı bir yanılsamadır. Bunun tarihin her evresinde ve dünyanın her yerinde sömürülen ve ezilenlere hep daha ağır sömürü, daha katmerli kölelik ve baskı olmuştur. Sömürüye dayalı bir düzeni kendi içinde iyileştirmeyi hedefleyen siyasal anlayışın elde edeceği tek sonuç, devrimci sınıfların kan emici sınıflarla uzlaşmalarını sağlamaktan, dolayısıyla o düzenin ömrünü uzatmaktan ibarettir. İşte Kürt hareketinin sosyalistlerden unutmamasını istediği, solun, hatta devrimci olmak iddiasında olan bazı çevrelerin de bir yana bıraktığı budur. Ve temel belgelerindeki iddialara rağmen gerçekte ya da fiilen Kürt halkını, tüm işçi ve emekçileri kazanabilecekleri bir çözüm çizgisi olmayan, keza böyle bir iddiadan yoksun olanlar adına bu hiç de şaşırtıcı değildir.

Kürt hareketinin unutulmasını istediği sadece bilimsel sosyalizmin temel ilkelerinden ibaret de değil. Bu süreçte aynı zamanda Kürt halkının haklarını savunmakla Kürt hareketinin politikalarına yedeklenmek de aynılaştırılıyor. Oysa Kürt halkının eşitlik, özgürlük ve kalıcı barış taleplerinin en yürekli savunusu, ezmenin, inkarın, katliamların sorumlusu olan sermaye iktidarını cepheden karşıya almaktan, onu yıkmayı hedefleyen devrim mücadelesinden geçiyor. Dolayısıyla güncel olarak tüm uluslardan işçi ve emekçilerin başında AKP’nin bulunduğu sermaye düzeninin aldatmacaları konusunda olduğu kadar, emperyalist-kapitalist sistem ve egemenler karşısında sürüklenmeye çalışıldıkları yanılsamalar konusunda uyarılması da vazgeçilmez bir sorumluluktur. Ulusal sorunda halkların tam hak eşitliğine, gerçek özgürlüğüne ve gönüllü birliğine dayalı sosyalizmin devrimci çözüm programına sahip olanlar, bunun gereğini yapmaya devam edeceklerdir.

Taksim 1 Mayıs'ına direnme kararlılığı damgasını vurdu!

2013 1 Mayıs'ı bir kez daha sermaye iktidarı ile işçi ve emekçiler arasında bir irade savaşına dönüştürdü. AKP hükümeti Taksim'i "yasaklı alan" ilan ederek, üç yıl önce kaybetmiş olduğu mücadelenin rövanşını almaya niyetlendi. Elbette Taksim sadece bir alan değil, işçi sınıfının sermaye karşısında mücadelesiyle özdeşleşen ve bu uğurda nice bedellerin ödendiği simgesel değeri olan bir meydandır. Bu yüzdendir ki, sermayenin Taksim'i 1 Mayıs'lara kapatılmak istemesi sadece bir alan tartışması olmaktan öte işçi sınıfının ve emekçilerin iradesine ve mücadele azmine vurulmuş bir pranga niteliğindedir. AKP hükümetinin her yeni fırsatta bunu tekrardan gündeme getirmesi boşuna değildir.

Bu gerçeklik ortadayken ve sorunun bir kez daha alan tartışması üzerinden açıklanmaya çalışılması sermaye için anlaşılır bir durumken TKP'nin de benzer bir söylemle Kadıköy'e "yelken açması" tatlı su solculuğun nelere kadir olduğunu bir kez daha göstermiştir. TKP, Taksim'in AKP tarafından bir kez daha yasaklı ilan edilmesinin ardından yaptığı açıklamada türlü bahaneler öne sürerek Kadıköy'e dümen kırdı. Sözde Kadıköy tercihlerinin yasak kararıyla alakalı olmadığını belirten TKP, "alan fetişizmi" yapmadıklarını söyleyerek de sermaye ile aynı dili kullanmaktan sakınmadı.

Unutulmamalıdır ki, 1 Mayıs'ın yeniden Taksim'de kutlanması tam da "alan fetişizmi yapmayalım" tartışmaları yürütenlere ve sermaye iktidarına soldan destek sunanlara rağmen üç yıl boyunca verilen militan ve kararlı bir mücadele ile sağlandı. Bu yüzden Taksim'in "yasaklanması" ancak "alan fetişizmi" yapmayalım argümanlarına sarılanlar için geçerli olabilirdi ki, "majestelerinin Komünist Partisi" de bu durumdan vazife çıkararak Kadıköy'de "izinli 1 Mayıs'a" koştu.

Bu 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na çıkılamadı ama sermaye iktidarının yasakçı zihniyeti karşısında gerçek anlamda "boyun eğmeyenler" 1 Mayıs'ın kızıl ve devrimci geleneğini sürdürdü. Sınıflar mücadelesi açısından asıl önemli olan da budur. Eğer TKP açıklamasında; "ülkemizde başka birçok ülkeden daha fazla önemsenen ve etkisi olan 1 Mayıslar"dan söz ediyorsa bunun tam da bu dayatmalara karşı devrimcilerin önderliğinde yıllardır gösterilen direniş ve ödenen bedeller sonucunda gerçekleştiğini unutmamalıdır.

Oysaki biçimden çok özü öne çıkardıklarını iddia eden "boyun eğmeyenler" Kadıköy 1 Mayıs'ı ise gerek AKP medyası gerekse de sermaye hükümetinin temsilcileri tarafından Taksim 1 Mayıs'ına karşı

bayram havasında bir örnek olarak sunulmuştur. AKP tarafından TKP'ye bu şeref bahşedilmesi ise Kadıköy tercihlerini sözde 1 Mayıs'ları "özüne uygun" bir biçimde kutlamak istediklerini söyleyenler için oldukça trajik bir duruma dönmüştür. Daha önce hemen her 1 Mayıs'ta sermaye devletinin Hak-İş ve Türk-İş'e yaptığı "övgüler" bu yıl "boyun eğmeyenlerin" TKP'sine nasip oldu.

Aslında bu durum TKP açısından hiç de şaşırtıcı olmamıştır. Nitekim sermaye iktidarıyla yaşanacak her zorlu ve sert mücadelede TKP'nin yelkenleri suya indiren pratiği birçok deneyimle sabittir. Örneğin 2004 yılında NATO Zirvesi'ne karşı militan bir sokak mücadelesi verilirken, TKP, gerçekleştirdiği "kampla" NATO'ya İstanbul'un kapılarını kapatmıştı! Elbette daha birçok eylemli süreçte TKP kitlesinin alanları nasıl terk ettiği bilinen bir gerçektir. Bu yüzden Taksim 1 Mayıs'ının kazanılmasında "Taksim fetişizmi" tartışmalarıyla devrimci, militan iradeyi ve kararlılığı zayıflatma yönündeki tüm çabalarını bir anda unutarak Taksim kazanımı için kendilerine de pay biçen açıklamaları en hafif deyimleriyle aymazlıktır.

Unutulmamalıdır ki, o dönemde TKP gibi düşünen birçok liberal, reformist ve sendikalist grup bu düşünce etrafında ortaklaşıyor, hatta yine Kadıköy 1 Mayıs'larına katılıyorlardı. Fakat bu ısrar ve direniş kendi meşruluğunu yarattıkça, toplumun farklı kesimleri dahi Taksim 1 Mayıs'ını sahiplenme yoluna gitti. Ama bugün devletin yeniden Taksim'i yasaklama yönündeki kararı karşısında Kadıköy'e dümen kırma "şanı" TKP'nin oldu.

Elbette TKP'ye bu tutumu aldıratan bir sınıfsal gerçekliği ve onu tamamlayan politik bir yaklaşım var. Adınız ne kadar "komünist" olursa olsun devrimci bir iktidar perspektifinden yoksun olduğunuz ve dolayısıyla düzen içi bir konumlanışa sahip olduğunuz sürece düzene yedeklenen politikalar üretmekten de kurtulamazsınız. Devrimci bir iktidar perspektifi olmayanların devrimci-militan bir kitle mücadelesi yürütemeyecekleri açıktır. Bu durum gerek gündelik sınıf mücadelesinde, işçi direnişlerinde gerekse de gençlik hareketinde birçok örneğiyle karşımıza çıkmaktadır.

En başta söylediğimizi bir kez daha tekrarlamak gerekirse: Taksim iradesine sahip çıkmak sadece bir alan tartışması yürütmek değil, sermaye iktidarının yasakçı zihniyetine ve politikalarına karşı sınıfın devrimci irade ve kararlılığının ortaya konulmasıdır. Yani biçimle öz arasında kopmaz bir bağ vardır.

Tabii ki devrimci iktidar perspektifiyle ele alındığı koşullarda...

Validen polise teşekkür, TKP'ye övgü!

İstanbul 1 Mayıs'ına yine azgın polis terörü damgasını vurdu. Vahşi polis terörü nedeniyle çok sayıda emekçi yaralanırken polisin hedef alarak attığı gaz bombaları nedeniyle hayati tehlikesi bulunan birçok kişi var. Onlarca emekçi ise gözaltında.

"Fevkalade bir müdahale!"

Bu tabloda açıklama yapan İstanbul Valisi ise riyakarlığı üst boyuta taşıyarak polisin müdahalesi için "Fevkalade bir müdahale!" ifadelerini kullandı. "Marjinal gruplar" demagojisine sarılmaya çalışırken komik duruma düşen vali, anayasal bir suç olan fişlemeyi kabul etmekten de çekinmedi. Yaralılardan bahseden vali, "hepsinin bizde kaydı bulunuyor" diyerek fişleme itirafında bulundu. Haklarında arama kararı bulunmadığına göre polisin elinde kaydının bulunması ancak yasadışı fişleme ile mümkün olur, valinin itiraf ettiği de budur.

"Marjinal gruplar" ve "elimizde kayıtları var" sözleriyle kendini savunmaya çalışan valinin bu marjinal kişi sayısını 3500 olarak açıklaması ve geri kalanların da ulaşımın engellenmesi nedeniyle gelemediğini söylemesi ise "küçük marjinal grup" tanımlamasını başlı başına tartışılır hale getirdi. Üstelik bu açıklama aynı zamanda 3500 kişinin fişlenmiş olmasının da bir başka itirafıydı. Ayrıca gerçekte Taksim çevresinde tüm engellemelere rağmen onbinlerin bulunduğu ve sadece görevli polis sayısının bile bunu kanıtladığı düşünüldüğünde bu marjinal grup yalanının kofluğu bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

Hastanede yatan bunca ağır yaralı varken utanmadan yaralı polisleri öne çıkaran vali, içerisine düştüğü komik durumu göz göre göre savunmaya çalıştı. Polisleri mağdur ilan etmek için çabalarırken "Emniyet güçlerimiz yıldırılmaya çalışılmıştır" ifadelerini kullandı. Yine polise bilye atıldığını söyleyerek "Biz bilye atmıyoruz" diyen vali, polisin hedef alarak attığı gaz bombaları nedeniyle ağır yaralananları gündemine almadı.

TKP'ye teşekkür etti!

Valinin açıklamaları arasında belki de en ilgi çekici olanı ise birkaç kez TKP'ye teşekkür ederek övgüler düzmesi oldu. Sıklıkla TKP'yi hatırlatan vali, "Kadıköy'de ise TKP güzel bir miting yaptı", "Keşke bizim önerilerimiz doğrultusunda, TKP'nin Kadıköy'de yaptığı gibi bir miting yapabilselerdi" gibi sözler sarfetti. TKP'nin Kadıköy kaçınıklığı böylece düzen güçleri için de ellerini güçlendirme ve Taksim eylemlerinin meşruluğunu karalama aracı olarak değerlendirilmiş oldu.

Taksim 1 Mayısı...

Her yer Taksim, her yer direniş!

1 Mayıs 2013 | Şişli

Sermaye devleti tarafından “şantiye var” bahanesiyle Taksim Meydanı’nın keyfi biçimde yasaklanmasına rağmen işçi ve emekçilerin Taksim iradesi bu yılki İstanbul 1 Mayıs’ında öne çıktı.

2013 Taksim 1 Mayıs’ı bir kez daha sermaye iktidarı ile işçi ve emekçiler arasında bir irade savaşına dönüştü. AKP hükümeti Taksim’i “yasaklı alan” ilan ederek, üç yıl önce kaybetmiş olduğu mücadelenin rövanşını almaya niyetlenirken dersini almayan İstanbul Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü’ne karşı kararlı ve militan bir karşı koyuşla yanıt verildi.

Tüm baskı ve yasaklamalara rağmen 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlama kararlılığı gösteren işçiler, emekçiler, sendikalar, meslek örgütleri, devrimci ve ilerici güçler, Şişli ve Beşiktaş’ta buluşarak Taksim’i zorlamak istedi. Emekçilerin Taksim iradesi karşısında İstanbul’da adeta “OHAL” ilan eden valilik ve polis teşkilatı sokaklarda terör estirdi. Saatlerce süren çatışmalarda gözü dönmüş bir biçimde gaz bombası, tazyikli su kullanan devlet gözaltı saldırısına da başvurdu. Çatışmalar sırasında çok sayıda ilerici ve devrimci de gözaltına alındı.

DİSK binası gaza boğuldu

Gece Şişli’deki DİSK Genel Merkezi’nde sabahlayan işçiler ile devrimci ve ilerici güçler, sabah 06.00’den itibaren 1 Mayıs coşkusunu kuşandılar. DİSK binasını ablukaya alan polisin vahşi saldırıları öğle saatlerine kadar aralıksız sürdü. DİSK binası içerisindeki ve çevresindeki kitleyi gaza boğan polis adeta terör estirdi.

Nakliyat-İş üyesi Yurtiçi Kargo ve MNG Kargo direnişçileri, Dev Sağlık-İş üyeleri, Enerji Sen üyeleri, Sine Sen ve Sosyal-İş üyeleri ile birlikte birçok kişi marşlar ve sloganlar eşliğinde bekleyişlerini sürdürdü.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, EÖC, HKP, Halkevi, Genç Sen, Öğrenci Kolektifi, ESP ve Mücadele Birliği de DİSK Genel Merkezi önündeydi.

Öte yandan, polis de Taksim güzergahını kesecek şekilde barikat oluşturdu. Osmanbey Metro çıkışına panzer konuşlandırılırken, otobüslerle sürekli polis taşındı.

Saat 08.00 sıralarında DİSK Genel Başkanı Kani Beko, genel merkez önünde basın açıklama yaptı. Geçen yıllardaki Taksim yasaklarını ve polis terörünü hatırlatan Beko, devletin saldırmadığı koşullarda 1 Mayıs’ın kardeşlik içinde geçtiğini belirtti. Beko, bu 1 Mayıs için İstanbul’da hayata geçirilen sıkıyönetime de tepki gösterdi ve bir kez daha, Taksim’in 1 Mayıs alanı olduğunu belirtti.

08.25 sıralarında ise DİSK Genel Merkezi önünde toplanan kitle Halaskargazi Caddesi’nden yürüyüşe başladı. Yürüyüşün en önünde karanfillerden yapılmış 1 Mayıs çelengi taşınırken, ardından işçiler kolkola girerek kortej oluşturdular. Kortejde DİSK’e bağlı sendikalar, BDSP, EHP, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, ESP, Mücadele Birliği, Devrimci Hareket ve DAF DİSK Genel Merkezi önünden başlayan yürüyüşte yer aldı.

Caddeye girilen Taksim yürüyüşü, önceki iki

tarafını da kapatarak oluşturduğu kortejle saat 09.00’a kadar bekleyerek toplanmaya devam etti. Burada Kaldıraç, Halk Cephesi ve EÖC katıldı. Bu arada polisle yapılan görüşmelerin ardından, çevik kuvvet kitleye doğru harekete geçti.

09.25’te Şişli kolundaki kitleye saldırılmasının ardından DİSK Genel Merkezi polis tarafından adeta kuşatıldı. Polis saldırısı sırasında aralarında BDSP’lilerin de bulunduğu çok sayıda ilerici ve devrimci yaralandı.

Polisin pervasız saldırısı basın emekçilerini de hedef aldı. Polis ilk andan itibaren basının üzerinde de gaz ve tazyikli suyu eksik etmezken, hedef gözeterek basına saldırdı. Polis amirinin DİSK Genel Sekreteri Çerkezoğlu ile görüşmesinde saldırıyı soran basın emekçilerine, polislerden yanıt gelmedi.

Saat 12.00 sıralarında DİSK Genel Merkezi önünde açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, devletin saldırgan tutumunu kınadı. 1 Mayıs’ı birlik ve kardeşlik içinde kutlamak istediklerini söyleyen Beko, kutlamaları bitirdiklerini ve dağılacaklarını söyledi.

Polis, Şişli Cami yönündeki barikatları açtı. Devam eden çatışmalar sırasında çok sayıda BDSP’li yaralanırken gözaltı saldırısı da başlatıldı. Gönül Doğan, Veli Karaçam ve Zeynel Nihadioğlu adlı BDSP’liler Cevahir AVM önünden sivil polisler tarafından gözaltına alındı.

Tuncay Karaca, Esin Yıldız, Ali Uğurlu, Emrah Akbaba, Rıza Soylu isimli BDSP’liler de yaralandı.

Beşiktaş:

Beşiktaş’ta ise TMMOB, TTB, KESK ve Türk-İş’e bağlı sendikaların yanı sıra Halkevleri, ÖDP, TKP 1920, EHP ve DİP’in de aralarında bulunduğu sol güçler toplandı. Barbaros Bulvarı’nda toplanmaya başlayan kitle tazyikli su sıkılarak dağıtılmak istendi.

Saldırıların ardından geri çekilen gruplar hızla yeniden caddede buluştu. “Her yer Taksim, her yer direniş!” ve “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları coşkuyla atıldı. Polis ise basına yönelik bir uyarı yaptı.

1 Mayıs 2013 | Beşiktaş

“Saldırıların şiddetlendireceğini” söyleyen polis, basın da çekilmesini istedi.

Ayrıca sabah saatlerinde Gümüşsuyu’ndan Taksim’e yürüyen bir gruba polis saldırdı.

Beşiktaş’ta toplanan ve ağırlığını CHP’lilerin oluşturduğu gruba polis tazyikli su ve biber gazı kullanarak saldırdı. Saldırının ardından gruplar, polise taşlarla direnerek geri çekildiler.

Basın emekçilerinin de polis terörüne maruz kaldığı saldırılar sürerken Türk-İş’e bağlı sendikalardan Yol-İş İstanbul 1 No’lu Şube, Haber-İş İstanbul 1 No’lu Şube ve TÜMTİS kendi pankartlarıyla yer aldılar.

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Eğitim-Sen, EMEP ve birçok grup Barbaros Bulvarı’nda bir araya gelerek pankart ve flamalarla yürüyüşe geçtiler. Polis barikatına ulaşılmasının ardından polis panzer takviyesi alarak şiddetli biçimde kitleye saldırdı.

Tüm grupların Barbaros’ta toplanarak yeniden yürüyüşe geçmesinin ardından polis saldırısının şiddeti arttı. Sabah saatlerinden beri panzerden su sıkan, plastik mermi ve gaz kullanan polis, bu kez çevik kuvvetlerle saldırdı. Kitle Yıldız Teknik Üniversitesi’ne kadar çatışarak geri çekildi.

Gözaltı avına başlayan polis, Çarşı’da Kartal heykeli önünde toplanan ve ağırlığını Çarşı ve Fenerbahçe taraftar gruplarının oluşturduğu kitleye saldırdı. Bu sırada polisin attığı gaz bombaları birçok ev ve işyerine girdi. Bir lokantanın çalışanları içeri atılan gazdan rahatsızlanırken Akaretler’de bir evde atılan gaz bombası nedeniyle yangın çıktı.

Beşiktaş kolunda çatışmalar yaklaşık 7 saat belli aralıklarla sürdü. Polisin tüm saldırılarına rağmen Barbaros Bulvarı, Akaretler bölgesi sürekli çatışmalara sahne oldu.

Saatler 13.30’a yaklaşırken Barbaros Parkı’nda eylemin bitirilmesi için son toplanma başladı. Ses aracının üzerinden yapılan konuşmalarda gün boyu çatışmalara su ve limon vererek destek sunan Beşiktaş halkına teşekkür edilirken 1 Mayıs’ın AKP hükümetine karşı mücadelenin bir cephesine dönüştüğü ifade edildi. Emek, barış ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu gerçekleştirilirken hep birlikte söylenen 1 Mayıs marşıyla bu koldaki eylem de sonlandırıldı. Polis dağılan kitleye saldırarak pervasızlığını bir kez daha gösterdi.

Mecidiyeköy:

09.30 sıralarında Mecidiyeköy’de Ekim Gençliği, Kaldıraç ve Tekyumruk taraftar grubu toplandı. Polis kitleye gaz bombaları ile saldırdı. Kitle ara sokaklara çekildi.

Polis saldırısında *Kızıl Bayrak* muhabiri de iki bacağına gelen gaz bombaları nedeniyle yaralandı.

Taksim’e yürümek isteyen BDSP’li gruba polis saldırdı. Polis köprü üzerinden de gaz bombaları ile saldırırken, saldırı nedeniyle ara sokaklara çekilen

BDSP’liler toplanarak her seferinde caddeye yeniden çıktılar.

Profilo AVM önünde de devam eden çatışmalar boyunca kitle barikatlar kurdu ve ana caddeye çıkmak için polis barikatını zorladı.

Saat 13.00’te Mecidiyeköy’de toplanan yaklaşık 500 kişilik gruba polis saldırdı. Onlarca gözaltının olduğu saldırıda çok sayıda kişi de yaralandı.

Polis saldırısında Zafer Yolcu adlı BDSP’li kafasına isabet eden gaz bombası nedeniyle yaralandı ve hastaneye kaldırıldı. Haseki Hastanesi’ne kaldırılan Yolcu ameliyata alınırken Yolcu’nun hayati tehlikesinin devam ettiği belirtildi.

Şişli-Cevahir:

Sokak sokak Taksim iradesi

Saat 10.00’den itibaren Çağlayan’da Cevahir Otel önünde toplanmaya başlayan ilerici ve devrimci güçlerin Şişli Cami ve DİSK Genel Merkezi önüne çıkışı polisin vahşice saldırısıyla engellenmek istendi. Burada iki saati aşkın süre Taksim iradesi kararlılıkla korundu. İstanbul’un Avrupa Yakası’ndan gelen BDSP’liler ise Cevahir Otel ve DİSK Genel Merkezi civarında saatlerce süren militan çatışmalarda başı çektiler.

Cevahir Otel önünde biraraya gelen, “Biji yek gulan! Yaşasın 1 Mayıs! / BDSP”, pankartlarını açarak kortej düzeni alan BDSP kitlesi burada bir süre sloganlarla bekledikten sonra yönünü Taksim’e çevirerek polis ordusunun barikatlarla çevirdiği bölgeye yürüyüş başlattı. Devrimci Liseliler Birliği’nin de pankartıyla katıldığı yürüyüş sırasında “1 Mayıs kıızıdır kızıl kalacak!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarının yanısıra parti şehitlerini selamlayan sloganlar da atıldı.

Bir süre sonra diğer siyasi güçlerle buluşan BDSP kitlesi polis barikatlarına yüklendi. Aralarında Kaldıraç, SYKP, Devrimci Hareket, Halk Cephesi’nin de yer aldığı çatışmalar sırasında çok sayıda ilerici ve devrimci yaralandı.

Atılan gaz bombalarının isabet etmesi nedeniyle çok sayıda BDSP’li yaralanırken ara sokaklarda adeta barikat savaşları yaşandı. Polis saldırısına karşı militan direnişlerin sergilendiği çatışmalarda devrimci dayanışmanın da anlamlı örnekleri ortaya kondu.

Gazdan etkilenen veya yaralanan eylemciler yine eylemci kitle içerisinde oluşturulan gönüllü sağlık ekiplerinin desteğini aldılar. Barikat barikat ilerleyen çatışmalar sırasında polis de zor anlar yaşadı. Polisin attığı gaz bombalarını geri yollayarak yanıt veren eylemciler uzunca bir süre sokak aralarında kurdukları barikatlarla polisle göğüs göğüseye bir çatışmaya girdiler ve DİSK Genel Merkezi önüne ulaştılar.

Burada ilerici ve devrimci güçler adına bir açıklamada bulunan BDSP temsilcisi, devletin Taksim yasağına karşı devrimci güçler olarak büyük bir direniş gösterdiklerini söyledi. Ortaya konan kararlılıkla Taksim’in kazanıldığını ifade etti. Buradaki açıklamanın ardından, DİSK’in de eylemi bitirmiş olmasıyla eylemin sonlandırıldığı duyuruldu.

Taksim Meydanı:

Devletin Taksim 1 Mayısı’na uyguladığı baskı ve yasaklamalara boyun eğen Hak-İş 10.30 sıralarında Taksim anıtına çelenk bıraktı. İhanetçiler takımı, Taksim anıtına çelenk bırakırken yumruklarını sıkarak 1 Mayıs’ın devrimci anısını da karalamaya kalktı.

Saat 11.00 sıralarında İnsan Hakları Derneği (İHD) Taksim’de basın açıklaması yaptı. Açıklamaya ÇHD’li avukatlar da katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

1 Mayıs 2013 | Şişli

Polisin hedefinde basın emekçileri de vardı

Taksim 1 Mayısı’na yönelik polis teröründen basın emekçileri de nasibini aldı.

İlk çatışmanın yaşandığı Beşiktaş Barbaros Bulvarı’nda TOMA’ya binen polis amiri basın emekçilerine “Bundan sonra müdahalemiz şiddetlenecektir. Görüntü almanızı istemiyoruz” diyerek çekilmelerini söyledi. Polis, bu uyarının hemen ardından, önce TOMA’dan biber gazlı suyla basın emekçilerine saldırırken ardından direk hedef alınarak gaz bombası yağdırdı. Tek bir eylemcinin dahi bulunmadığı bir alanda yaklaşık 20 basın emekçisinin etrafı atılan gaz bombalarıyla kaplanırken gaz maskesi bulunan bir dizi basın emekçisinin dahi yoğun gaz nedeniyle rahatsızlandığı görüldü.

Keza Şişli DİSK bölgesindeki polis saldırılarında da benzer görüntüler yaşandı. Polis basın emekçilerinin görüntü almasını engellemeyi, açık hedef olarak saldırmaya burada da devam etti.

Polis saldırıları sırasında altı basın emekçisi yaralandı. BirGün muhabiri Burak Öz tazyikli suyun etkisiyle düşerek başından yaralandı. Hastaneye kaldırılan Öz’ün başına dikiş atıldı. Yine polisin sıkı tazyikli sudan kaçan Yeni Şafak muhabiri Cihat Arpacık başından yaralandı.

Şişli’de DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ile Vali Yardımcısı’nın görüşmesi sırasında bir basın emekçisi yaşanan polis terörüne dikkat çekip basına yönelik bu saldırının nedeni soruldu. Vali Yardımcısı soruya yanıt verme cesareti bulamayarak arkasını dönüp kaçtı. Çatışmaların ardından basının karşısına çıkıp 1 Mayıs’a sahip çıkan emekçileri “marjinal” ilan etme telaşına düşen Vali Hüseyin Avni Mutlu ise basın emekçilerinden gelen benzer bir soruya kaçamak cevap vermekle yetindi.

Mutlu, kriz merkezinden eylemi izlediğini ifade ederek başladığı konuşmasında “sıkıntı çeken” basın emekçilerine “geçmiş olsun dileği”nde bulundu. Mutlu, basın emekçilerinin maruz kaldığı polis şiddetini soyutlayıp “Zor bir görev yapıyorsunuz, bugün gerçekten bu zorluğu yaşıyorsunuz.” dedi. Zorluğun nedenine değinmekten kaçınan vali laf canbazlığını “Bu zorluğu ve sıkıntıyı bugün İstanbul olarak hep birlikte yaşadık.” diyerek sürdürdü. Tüm İstanbul’un uygulanan şiddetin mağduru olduğu doğru olsa da bu, polisin bilinçli bir yönelimle basın emekçilerine saldırmaya açıklama olamaz. Basına yönelik bu saldırı esasta polis terörünü gizleme çabasını boşa düşüren her adımın önünün kesilmesini hedefliyor.

İstanbul 1 Mayısı: Kazananlar ve kaybedenler!

Siyasal arenada öznelerin kitleler ile buluşabildiği ve eylemlerinin toplum nezdinde kabul görerek geniş bir meşruluk kazandığı önemli tarihsel momentler vardır. Bu süreçler en uç biçimlerde gerici bir partiyi iktidara taşıyarak faşizme kapı aralarken kimi zaman toplumsal devrimlerin yolunu açar.

Ama bu ideal biçimlere çok az örnekte ulaşılır. Genelde ise bu gibi tarihsel anlar, daha sınırlı da olsa siyasal hayattaki özneleri kazananlar ve kaybedenler biçiminde ayırmak ile yetinir. Ne kazananlar için her şey bitmiştir, ne de kaybedenler yolun sonuna gelmiştir. Ama kazananlara umut aşılayan bu momentler, kaybedenleri de derin bir öfkeye ve çaresizliğe sürükler.

Bu genellemeler ışığında 2013 1 Mayısı’na baktığımızda kaba da olsa günümüzün kazananları ve kaybedenlerini kolaylıkla görebiliriz...

Kazananlar

İşçi sınıfı: Taksim 1 Mayısı’nın kazananı öncelikle **işçi sınıfıdır**. Bu gerçek, bugün için alenen ortadadır ve üzerine fazla bir söz söylemeye dahi gerek yoktur. Sermaye devleti, daha birkaç yıl önce yine dişe diş mücadeleler ile kazanılmış Taksim’i yasaklamaya çalışarak işçi ve emekçilerin öfkesini uyandırmış, uygulamaya koyduğu yasaklara verilen militan yanıt ile bir kez daha 1 Mayıs politik olarak kazanılmıştır. Ne fiziki olarak Taksim’e çıkılmamış olması, ne de olağanüstü engellemeler nedeniyle katılımın birkaç on bin ile sınırlı olması bu gerçeği değiştirir.

Belki bugün geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi yüzbinler Taksim’e yürüyerek meydanı zaptedememiştir ama, aynı yüzbinlerin kalbi Taksim’e yürüten ilerici ve devrimci güçlerle birlikte atmıştır. İşte Taksim’i işçi ve emekçilerin zaferi haline getiren de bu temsiliyettir.

Boyalı basının yalan ve çarpıtmalarına, devletlilerin “marjinal gruplar” demagogilerine rağmen bu durum değişmemiş, hiçbir meşruluğu olmayan yasak açıkça sökmemiştir. Birçok durumda “yüzleri maskeli”, “elleri sopalı-taşlı” diye “terörist” muamelesi görebilecek güçler, üstelik de orta sınıf mahallelerde bile sahiplenilmiş, evlerden atılan limonlarla ve birçok yardımla desteklenmiştir.

Ulusalci güçler: İşçi sınıfının kazananlar arasında olduğu açıktır ancak siyasal alan her zaman bu kadar net olmaz. Bu sürecin kazananları arasındaki bir başka güç de kuşkusuz ki **ulusalci cenahtır**. Daha dün kadar terör edebiyatının savunucusu, her tür kirli ilişkinin odağında yer alan bu CHP-İP çizgisi, bugün AKP karşıtlığı üzerinden sola yanaşmaya çalışmakta, daha doğru bir ifade ile solu kendine çekmektedir.

Geçtiğimiz 1 Mayıslar’da, TEKEL direnişinde olduğu gibi emekçilerin AKP’ye karşı biriken öfkesini düzen içi kanallara akıtarak AKP’ye karşı destek bulmaya çalışan ulusalci cenah, bu gibi gündemleri emekçilerin gözünü boyamak için kullanma çabasındadır.

Sendikal bürokrasi: 1 Mayıs Taksim eyleminde de olan budur ve gerçekten de CHP kitlesi, özellikle de emekçi ve gençlik güçleri çatışmaktan geri durmamış, aristokrat milletvekilleri bile biber gazına maruz kalmıştır. Tüm ikiye bölünmüşlüğüyle CHP ve İP’in bu hamlesi, onları da sürecin kazananları arasına yerleştirmektedir. Bu ise devrimci güçlere apayrı bir görev daha

yüklemekte ve işçi ve emekçilerin mücadeleleri ile elde edilen kazanımları bu istismarcılara bırakmama görevine dikkat çekmektedir.

Sendikal bürokrasinin de bu 1 Mayıslar ile kendini akladığı ve kitleler gözünde meşruluğunu arttırdığı ayrı bir gerçektir. Özellikle 2007 çıkışıyla uzlaşmacı DİSK bürokratları adeta imaj tazelemişler, bu popülerite Çelebi’ye meclis yolunu dahi açmıştı.

Yeni seçilen DİSK yönetimi için de bu süreç başlı başına bir kazanım olmuştur. Kuşkusuz ki, yönetimi yekûn olarak mahkum etmek ya da hiçe saymak gerçeklikten kopmak anlamına gelecektir. DİSK süreçte önemli bir rol oynamış ve eylemin meşruluk kazanmasında kritik yer tutmuştur. Ama bunun mevcut sendikal anlayışları genel itibarıyla aklamasına da dikkatli yaklaşmak gerekir. Bu haliyle **DİSK**, bu çekincelerle birlikte sürecin kazananları arasında yerini almıştır.

Devrimciler: Ve kuşkusuz ki, sürecin tüm yükünü göğüsleyen, barikatların başında canını ortaya koyan, saatler boyu çatışan ve polis zulmünü en yoğun hisseden **devrimci güçler** sürecin kazananları arasında hak ettikleri yeri almaktadır. Ancak bu kazanım hiç de sadece tarihsel olarak üstlendikleri rolü oynamalarından ibaret değildir.

Devrimci güçlerin bu süreçte esas kazanımı, üstte de belirttiğimiz geniş bir meşruluk alanı içerisinde ve toplumla iç içe fiili-meşru direnişi yükseltebilmek, bunu yaparken tüm şiddet yöntemlerine rağmen meşruluğun gücüyle hak ettiği yere konulmaktır. Sol hareketin gerek devrimci şiddet, gerek fiili-meşru mücadele konusunda bir türlü kavrayamadıkları temel ilkeler, bu süreçte bir kez daha açıkça ortaya çıkmış, başka zaman “terörist” damgası yiyip dışlanacak olan sol güçler işçi ve emekçilerin bağrına basılmıştır.

Gönülsüz destekçiler: Bunların dışında göstermelik de olsa Taksim iradesini destekleyen Türk-İş, öyle ya da böyle alanlara çıkan ve görünüp kaybolan kimi reformist güçler, yine de sürece bir biçimde eklendikleri için kazananlar arasında kabul edileceklerdir. Dahası birkaç yıl sonra tüm bu grupların 2013 1 Mayısı’na imza atma yarışına girecekleri şimdiden kestirilebilir.

Ve kaybedenler...

AKP: Sürecin gerçek kazananı nasıl ki tüm yalınlığıyla işçi sınıfıysa, gerçek kaybedeni de onun karşısındaki sınıf olan burjuvazinin günümüzdeki iktidar organı olan AKP’dir. Şu açıktır ki, Tayyip efendinin Kasımpaşalı üslubu sökmemiştir. Eski vali, yeni içişleri bakanının rövanş hırsları kursağında kalmıştır. Yeni valinin kendini ispat çabası elinde patlamıştır. 1 Mayısı var eden güçler bununla ne kadar övünseler de azdır.

Devletliler, Taksim’i vermek zorunda kalmanın yükünü hiçbir zaman unutmamış ve aradan geçen üç yılda belli ki etkilerini daha da arttırmış olmalarına güvenerek bir kez daha kozlarını oynamak istemiştir. Belki işçi sınıfının örgütsüzlüğüne, sendikaların acınası hallerine, polislerinin gücünü ve iktidarlarının sağlamlığına güvenip, ya da kendilerini kaptırıp Taksim’i işçi ve emekçilerin elinden almak istemiştir. Zira Taksim iradesinin kırılması yarın kıdem tazminatı gasp edilirken, taşeron yasaları çıkarken, kölelik hakim kılınırken AKP’nin elimi kolaylaştıracaktır.

Bu oyunun bozulmasının sebebi ise düzen güçlerinin halen daha bu toprakların devrim toprağı olduğunu anlayamamış olmalarıdır. Bugün belki işçi sınıfı örgütsüz, devrimci hareket yorgun ve tasfiyenin eşliğindedir. Ama devrimci maya her dem hazırdır ve toplumun derinlerine nüfuz etmiştir. Eğer ki AKP’liler, kendilerini emperyalizme ve dinsel gericiliğe dayanan kof güçlerine ve ordu gibi güçlere karşı elde ettikleri başarılarla fazla kaptırmamış olsalardı, sadece geçtiğimiz yılların 1 Mayısları’na bile bakarak bunu görebilirlerdi.

Ancak AKP ve bütün olarak düzen cephesi, öngörüsüzlüğüne bedelini büyük bir prestij kaybıyla ödemiş, bir kez daha çok korktuğu işçi sınıfının tokadını yemiştir. Kendilerini devirebilecek tek gücün işçiler olduğunu söyleyen ve korkularını sıklıkla belirten AKP’lilere bu tokat bugün için fazlasıyla yeter

Yandaşlar: Bu kesimi çeşitlendirmek mümkün. Gazetesinden sendikasına kadar hayli geniş bir çerçevede toplanan yandaşların ortak noktası AKP güdümünde papağanlık yapmak, dalkavuklukta sınır tanımamaktır. Ancak sürecin AKP’ye tattırdığı yenilgi, Çanakkale’ye kaçan Memur-Sen’e de, Taksim’de göbek atan Hak-İş’e de, valiye destek çıkmaya çalışan basın şarlatanlarına da gerekli yanıt vermiştir.

Bu takımın biraz yüzü olsa bir daha kafasını kaldıramazdı ama yandaşlık öncelikle onursuzluğu gerektirdiğinden bu cenah ilk fırsatta faaliyetlerine kaldığı yerden devam edecektir.

Ve TKP: 2013 1 Mayısı’nın belki de en talihsizi majestelerinin solu yani TKP’dir. Kendince hesaplar yaparak Taksim’deki çatışmadan kaçma planları kuran TKP, böylece kitlesini korumayı, düzene de ılımlı bir mesaj vermeyi amaçlamıştır. Taksim yasaklanır yasaklanmaz yemeden içmeden Kadıköy’de olacağını ilan etmiş, dahası çocuk kandırır gibi “biz zaten gelmeyecektik” bahanelerinin ardına sığınmıştır.

NATO protestolarında kapıyı çekip pikniğe giden bu çevre, bu kez de Kadıköy’de kendi gövde gösterisini yapmayı amaçlamış, burjuva basın bile TKP’nin mitingi hakkında “biz ayrı bir takımız, onlarla ilgimiz yok” mesajı verilmek istendiği yorumunu yapmıştır.

1 Mayıs’ın devrimci atmosferi karşısında kendi mitinginin bile büyük kısmını bu eyleme ayırmak zorunda kalan TKP şeflerinin konuşmalarında ise “biz bu kalabalığı Taksim’in neresine sokacaktık?” gibi komiklikler yapmak zorunda kalmıştır.

TKP’nin utancının en üst boyutu ise kuşkusuz ki valinin devrimcileri marjinal ilan edip ağzından köpükler saçarken tekrar tekrar TKP’ye teşekkür etmesi olmuştur. Bu utançla birlikte Taksim 1 Mayısı’na “panayır” benzetmesi yapan TKP’nin kendisi işçi ve emekçiler şahsında panayır partisi terekese düşmüştür.

Gizli kaçaklar: Nasıl ki gönülsüz destekçiler çatışmaya girmeye erinseler de şöyle bir görünüp kaybolmayı seçtilerse, bir de açıktan gelmeyeceğini ilan edemeyen ancak soluğu farklı yerlerde alan ya da hiç ortada görülmeyen kesimlerdir. Kimi sendikal hesaplarla küskünleri oynarken kimisi söylemde keskin, pratikte liberal fanustaki örgütlenmelerini riske atmamak için ortadan kaybolmayı seçmişlerdir.

İsim vermeye gerek yok ama onlar zaten bu utancı yaşayacaklar ve her fırsatta çevrelerindeki kendilerini anlatmanın derdine düşeceklerdir.

Sermaye devletinin 15-16 Haziran kabusu

Sermaye devletinin işçi ve emekçilerin kitlesel 1 Mayısları'ndan duyduğu korku bu yıl bir kez daha Taksim yasağı ile kendini gösterdi. İşçi ve emekçilerin dişe diş mücadelesi ile kazanılan Taksim, türlü bahanelerle yasaklandı. Ancak işçi ve emekçiler bir kez daha yılmadılar ve kararlılıkla yönlerini Taksim'e çevirdiler.

Taksim'e çıkışı engellemek için İstanbul'da fiili olağanüstü hal ilan eden devlet, otobüs, vapur, tren, metrobüs seferlerini iptal ederek ulaşımı dahi kesmeye çabaladı. Ancak tüm bu engellemeler de sökmedi ve sabah saatlerinden itibaren Taksim, Şişli ve Beşiktaş bölgesi eylem alanına döndü.

Kentte hayat dururken yüzlerini Taksim'e dönen emekçiler azgın polis terörüne rağmen kararlılıklarından vazgeçmedi. Tüm kentte hayat dururken polisin azgın saldırısı biber gazı, tazyikli su, plastik mermi ve coplarla sürdü.

Tüm bu saldırılar ve "önlemler" arasında belki de en dikkat çekici olan ise devletin erken saatlerden itibaren Galata ve Unkapanı köprülerini kesmesi oldu. Trafiği kesmekle de yetinmeyen sermaye devleti köprüleri ayırarak ve karayla bağlantılarını keserek geçişi tamamen engelledi.

Bu tablo kuşkusuz ki akıllara işçi ve emekçilerin Büyük 15-16 Haziran Direnişi'ni getirdi. Hatırlanacağı üzere 15-16 Haziran'da İstanbul'un sanayi merkezlerinden yüzbinlerce işçi sokaklara akmış ve adeta "devrim provası" yapmış, dönemin burjuvaları dahi devrim korkusuyla ülkeyi terketmişti.

İşte bu görkemli günde "Vilayeti alalım!" şiarıyla Tarlabası tarafından gelen işçilerle Haliç'in diğer tarafındaki işçi kitlesinin birleşmesini engellemek için devlet yine benzer bir yönteme başvurmuş, Galata Köprüsü'nü ayırarak kitlelerin buluşmasının önüne geçmişti.

Aradan geçen 43 yılın ardından sermaye devletinin korkusu büyüyerek sürüyor. Ve asalak burjuvazi halen yolları keserek, kolluk güçlerinin vahşi terörünü arttırarak işçi ve emekçilerin gücünden korunmaya çalışıyor.

Yaşasın 1 Mayıs!

Zafer Yolcu'nun durumu kritik

İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların uluslararası birlik, mücadele, dayanışma günü 1 Mayıs, bu yıl yine işçi sınıfının, devrimcilerin kararlı direnişiyle tarihteki yerini aldı.

Yüzlerce kişinin hastaneye başvurduğu, 10'a yakın kişinin ise hayati tehlikesinin olduğu açıklamalarda ifade edildi. Onlarca gözaltı ve yaralının arasında sınıf devrimcileri de bulunurken, Telekom işçisi Zafer Yolcu'nun sağlık durumunun da kritik olduğu öğrenildi.

Polisin müdahalesi sırasında gaz bombası fişegi ile kafasından yaralanan Yolcu'nun, kafatası kemiğinin göçtüğü ve beynine biber gazı sızdığı söyleniyor.

Haseki Hastanesi'ne kaldırıldıktan sonra ilk olarak yapılan muayenenin ardından Yolcu hızlıca ameliyata alındı. Ameliyat sonrası verilen bilgilerden kafatası kemiğinin kırılması ve içeri biber gazı sızması nedeniyle beyin zarının tahrip olduğu, kırık kemiklere müdahale edilmesi gerektiği öğrenildi.

Yolcu'nun hayati tehlikesi devam ederken, en az bir hafta daha hastanede kalacağı belirtiliyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÇHD bilançoğu açıkladı

1 Mayıs alanı Taksim'in İstanbul Valiliği ve AKP tarafından keyfi biçimde yasaklanmasının ardından İstanbul genelinde yaşanan devlet terörü ve OHAL uygulamaları Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi tarafından İstanbul Barosu önünde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla teşhir ve protesto edildi.

İlk olarak ÇHD İstanbul Şube Yönetimi'nden Ceren Uysal'ın söz aldığı açıklamada, İstanbul Valisi Avni Mutlu'nun saldırgan açıklamalarına değinilerek 1'i çocuk 5 kişinin hayati tehlike altında olduğu ifade edildi.

Taksim iradesinin sokak sokak verilen mücadeleyle gösterildiğini belirten Uysal'ın ardından ÇHD İstanbul Şube yöneticisi Gülvin Aydın basın açıklamasını okudu. 1 Mayıs'ın kısa bilançosunu sunan Aydın, polisler tarafından kafası ezilen Dilan Alp ve kafasına gaz bombası isabet eden Zafer Yolcu'nun Haseki Hastanesi'nde ameliyata alındığını söyleyerek birçok kişinin sağlık durumunun ciddiyetini koruduğunu belirtti.

"1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen onbinler bilinçli bir biçimde hedef alınmış, canlarına kastedilmiştir" denildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşte polis terörü!

Taksim 1 Mayıs'ına azgınca saldıran polis, Şişli ve çevresi ile Beşiktaş'ta terör estirdi. Tüm yollarda, yoğun gaz bombası kullanıldı. Plastik mermi sıkıldı. Sokaklar savaş alanına çevrildi. 26 kişi gözaltına alındı.

Tüm bu polis terörü neticesinde bir dizi insan yaralandı. Kafasına, bacaklarına ve vücudunun çeşitli yerlerine gaz bombası kapsülü isabet eden eylemciler yaralandılar. Kimileri astım krizi geçirdi.

Bazı yaralılar ise polis terörü nedeniyle ölümün eşğine geldi:

- BDSP'li Zafer Yolcu, kafasına gaz bombası kapsülü isabet etmesi nedeniyle Haseki Hastanesi'ne kaldırıldı. Yolcu'nun kafatasındaki kemiklerin çöktüğü ve kafatasından içeri biber gazı sızdığı bildirildi. Acilen ameliyata alınan Yolcu'nun durumu ciddiyetini koruyor.

- Okmeydanı'ndaki polis saldırısında Dilan Alp isimli lise son sınıf öğrencisi yaralandı. Taksim İlk Yardım Hastanesi'ne kaldırılan Alp'in durumunun ağır olduğu öğrenildi.

- Yürüyüş muhabiri Meral Dönmez de polis saldırısında ağır yaralananlar arasında. Dönmez Bahçelievler'deki Medikal Park Hastanesi'ne kaldırıldı.

- Serdal Gül isimli bir kişi kafasına isabet eden biber gazı nedeniyle Memorial Hastanesi'ne kaldırıldı. Tomografi sonucunda Serdal Gül ameliyata alındı. Ameliyat iyi geçti ancak Gül'ün sağlık durumu ciddiyetini koruyor.

İzmir’de yüzbini aşkın işçi ve emekçi alandaydı!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs İzmir’de yüzbini aşkın emekçinin Gündoğdu Meydanı’nı doldurmasıyla gerçekleşti. Saat 10.00’den itibaren İzmir’in iki ayrı noktasında toplanmaya başlayan kortejler, Gündoğdu Meydanı’na doğru yürüdüler.

DİSK bu yıl İzelman işçilerinin taşeron karşıtı mücadelesini ve kazanımını alana yansıtırken, KESK kızıl fularlarla kortejlerini kızıl renge boyadı.

Miting için bu yıl iki toplanma yeri ve dört yürüyüş güzergahı belirlendi. Türk-İş, DİSK, HDK, Mücadele Birliği ve BDSP Basmane Meydanı’nda toplanırken iki ayrı yürüyüş kolu ile alana giriş yaptı.

KESK, ÇHD, ilerici, devrimci kurumlar, yöre dernekleri, reformistler Konak Eski Sümerbank önünde toplanarak yine iki ayrı koldan (1. ve 2. Kordon’dan) 1 Mayıs alanına doğru yürüyüşe geçti.

Basmane kolu:

Türk-İş toplanma yeri Basmane Meydanı’na 10.00’da gelerek, hızla Möntro üzerinden alana giriş yaptı. Petrol-İş, Türk Metal, Belediye İş kortejleri kitleselliği ile dikkat çekti. Türk-İş’e bağlı sendikalar DİSK alana girdikten sonra hızla dağıldı. Öyle ki DİSK alana girdikten sonra Gündoğdu Meydanı’nda Türk-İş’e ait pankartlar dahi yoktu.

DİSK 11.00’de Basmane Meydanı’na gelerek, kortejler halinde Gündoğdu Meydanı’na doğru yürüdü. Son bir aydır İzelman işçilerinin mücadelesiyle, sık sık alana çıkan belediye işçileri, 1 Mayıs’a da kitlesel bir şekilde katıldı. Pankartlarında siyasal taleplerin yer aldığı Genel-İş kortejinden sık sık taşeronlara karşı ve güvencesiz çalışmaya karşı sloganlar yükseldi. Pankartlarında “Yaşasın 1 Mayıs Biji yek Gulan!”, “Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!”, “İşçiler demokratik, eşit bir anayasa ve barış istiyor!”, “Taşeronlara karşı haydi 1 Mayıs’a” şiarları yer aldı.

DİSK kortejinde bu yıl fabrika pankartları ile yer alan Birleşik Metal-İş korteji kitleselliği ile dikkat çekti. Örgütlü olduğu Delphi Diesel, Çukurova Jeneratör, İmpo Motor, Ergun Hidrolik, Eren Balata, FTB, FC Motor, Polkima, Jantsa, Totomak, ZF Lenfönder, Şenkaya Döküm, HMS Makine, Mahle Mopisan, İzmir Senkromeç, Schneider, Rettig Metal, İzmir Ersan fabrikalarının pankartları ile alanda yer alan metal işçileri disiplinli kortejleriyle Basmane kolunda yürüdü.

Ayrıca sendikalı metal işçisi kadınlar da “Yaşasın 1 Mayıs” şiarı ile Birleşik Metal-İş kortejinde pankart açarak en önde yürüdüler.

DİSK kortejinde ayrıca Lastik-İş, Sosyal-İş, Genç Sen, Emekli Sen, Dev Sağlık İş, Tekstil İşçileri Sendikası, Vakıfbank Emekliler Derneği İzmir Şubesi yer aldı.

Basmane kolunda toplanan HDK ise Çankaya Caddesi üzerinden Gündoğdu Meydanı’na doğru yürüdü.

Komünistlerden kızıl ve coşkulu kortej

Sınıf devrimcileri mitinge “Emperyalist saldırganlığa, kapitalist sömürüye karşı bütün ülkelerin işçileri birleşin!” ve “Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı” şiarlı BDSP pankartları ile katıldılar. Kortejin en önünde büyük boy kızıl sancağın yanısıra Marks, Engels, Lenin, Mustafa Suphi, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Habip Gül, Ümit Altıntaş,

Hatice Yürekli, Alaattin Karadağ’ın silüetlerinin yer aldığı büyük flamalar yer aldı.

BDSP kortejinin arkasında “Haramilerin saltanatını yıkacağız!” şiarıyla Metal İşçileri Birliği yer aldı. MİB kortejinde taleplerin yer aldığı dövizlerin yanısıra şapkalar dikkat çekti. Dövizlerde “İş güvenliği önlemleri alınsın!”, “Herkese iş tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “MESS’e ihanetçi sendikalara geçit yok!”, “Yaşasın Metal İşçileri Birliği!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!”, “İşgal, grev, direniş!”, “İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret!” şiarları yer alırken kortejden de aynı şiarlar slogan olarak atıldı.

Genç Komünistler ise eyleme “Özgürlük, devrim, sosyalizm! / Ekim Gençliği” pankartı ile katıldılar. Kızıl flamalar ve kızıl fularlarla yürüyen kortejde coşku ve canlılık hakimdi.

Konak kolu:

KESK, devrimci-demokrat kurumlar, TMMOB KESK Eski Sümerbank önünde toplanarak 1 Mayıs alanına doğu yürüyüşe geçti. KESK, Devrimci Hareket, DİP, Alinteri, Dersimliler Dernekleri Federasyonu, Halkevleri, DHF, Partizan ikinci kordondan yol keserek meydana yürüdü.

KESK kortejinde Eğitim Sen üyelerinin ağırlığı göze çarparken, BES, SES, BTS de bu kortejde yerlerini aldı. Kızıl fularla yürüyen KESK kortejinde bu yıl sosyalizm vurgusu öne çıktı.

TÜMTİS üyesi işçiler de sendika önünde toplanarak, Möntro’den Türk-İş’le birleşerek 1 Mayıs meydanına giriş yaptı.

“Her yer Taksim her yer direniş!”

Program KESK alana girmeden başlatıldı. Saat 13.00’te başlatılan programda ilk olarak BMC işçileri selamlandı ve Taksim’de gerçekleştirilen saldırı ıslık ve sloganlarla kınandı. Genel bir “emek şehitleri” anısına yapılan saygı duruşunun ardından geçtiğimiz yıldan farklı olarak İstiklal Marşı dinletildi. Geçtiğimiz yıl programın başında okutulan Enternasyonal marşı, programın ortalarında çalındı.

1 Mayıs mitingi için KESK, DİSK, TMMOB adına hazırlanan ortak metin Türk-İş 3.Bölge Temsilcisi H. Hüseyin Karakoç tarafından okundu. Taşeronlaştırma, kıdem hakkının gaspı, işsizliğe karşı gerçekleştirilen konuşmada, “İşsizlik, emekçilerin hayatını tehdit ediyor. Yine

okunan metinde “Bizler dünyaya, ülkemize eşitliği, barışı istiyoruz. Emegün çıkarlarının savaşta değil, barışta olduğunu biliyoruz. Savaş istemiyoruz, demokrasi ve sosyal adalet istiyoruz. Özgürlükçü demokratik anayasa istiyoruz” denildi.

Alanda sık sık “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Her yer Taksim her yer direniş!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın sosyalizm!” sloganları atıldı.

Tertip Komitesi adına yapılan konuşmaların ardından Suavi sahne aldı. Suavi’nin programı hayli coşkulu bir atmosferde geçti. Hep birlikte söylenen 1 Mayıs marşı ve Çav Bella ile miting sona erdi.

Mitingden notlar:

*Çiğli ve Aliğa’da sabahın erken saatlerinden itibaren 1 Mayıs kutlamaları başladı. Çiğli Belediyesi önünde kısa bir 1 Mayıs programı gerçekleştirilirken, Aliğa’da Petrol-İş önünden Aliğa Belediyesi önünde doğru bir yürüyüş gerçekleştirildi. 1 Mayıs anmasının ardından araçlarla Gündoğdu Meydanı’na doğru yola çıkıldı.

* Miting alanında ayrıca kadın dernekleri, yöre dernekleri, anti-kapitalist Müslüman gençler, İzmir Barosu, Anarşistler, Çarşı İzmir, RedHack, feministler, Güvenlik Sen, ÇHD pankartları ve dövizleriyle yerlerini aldılar.

* 1 Mayıs kürsüsü geçtiğimiz yıllara oranla zayıf ve niteliksizdi. Alana ve hakimiyet zayıf olup, Suavi çıktıktan sonra tüm program ve inisiyatif Suavi’ye bırakıldı.

* Sınıf devrimcileri alanda 6 Mayıs Pazartesi günü saat 19.00’da Karşıyaka İzban çıkışında başlayacak olan Denizler anmasının da çağrı bildirilerini dağıttılar.

* Komünistlerin korteji Cumhuriyet Meydanı’ndan girdikten sonra alandaki kitle tarafından oldukça ilgi çekti. Alkışlarla karşılanan kortej sloganlarla kitleye eşlik etti.

* 1 Mayıs alanı defalarca dolup boşaldı. İzmir’de işçilere dayatılan zorunlu mesailer de işçilerin 1 Mayıs’a katılımını engelleyemedi. Toplamda yüz bini aşkın işçi, emekçi, kadın, öğrenci, genç, çocuk 1 Mayıs’ı bu yıl alanlarda kutladı.

* İzmir’de Gündoğdu’da kutlanan 1 Mayıs’ın yanısıra Cumhuriyet Güç Birliği ve TTB, Bornova’da aynı bir 1 Mayıs örgütledi.

1 Mayıs Ankara'da kitlesel ve coşkulu bir mitingle kutlandı!

Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin çağrısıyla gerçekleştirilen ve yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı 1 Mayıs mitingi, kitlenin saat 11.00'de Gar önünde toplanmasıyla başladı. 11.45'te kitle iki koldan Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Coşkulu sloganların haykırıldığı yürüyüş kollarında işçi ve emekçilerin temel taleplerinin yanı sıra öne çıkan gündemlerin başında Taksim'de gösterilen devlet terörü yer aldı.

Sol kol...

Yürüyüşün sol kolunda en önde: "Taşeronla, bölgesel asgari ücrete, kıdem tazminatının gaspına, yoksulluğa, güvencesizliğe, gericiliğe, ırkçılığa, emperyalist müdahaleye karşı; Emek, Barış, Özgürlük, Demokrasi. Yaşasın 1 Mayıs/Türk İş, DİSK, KESK, TMMOB, TTB" pankartı taşındı.

Ortak pankartın hemen arkasında Türk-İş pankartı ve Türk-İş'e bağlı sendikalar sıralandı. Türk-İş kortejinde sırasıyla, Petrol-İş, TÜMTİS, Tez Koop İş, Demiryol-İş, Tes-İş, Harb-İş, Sivil Memurlar Sendikası (Sime Sen), Yol-İş, Tarım İş, Belediye-İş EGO şubesi pankartları sıralandı. Toplamda 1500 kişi ile yürüyen Türk-İş kortejinde TÜMTİS, Tez Koop İş ve Harb-İş en kitlesel ve coşkulu kortejleri oluşturuyordu.

Tez Koop İş, Elektroworld'te yürüttüğü sendikalar çalışmanın coşkusuyla kitlesel olarak alana taşındı. Türk-İş'in bütününün örgütleyici olarak katıldığı

mitinge Türk Metal gibi kimi sendikalar katılım göstermediler.

Türk-İş kortejinin hemen arkasından Halk Ozanları Derneği ve Ostim İşçileri pankartlarıyla yürüyüşte yerlerini aldılar.

Yürüyüş kolunun devamında TMMOB korteji yer aldı. Yaklaşık olarak 800 kişilik bir kitle ile yürüyen TMMOB kortejinde sırasıyla; Bilgisayar MO, Çevre MO, Elektrik MO, Gıda MO, Harita MO, İnşaat MO, İMO Genç, Yapı Topluluğu, Jeofizik MO, Jeoloji MO, Kimya MO, Makine MO, MMO Genç, Mimarlar Odası, Petrol MO, Metalurji MO, Şehir Plancıları Odası, Ziraat MO, ZMO Genç pankartları sıralandı.

TMMOB kortejinin arkasında Mali Müşavirler Odası ve Özgür Bağımsız Müşavirler pankartlarıyla yerlerini aldılar.

Bu kolun devamında ATO, Türkiye Psikiyatri Derneği, Kars Demokratik Dernekler Federasyonu, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Varto Dernekleri Federasyonu, Yozgat Akdağmadeni Derneği yürüdü.

PSA Genel Merkez pankartının arkasında Mamak, Keçiören, Batıkent, Yenimahalle şubelerinin pankartları sıralandı. PSA kortejinin hemen arkasından Devrimci 78'liler, ODTÜ Öğrencileri sıralandılar. ODTÜ öğrencileri yaklaşık 500 kişilik coşkulu kortejleriyle yürüyüşte dikkat çeken kortejlerdendi.

ODTÜ öğrencilerinin arkasından Hak-Par, İHD, Atık Kağıt İşçileri ve ortak pankart arkasında yürüyen Sosyoloji öğrencileri, Tiyatroj, Sahne dışı yürüyüşte yerini aldı. Anti-Kapitalist Müslümanlar, Çorum Dernekleri Federasyonu, Dersim Dernekleri Federasyonu, Kızılırmak Köy Dernekleri Federasyonu, Edebiyat ve Sanat Emekçileri ve ÇHD'de bu kolda yerini aldı. ÇHD kortejinde son dönem artan baskılar ve tutuklu avukatlar öne çıkan gündemlerdi.

ÇHD'nin arkasından Ekoloji Kolektifi ve Divriği Kültür Derneği yerini aldı.

Komünistlerden coşkulu kızıl kortej...

Komünistler mitinge, "Parti, Sınıf, Devrim!/BDSP", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği, Yaşasın sosyalizm!/BDSP", "Karanlıkta boy vermeziz, Devrimci İşçi Hareketi, Devrimci Gençlik" in

yolundan devrime yürüyoruz!/DLB", "Emperyalist savaşa, faşist baskı ve teröre, eğitimin ticarileşmesine karşı; Özgürlük, Devrim, Sosyalizm!/Ekim Gençliği" şiarlı pankartlar ve kızıl flamalarıyla katıldılar. En önde Marks, Engels, Lenin ile Habip, Ümit, Hatice, Alaattin ve Hüseyin yoldaşların resimlerinin taşındığı kortejde devrim ve sosyalizmin sloganları coşkulu bir şekilde haykırıldı.

Komünistlerin ardından Oyuncular Sendikası, DHF, DP, Anadolu Kadın Hareketi yürüdü.

HDK bileşenlerinin sıralandığı bu kolda sırasıyla ADYÖD pankartıyla Kürt gençliği, Kurdi-Der, BDP, 78'liler Derneği, EMEP, ESP, Partizan, SDP, SODAP, LGBT, ODAK, SYKP, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi yürüdü.

Devamla Anarşistler, Anti-Faşist Hareket, Ankaragücü taraftarları, Solfasol gazetesi, Kızıl Hareket, İlerici Liseliler Devrimci Yolda Özgürlük sıralandı.

Sağ kol...

Sağ kolun en önünde ortak pankart taşındı. Ortak pankartın hemen arkasında DİSK pankartı ve korteji yer aldı. Yaklaşık olarak 1000 kişi yürüyen DİSK kortejinde sırasıyla Genel-İş, Emekli-Sen, Birleşik Metal-İş Anadolu Şube, Dev Sağlık-İş, Sosyal İş pankartları sıralandı.

DİSK kortejinin en kitlesel ve coşkulu kısmını Genel-İş oluşturuyordu. Birleşik Metal-İş kortejinde MESS ve TİS'e dair sloganlar sıklıkla atılırken genel olarak taşeronluk ve güvencesizlik gündemleri öne çıkıyordu.

DİSK'in hemen ardından, 1500 kişi ile yürüyen KESK korteji yerini aldı. En önde farklı dillerde "Yaşasın 1 Mayıs!" yazılı ortak pankart taşınırken, arkasından yaklaşık 1000 kişilik Eğitim-Sen korteji sıralandı. Eğitim Sen 1-2-3-4-5 No'lu şube pankartlarının yanı sıra, Batıkent Lisesi Temsilciliği ve Polatlı Temsilciliği pankartları açıldı. Hacettepe Üniversitesi öğrencileri ve Yeni Kuşak Köy Enstitüleri de Eğitim Sen kortejiyle birlikte yürüdüler.

Eğitim Sen'in ardından SES, TÖK, Tüm Bel Sen 1-2 No'lu şubeler ve itfaiye emekçileri pankartlarıyla yerlerini aldılar. BTS, Adana Demir Spor, Bahadın Derneği, Yapı Yol Sen, BES 1-2 No'lu şubeler, ESM, Tarım Orkam Sen, Haber Sen, Kültür Sanat Sen, Özgür Tiyatro yürüdü.

KESK kortejinin arkasından Köy Dernekleri Platformu, Halkevleri, Bağımsız Kıbrıs, SDH, Kışla Der, Yurttaş Hakları Derneği, Artvin Dernekleri, ÖDP, CHP, DİP, Çarşı Grubu, Devrimci Hareket, Söz Dergisi, Dayanışma Evleri, Öğrenci Dayanışması yerini aldı. Bu kolda Halkevleri kitlesel katılımıyla dikkat çeken kurumlardandı.

Tüm kurumların alana girmesiyle miting programı Taksim saldırılarının teşhiri ve 2 dakikalık oturma eylemiyle başladı. Ardından KESK adına Şubeler Platformu sözcüsü Deniz Sönmez, Türk İş Ankara Şubeler Platformu sözcüsü, DİSK adına Çetin Çalışkan, TMMOB ve TTB temsilcilerinin kitleye ayrı ayrı seslenmesiyle devam eden miting programı, Niyazi Koyuncu ve Halkevleri Çocuk Korosu'nun söylediği şarkılarla sona erdi.

Bursa'da kitlesel 1 Mayıs

Metal toplu sözleşme sürecinin etkisi ve metal işçilerinin MESS dayatmalarına karşı öfkesi 1 Mayıs alanına da yansıdı. Metal işçilerinin canlılığı ve kitleselliği dikkat çekti.

Miting için sendikalar, meslek örgütleri, ilerici ve devrimci kurumlar saat 13.00'te stadyum önünde toplanmaya başladılar. Saat 14.00'e doğru yürüyüş başladı.

Mitingin örgütleyici kurumları arasında yer almayan Türk-İş en önde yürüyüşe başladı. Türk-İş'in mitinge katılacağı 4 gün önce belli olmuştu. Türk-İş'in en kitlesel kortejlerini Türk Metal oluşturdu. Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalar kendi pankartlarıyla yürürken, "Yaşasın 1 Mayıs alanlardayız!" ve "MESS MESS şaşırma sabrımızı taşıрма!" sloganları atıldı.

Yürüyüş kolunun devamında sırasıyla Kristal-İş, Liman-İş, Tek Gıda-İş, Teksif, TÜMTİS, Demiryol-İş, Yol-İş, Maden-İş, Tes-İş, Tek Gıda-İş, Petrol-İş sendikaları yürüdü. Pankartlarda talep ya da şiarların yer almaması dikkat çekti. Ağırlıklı olarak pankartlarda sendika isimleri yer aldı.

TÜMTİS de kitlesel ve coşkulu kortejler arasındaydı. Aileleriyle eyleme katılan TÜMTİS üyeleri "Yaşasın 1 Mayıs" ve "DHL'de işçi kıyımına ve sendika düşmanlığına son!" pankartları arkasında yürüdü.

Teksif, Yol-İş, Petrol-İş de kitlesel kortejler arasında yer alırken, Türk-İş kortejinin coşkusuza oluşu dikkat çekti.

Bosch süreciyle ilgili olarak Türk Metal'in yaratabileceği bir provokasyon olasılığı nedeniyle Türk-İş kortejinin devamında uzunca bir mesafe bırakıldı. Tertip komitesi bu boşluktan sonra kortejlerini oluşturdu.

"Yaşasın 1 Mayıs" ve "Yoksulluğa, ırkçılığa, gericiğe teslim olmayacağız" ortak pankartları arkasında DİSK'e bağlı sendikalar yer aldı. Birleşik Metal'in örgütlü olduğu Asil Çelik, Prysmian, SCM ve Tecasa işçileri fabrika pankartlarıyla katılım sağlarken, bunların yanısıra "MESS dayatmalarına hayır!", "Kıdem hakkıma dokunma" pankartları da açıldı.

Bosch işçileri de Birleşik Metal-İş'le 1 Mayıs'a katıldı. Birleşik Metal-İş'in ardından Emekli Sen, Dev Maden Sen, Dev Sağlık-İş, Genel-İş, DİSK Tekstil ve Sosyal-İş sıralandı. Emekli Sen, Dev Sağlık ve Sosyal-İş kitlesel ve coşkulu kortejleriyle dikkat çekti.

Cargill direnişçileri de 1 Mayıs alanında idi. "Cargill işçisi direnişin simgesi" pankartını açan işçilerin ardından Uludağ Üniversitesi öğrencileri "Emeksiz sanat olmaz" pankartı açtı.

Bursa Tabip Odası'nın ardından TMMOB ve TMMOB Öğrenci yürüdü. TMMOB'liler marşlarla yürürken coşkuları dikkat çekti.

Meslek örgütlerinin ardından KESK yürüdü. İlk kortej Haber Sen'indi. Haber-Sen "PTT halkındır satılamaz!" pankartı açtı.

Eğitim Sen, KESK'in en kitlesel ve coşkulu kortejiydi. Bursa ve Gemlik şubelerinin pankartlarıyla katılan Eğitim Senliler yanısıra "KESK'li tutsaklar onurumuzdur" pankartı ve tutsakların fotoğraflarını taşıdılar.

SES ve BES de kitlesel kortejler arasındaydı. SES'liler coşkulu bir şekilde yürürken, onları Tüm Bel Sen, ESM, Yapı Yol Sen, Tarım Orkam Sen takip etti.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Doğader, Çağdaş Muhasebeciler Derneği ve ÇHD yürüdü. ÇHD "Savunma susturulamaz!" pankartı açtı.

Halkevleri ilerici ve devrimci kurumlar arasında alanın en kitlesel kortejiydi. Halkevleri'ni Liseli Genç Umut ve Öğrenci Kolektifleri takip etti. Ardından DHF, BDSP yürüdü.

BDSP'liler "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın sosyalizm!" pankartı arkasında BDSP flamaları ile yürüdü. "Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı. Marşlar okundu ve Adnan Yücel'in "Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek" şiiri okundu.

BDSP kortejinin ardından Eğitim İlke Sen, İşçi Hakları Derneği, Mudanya Dayanışma Evi, Teleferik Halk Meclisi, 68'ler Vakfı, ÖDP, Gençlik Muhalefeti, Nilüfer Kent Konseyi ve CHP yürüdü. Düzen partisi CHP'nin de 1 Mayıs'a kitlesel katıldığı görüldü.

CHP'nin ardından HDK bileşenleri yer aldı. BDP, EMEP, ESP, Partizan, KÖZ, SKP, Dev-Lis, Yeşiller Partisi, BAMİS-BATİS-SODAP yürüdü.

Miting alanı 3 kez doldu-boşaldı

Miting alanına ilk giren Türk-İş'ti. Alanın dolması üzerine polis bariyerleri geri çekilerek miting alanı genişletildi. Türk-İş'in ardından DİSK'e bağlı sendikalar alana girdiğinde Birleşik Metal-İş ve Türk Metal arasında bir gerginlik yaşandı. Türk Metal ve Birleşik Metal-İş üyelerinin alanın farklı noktalarına Bosch pankartları asmalarının ardından Türk Metal'in provokatif tutumu gerginliği büyüttü. Birleşik Metal-İş üyeleri, Türk Metal'in provokasyonunu dik

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

duruşlarıyla boşa düşürürken araya KESK'in girmesi ile Türk Metal alandan çıkarıldı. Polis, bariyerleri açarak Türk Metalcileri çıkardı.

Türk-İş'e bağlı sendikalar da ilerleyen dakikalarda alanı parça parça boşalttı. TÜMTİS dışında miting sonuna kadar alanda kalan olmadı.

KESK'e bağlı sendikalar ve meslek örgütleri de büyük oranda alanı erken boşalttı. Miting başladığında alanda ağırlıklı olarak ilerici ve devrimci kurumlar ile siyasi partiler vardı. Dev Sağlık, Birleşik Metal-İş de alanda bulunan sendikalar arasındaydı.

Oturma eylemi ile devlet terörü protesto edildi

Miting Taksim iradesinin selamlanmasıyla başladı. İstanbul'daki devlet terörü 5 dakikalık oturma eylemiyle protesto edildi. "Her yer Taksim her yer direniş!" sloganı atıldı. "Gazınız, copunuz bize vız gelir" diyerek kürsüden yapılan konuşmanın ardından "Her yer Taksim, her 1 Mayıs!" ve "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganlarıyla oturma eylemi sona erdi.

Ardından saygı duruşu gerçekleştirildi. Mitingde ortak metin Birleşik Metal üyesi Gökhan Aydın tarafından okundu. Kürsüden "Kahrolsun ABD işbirlikçi AKP!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Sermaye değil üretkenler yönetsin!" gibi sloganlar atıldı.

Miting müzik programının ardından sona erdi.

Mitingden notlar

Liseli kortejlerinin geçtiğimiz seneye göre zayıflaması dikkat çekti.

Çok sayıda insan kortejleri gezerek 1 Mayıs'a katıldı.

İşçi sendikalarının katılımının geçtiğimiz yıla oranla arttığı görüldü.

Adana'da 1 Mayıs coşkusu

1 Mayıs için saat 12.00'den itibaren Açık Hava Tiyatrosu önünde toplanılmaya başlandı. Saat 13.00'ten itibaren de yürüyüş başladı.

İki ayrı yürüyüş kolu oluşturulurken, bir yürüyüş kolunun en önünde DİSK, diğerinde ise Türk-İş pankartları taşındı.

DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği dışında Genel-İş, Sosyal-İş, Emekli-Sen, Dev Sağlık-İş kortejleri de yürüyüş kolundaki yerini aldı. Genel olarak coşkulu sloganların atıldığı bu kortejlerde Genel-İş'in katılımı daha kitleseldi.

KESK pankartı arkasında da Eğitim Sen ilçe temsilcilikleriyle birlikte kitlesel ve coşkulu bir katılım sağlarken, BES, Kültür Sanat Sen, Haber Sen, Tarım Orkam Sen, Yapı Yol Sen, BTS, SES pankartı arkasında kamu emekçileri yürüdü. Adana Tabip Odası ve Eczacılar Odası da pankartlarıyla 1 Mayıs'a katıldı. Bu kortejlerden emperyalist savaşa ve AKP'nin emekçilere yönelik yıkım politikalarına karşı sloganlar yükseldi.

Sendikalar ve odaların ardından BDSP'nin de aralarında olduğu siyasal yapıların kortejleri yürüdü. Sıralamada Halkevleri'nin ardında yer alan BDSP'den sonra Devrimci Proletarya, Devrimci Hareket, Mücadele Birliği Platformu, Proleter Devrimci Duruş, Devrimci Yolda Özgürlük, DHF, Çağrı ve HDK bileşenleri yürüdü. HDK ana pankartı ardında BDP kitlesel bir şekilde yürürken, EMEP, Kadın Emeği Kolektifi, TÖP ve SDP yürüdü.

Diğer şeritte ise Türk-İş'in ardında TÜMTİS kitlesel katılımıyla dikkat çekerken, TES-İş, Yol-İş, Demiryol-İş, Belediye-İş, Tek Gıda-İş, Harb-İş, Genel Maden İşçileri Sendikası, Petrol-İş, Tez Koop-İş sendikaları da kitlesel şekilde yürüdüler. Bu kortejlerde iş kollarına göre talepler ve flamalar taşınırken Tek Gıda-İş ve Petrol-İş kortejlerinde Türk bayraklarının taşınması dikkat çekti. Eğitim-İş, Tuncelililer Derneği, TMMOB, Adana Alevi Gençliği, Mali Müşavirler Derneği, ADD, Adana Demirspor ve düzen partilerinden CHP, DSP, TGB, İP de bu koldan yürüdü. Bu koldan alana giren diğer siyasal yapılar ÖDP, DİP, İHD, ESP, SGD ve SYKP oldu.

Havanın oldukça sıcak olması nedeniyle alana ilk giriş yapan sendikaların üyeleri alandan erken ayrıldıkları için yürüyüş kolları alana girdiğinde mitingin kitleselliğinde de düşüş yaşandı.

Tüm grupların alana girmesinin ardından miting programı kitleyi selamlayan konuşmalar sonrasında

saygı duruşu yapılarak başlatıldı.

Tertip Komitesi adına söz alan Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Kamuran Karaca kitleye seslendi ve 1 Mayıs'ı kutladı. Karaca konuşmasında, sermaye hükümeti AKP'nin politikaları sonucu işçi ve emekçilerde yaşanan yıkımdan söz ederken, "daha ucuz emek, daha fazla kar" için taşeron tipi güvencesizliğin artışına dikkat çekip, "artık yeter" demenin zamanının geldiğini vurguladı. Ortadoğu halklarını kuşatan emperyalist savaşa da değinilen konuşmada, NATO ve ABD üslerine izin vermeme kararlılığı dile getirildi. Karaca konuşmasında Taksim'deki saldırıya da değindi ve Taksim'de direnenleri selamladı. Ayrıca Kürtçe ve Arapça konuşmalarla kitleye seslenilerek, 1 Mayıs mesajı okundu. Bu esnada CHP kortejinden tepkiler gelmesi dikkat çekti. Kürsüden "Faşizme karşı omuz omuza" sloganının atılması üzerine CHP alanı terk etti.

Konuşma sonrasında yerel bir müzik grubu sahne alarak türkü ve marşlarını seslendirdi. Miting programının sonunda Ali Asker sahne aldı. Beğeniyle dinlenen müzik dinletisi sonunda Kültür-Sanat Sen üyesi bir emekçi de 1 Mayıs'a dair şiirini seslendirdi.

Miting sonunda kürsüye çıkan biri dinci-gerici bir propaganda yapmaya başlayınca alandan uzaklaştırıldı.

BDSP'den işçilerin birliği, halkların kardeşliği çağrısı!

Sınıf devrimcileri mitinge "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarlı BDSP pankartı ile katıldı. Kortejde ayrıca Marks, Engels ve Lenin'den başlayarak devrimci önderlerin ve parti şehitlerinin yer aldığı görsellerin bulunduğu bir de pankart taşındı.

BDSP'nin ardından ise "Okullar ticarethane, öğrenciler müşteri olmayacak!" pankartı ile Meslek Yüksek Okulu Öğrencileri yürüdü. Kortejde kızıl flamalar taşınırken, "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!", "Bijî biratiya gelan!", "Kızıl bayrak yukarı daha daha yukarı!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!", "Mustafa Suphi, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan; Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Habip yoldaş, Ümit yoldaş, Hatice yoldaş, Hüseyin yoldaş, Alaattin yoldaş; yaşıyor! Parti şehitleri ölümsüzdür!" ve "Dersim'i, 1977 1 Mayıs'ı'nı, Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı, Gazi'yi, Roboski'yi; unutmadık! Katillerden hesabı emekçiler soracak!" sloganları atıldı.

Ceyhan'da 1 Mayıs

Ceyhan Eğitim Sen Şubesi 1996 yılından bu yana ilk defa bu sene 1 Mayıs'ı Ceyhan yerelinde kutladı. Üçgen Park'ta saat 11.00'de basın açıklaması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada 1 Mayıs'ın anlam ve öneminden bahsedilerek uzun yıllardan sonra Ceyhan'da 1 Mayıs ile ilgili bir eylemin olmasının anlamlı olduğu vurgulandı. Açıklamanın ardından Adliye önünden araçlara binilerek Adana'daki 1 Mayıs mitingine katılım sağlandı.

Kızıl Bayrak / Adana

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Antakya'da coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs

Antakya'da 1 Mayıs mitingi için toplanma 12.30'da Doğu Okulları önünde başladı. Burada saat 13.00'ten itibaren başlayan yürüyüş Uğur Mumcu Bulvarı'nda son buldu.

Alanda toplanan kitle hep birlikte attıkları sloganlarla Suriye halkına desteklerini belirtti. Miting programı devrim ve sosyalizm şehitleri için Enternasyonal Marşı eşliğinde yapılan saygı duruşuyla başladı ve katılımcıların konuşmalarıyla devam etti.

Konuşmalar sırasında kürsüden Arap Alevi din adamı olan Ali Yeral'in evinin pencerelerinin Antakya'da barındırılan silahlı çeteler tarafından kırıldığı ve içeriye "hepinizin kafasını keseceğiz, hepinizi yakacağız" yazılı bildirilerin atıldığının teşhir edilmesi üzerine, kitle öfke ve sloganlarla karşılık verdi.

Konuşmacıların ardından sahneye Cevdet Bağca çıktı. Türkü ve marşlar söylenerek, halaylar çekildi. Halayların ardından kitle dağıldı.

Antakya 1 Mayıs, Suriye'ye yönelik emperyalist müdahale planları nedeniyle diğer yıllara göre daha kitlesel geçti. Halkın kitlesel katılımı ve AKP iktidarına ve silahlı çetelere olan öfkesi dikkat çekiciydi. Sloganlar genel anlamda anti-emperyalist içerikte ve Suriye halkına destek mahiyetindeydi. Çoğu kurum pankartlarına Türkçe şiarların yanı sıra Arapça şiarlar da yazmıştı.

BDSP de "Emperyalistler ve işbirlikçileri Ortadoğu'dan elinizi çekin!" ve Arapça "Yaşasın halkların kardeşliği!" pankartıyla yürüyüşte yerini aldı. BDSP'nin korteji yürüyüş boyunca disiplinli ve coşkuluydu. Yürüyüş sırasında polisin korteji bölme ve yolu açma isteğine kitle "Katil devlet hesap verecek!" ve "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarıyla karşılık verdi. Bunun üzerine polisler geri adım atmak zorunda kaldılar.

Kızıl Bayrak / Antakya

Mersin'de 1 Mayıs

Mersin'de 1 Mayıs mitingi, kitlenin saat 10.00'da istasyon önünde toplanması ile başladı.

Yürüyüş kolunun bir şeridinde, önde DİSK ve KESK yer alırken, ardından da sırasıyla Halkevleri, Dersimliler ve Vartolular dernekleri, HDK ve birçok siyasal kurum yer aldı. Diğer şeritte ise Türk-İş yürüdü.

Miting alanına önce DİSK, KESK ve TÜRK-İŞ'in ardından da siyasal gruplar girdi.

Grupların alana girmesinin ardından program konuşmalarla başladı. Tertip komitesi adına söz alan DİSK yöneticisinin ardından diğer sendika yöneticileri de eyleme katılanların 1 Mayıs'ını kutladı.

Taksim 1 Mayıs'ına uygulanan yasağın protestosuyla başlayan konuşmalar alanda da yankısını buldu. Tüm kortejlerden atılan sloganlarla Taksim'e selam gönderildi. Ayrıca, halkların kardeşliği sloganları da sıklıkla atıldı.

Program Selda Bağcan'ın sahne almasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Mersin

Kayseri’de coşkulu ve kitlesele 1 Mayıs

1 Mayıs 2013 / Kayseri

Kayseri’de 1 Mayıs alanı olan Mimar Sinan Parkı’na yürüyüşler farklı noktalardan ve farklı saatlerde gerçekleştirildi.

Kamu emekçileri Salih Avgunpaşa İlköğretim Okulu önünde toplandı. BDSP pankartı altında birleşen Kayseri İşçi Birliği Derneği, Organize Sanayi İşçileri, Metal İşçileri, Gıda İşçileri kortej oluşturdular. 1 Mayıs alanına doğru saat 15.30’da yürüyüşe geçtiler. Özelleştirme karşıtı pankartlarıyla Karayolu İşçileri de alanda yerlerini aldılar.

Kayseri’de 1 Mayıs kutlamalarında bir ilk yaşandı. Alanda 1 Mayıs programı Enternasyonal Marşı ile başladı.

EMEP, CHP, SDP, Büro-Sen, Yozgat-Çayıralan Evciler Kasabası Gençliği, Alevi Kültür Merkezi, Genç-Sen, Dev-Lis, Ceha işçileri, Eğit-Der, KESK Kayseri Şubeler Platformu, LGBTT (Lezbiyen, Gay, Biseksüeli Transeksüel Toplulukları), TÜMTİS,

Devrimci 78’liler Derneği, Renkli Tebeşirler Kültür ve Sanat Derneği, BDSP, ESP, Kaldıraç, SDP 1 Mayıs eylemine katıldı.

Yoğunburç’ta toplanan HDK bileşenlerinden EMEP ve Emek Gençliği burada kortej oluşturdular. SDP ise parti binası önünde toplandı.

Birleşik Metal-İş üyesi Ceha işçisi de eyleme katıldı.

Kortejler birleşince 1 Mayıs mitinginin yapılacağı Mimar Sinan Parkı’na hareket edildi.

Erbosan, Milenyum, Şule, İstikbal, Mondı fabrikalarından metal işçilerinin oluşturduğu kortej ve gıda işçileri de BDSP’nin “Yaşasın İşçilerin birliği halkların kardeşliği” pankartı altında bir araya geldiler.

Özelleştirmeye karşı bayrak açan karayolu işçileri bir araya geldiler ve sendika ağalarını protesto ettiler.

Diğer yıllara göre üniversite ve liseli gençliğin 1 Mayıs’a katılımı da oldukça yoğundu.

Reformist partiler içinde en fazla katılımı EMEP sağladı. Önceki yıllara göre düzen solunun temsilcisi CHP’nin katılımı oldukça fazlaydı.

Mimar Sinan Parkı girişinde BDSP pankartının taşınması için kullanılan plastik boruların çıkarılması dayatmasında bulunan polise BDSP’liler “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Baskılar bizleri yıldıramaz!” sloganlarıyla yanıt verdiler. BDSP’lilerin kararlı duruşu polise geri adım attırdı.

1 Mayıs alanında Kayseri İşçilerin Birliği Derneği müzik grubu söylediği türkü ve marşlarla alandaki kitleyi coşturdu.

1 Mayıs’a yaklaşık 4 bin işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Hak-İş’ten 1 Mayıs şarlatanlığı

Kayseri’de 1 Mayıs günü ilk 1 Mayıs kutlaması saat 10.30’da Hak-İş’e bağlı sendikalar tarafından gerçekleştirildi. Meydanda gerçekleşen ve 1 Mayıs’ın karikatürleştirilmesini içeren eylemde Mehter Takımı’nın marşı çaldı.

Hak-İş’e bağlı sendikaların binlerce üyesi olmasına rağmen, mitinge 200 civarında işçinin katılması yapılan eylemin “yasak savma” cinsinden bir eylem olduğunun en açık kanıtıydı. Kutlamada iş kazalarına karşı mücadeleyle ilgili tek kelime söylenmezken, iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçiler için dualar okundu.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Manisa’da 1 Mayıs

1 Mayıs sabah Manisa Öğretmenevi önünde toplanmaya başlayan emekçiler saat 11.00 civarında yürüyüşe geçtiler. Manisa Standart Profil Fabrikası’nda örgütlenme mücadelesi veren Petrol İş Sendikası üyesi işçilerin oluşturduğu korteje de yoğun bir destek verildi.

Saat 12.00 civarında alana giren emekçiler 1 Mayıs’ı yaratan işçiler için saygı duruşunda bulundu ve ardından hep birlikte İşçi Marşı söylendi. Daha sonra Emek ve Demokrasi Platformu’nu oluşturan bileşenlerin temsilcilerinin selamlamalarına geçildi. BDP ve HAK-PAR temsilcilerinin kitleyi Kürtçe selamlaması üzerine ADD ve CHP alanı terk etti. Ardından Platform adına KESK Dönem Sözcüsü ve BES Manisa Şube Başkanı Ali Gök konuşmasını yaptı.

Çeşitli müzik grupları sahne aldı ve çalınan halaylarla 1 Mayıs mitingi sona erdi.

Mitinge katılan bileşenler: KESK’e bağlı sendikalar, DİSK Emekli Sen, Cam Keramik-İş, Petrol-İş Manisa Şubesi, BDP, ÖDP, EMEP, HDK, HAK-PAR, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi, CHP, ADD, Turgutlu Çevre Platformu, Gençlik Muhalefeti, CBÜ ÖKD-DER, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği, Alevi Kültür Derneği, Hacı Bektaş Kültür Derneği, Manisa Tabip Odası, TMMOB.

Kızıl Bayrak / Manisa

Çanakkale’de 1 Mayıs

Çanakkale’de KESK ve DİSK’in öncülüğünde gerçekleştirilen 1 Mayıs programı, saat 13.00 itibarıyla Salı Pazarı Caddesi üzerinde toplanma ile başladı.

DİSK ve KESK’e bağlı sendikalar, HDK bileşenlerinden BDP, SGDF, YDG, EMEP, Emek Gençliği, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, Liseli Genç Umut, ÖDP, Gençlik Muhalefeti, DHF ve Ekim Gençliği dışında eylemde Çanakkale Barosu, Çan Gençlik İnisiyatifi, Karabiga Çevre Platformu, Halkın Takımı Beşiktaşlılar, ÇOMÜ’lü Sosyalist Öğrenciler gibi dernek ve platformlar da Salı Pazarı Caddesi’nde yerini aldı. Bu bileşenlerin yanı sıra CHP, ADD, İP ve TGB de alandaydı.

Salı Pazarı Caddesi üzerinden yürüyüşe geçen kitle sloganlar ve marşlar ile Cumhuriyet Meydanı’na ilerledi. Kortejler alana girerken anons yapılarak selamlandı. Tüm kortejlerin Cumhuriyet Meydanı’na gelmesi ile kürsüden 1 Mayıs programı başlatıldı. Genel olarak faşist baskı ve devlet terörüne, özelde ise Taksim’de yaşanan polis terörüne karşı beş dakikalık bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Bu sırada kitle coşkulu bir şekilde “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Her yer Taksim her yer direniş!” sloganlarını attı.

Kürsü ÇOMÜ’de işten çıkarılan taşeron işçilerin

Miting konuşmalarla devam etti. Eyleme dahil olan tüm bileşenler adına yapılan konuşmayı ÇOMÜ’de işten atılan taşeron işçilerden Nermin Aydın Üstün ve Neslihan Ülkü Baş Gül okudu.

“Bugün dünyanın dört bir yanında işçiler, emekçiler, yoksul köylüler, ezilen halklar, yüreği emekten yana atan tüm toplumsal kesimler mücadeleyi, dayanışmayı, birliği alanlara taşıyor! Bugün 1 Mayıs. Mücadelenin ateşiyle, coşkusuyla hep bir ağızdan çığlığa dönüşüyor” denilerek

başlanan açıklamada kapitalizmin bugün içinde belendiği krize değinildi. Bunun karşısında dünyanın her yerinden işçi ve emekçilerin “Başka bir dünya mümkün!” sloganları ile mücadele ettiği ve alanlara indiği vurgulandı.

Taşeron çalışma, sömürü, sendikal hakların gaspı, gözetim ve tutuklamalar ile ayyuka çıkan faşist baskı ve devlet terörü, emperyalist savaş ve saldırganlık gibi konulara da değinildi. “Sermayenin dünyasına karşı emeğin dünyası; sömürünün ve köleliğin

dünyasına karşı kardeşliğin ve özgürlüğün dünyası bizlerin mücadelelerinde kurulacaktır. Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerimizdedir. Haklı günler, büyük günlerdedir geleceğimiz” sözleri ile devam eden açıklama bir kez daha “Yaşasın 1 Mayıs” şiarının haykırılması ile son buldu.

Bunun dışında kürsüden başka bir konuşma gerçekleştirilmedi.

Açıklamanın ardından yerel bir müzik grubu sahne alarak çeşitli ezgi ve marşlar ile kitleyi halaya davet etti. 1 Mayıs mitingi halaylar ve marşlarla sona erdi.

Genel-İş ‘77 1 Mayıs şehidini ziyaret etti

Cumhuriyet Meydanı’ndaki programın ardından Genel-İş, 1 Mayıs 1977’de Taksim’de katledilen direnişçinin Bozcaada’daki mezarında anması gerçekleştirmek için İskele Meydanı’ndan araç kaldırdı.

Ekim Gençliği de alandaydı

Çanakkale Ekim Gençliği de “Yaşasın 1 Mayıs! Özgürlük, devrim, sosyalizm!” şiarlı pankart ile yürüyüş ve miting alanında yerini aldı. Kızıl flamaların taşındığı kortejde “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!”, “Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!”, “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Yeni Ekimler için ileri!” sloganları atıldı.

Ekim Gençliği / Çanakkale

Genç komünistlerden Taksim açıklaması...

“Taksim direnişini selamlıyoruz!”

İşçi sınıfının örgütlü öfkesinden korkan, 1 Mayıs’ın savaş ve mücadele çağrısını hazmedemeyen sermaye devleti 2013 1 Mayıs’ında bir kez daha devrimci kanı döktü. Aralarında yoldaşlarımızın da bulunduğu onlarca devrimci ve ilerici kafalarına isabet eden gaz bombaları sonucu ağır yaralı halde hastaneye kaldırıldı. Onlarca işçi, emekçi ve devrimci gözaltına alındı. Emekçilerin Taksim iradesi karşısında, baskı ve teröre başvuran devlet katliamcı yüzünü bir kez daha gösterdi.

Polis terörüne saatlerce direnenler de 1 Mayıs’ların direniş geleneğine sahip çıkanlardır. Kan ve can bedeli kazanılan 1 Mayıslar, yine kan ve can pahasına savunuluyor. Türkiye’nin bütün alanlarından ise aynı slogan yükseliyor: “Her yer Taksim her yer direniş!” Yaşamları köleleştirilen milyonlar 1 Mayıs alanlarında sermaye devletine tok bir yanıt veriyor!

Bizler Ankara’dan genç komünistler olarak; katil polisin azgın saldırısı sonucunda ağır yaralanan devrimcilerin bir an önce sağlıklarına kavuşmasını diliyoruz. Ve tüm sınıf kini ve öfkemizle haykırıyoruz: Devrimci kanı dökenlerden hesap mutlaka sorulacak! Kanla beslenenler, döktükleri kanda boğulacaklar!

Taksim direnişini selamlıyoruz! Devlet terörünü lanetliyoruz!

Gözaltılar derhal serbest bırakılsın!

Katil polis hesap verecek!

Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!

Ankara’dan genç komünistler

Devrimci miras daha ileriye taşın

‘71 Devrimci Hareketi’nin simge isimleri Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları her yıl ölüm yıldönümlerinde anılmakta, devrimci kadro tipinin seçkin örnekleri olarak, devrimci harekete kattıkları olumlu değerlere vurgu yapılmaktadır. Ancak Türkiye devrim mücadelesinin yüzakı olan bu devrimcileri ananlar, dahası onların devrettiği mirası yaşattığını öne sürenler arasında ciddi farklar bulunmaktadır. Öte yandan, özellikle idam edilerek katledilen Deniz Gezmiş ve yoldaşları, reformistinden devlet solcusuna, gericisinden ırkçı-şoven zihniyetin bazı temsilcilerine kadar bir takım soysuzlar tarafından istismar konusu da edilmektedir.

Türkiye’deki devrimci örgüt ve partiler uzun yıllar ‘71 Devrimci Hareketi’nin şu veya bu akımının mirasçısı olduğunu savunmuştur. Halen de bu çizgide ısrar eden, yaklaşık 40 yıl önce bu genç devrimciler tarafından ortaya konulan düşünsel düzeyin ötesine geçemeyen akımlar vardır. Henüz yirmili yaşlardaki devrimcilerin ortaya koyduğu ideolojik-politik tahlillere takılıp kalanların, ‘71 Devrimci Hareketi’nin mirasını yaşattıklarını sanmaları kolay anlaşılır bir durum değildir. Böyleleri, genç devrimcilerin 40 yıl önce ortaya koyduğu düşünsel ürünlere sıkı sıkıya sarılarak, teorik üretim için çaba harcama “yükü”nden de kurtulmuş oluyolar.

Reformizmden devrimci kopuş, seçkin devrimci kişilik...

Komünistler, ‘71 Devrimci Hareketi’ni Türkiye’nin reformist geleneğinden devrimci bir kopuş olarak değerlendirmişlerdir. Bu kopuşa asıl anlamını veren,

küçük devrimci grupların kent veya kırdaki silahlı eylemler yapması değildir elbette. Kopuşun asıl anlamı, bu akımların ideolojik-politik bilinç planında gerçekleştirdiği sıçramadır. Bilinç planındaki sıçrama, bu akımların devlet konusunda, şiddete dayalı devrim konusunda, kapitalizmin temel noktalardan reddi konusunda radikal, devrimci bir ideolojik-politik tutum geliştirebilmesinin yolunu açmıştır ki, kopuşa asıl anlamını veren de budur.

‘60’lı yıllar sosyal uyanışın yaygınlaştığı, toplumsal muhalefetin hızla gelişip kabardığı bir dönemdir. İşçi sınıfı, kentin ve kırsal emekçileri, Türkiye tarihinde ilk defa bu dönemde, bu kadar kitlesel bir şekilde eylem alanlarında, grevlerde, direnişlerde, toprak işgallerinde sözünü söylemeye, sola, sosyalizme yakınlaşmaya başlamıştır.

Mücadele alanlarında işçi sınıfı ve emekçiler olduğu halde, dönemin sosyalist olma iddiasında olan akımlarının çizgileri, büyük ölçüde orta sınıf aydınları tarafından belirlenmiştir. TİP, YÖN, MDD, dönemin öne çıkan sol akımlarıdır. Ancak bu akımların hiçbiri, devrimci iktidar perspektifi bir yana, düzeni cepheden karşıya alabilecek bir çizgiyi temsil edebilecek durumda değildi. ‘71 Devrimci Hareketi, döneme egemen olan reformist cendereyi kırmış, bu devrimci kopuş sayesinde radikal devrimci akımlar oluşturabilmiştir. Burjuva sosyalizmi olarak tanımladığımız TİP, YÖN, MDD ise, 1974’ten sonra devrimci akımların güçlenmesiyle esas olarak dönemini kapatmıştır.

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden kadroların, Mahirler, Denizler, Kaypakkayalar ve onların yoldaşlarının devrimci

kişiliklerinde içselleştirdikleri üstün nitelikler de, Türkiye devrimci hareketine ‘71’den miras kalan önemli kazanımlardır. Her yönüyle düzeni cepheden karşıya alan devrimci bir duruş, düzenin cellâtları karşısında hiçbir koşulda eğilmeme, tereddütsüz bir şekilde davaya adanma, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı konusunda pürüzsüz bir içtenlik, devrimci örgüt ve pratiğe olduğu kadar teoriye, düşünsel gelişim ve üretime önem veren bir devrimci kadro...

‘71 devrimci akımlarının ideolojik-politik çizgilerini, pratik eylem tarzlarını burada tartışmak gerekmiyor. Zira bu alanda düşülen yanlışlar veya acemilikler, devrimci harekete miras bırakılan seçkin devrimci kadro örneğinin değerini hiçbir koşulda eksiltmez. Önemli olan reformizmden gerçekleşen devrimci kopuşun bu erken döneminde bile bu üstünlüklerin devrimci kişiliklere içerelebilmüş olmasıdır. Örnek alınması, yaşatılması, yeniden ve daha ileriden yaratılması gereken yön de budur.

‘71’den miras kalan devrimci değerlerin tüketilmesi...

Devrimci mirası ve değerleri yaşatmanın yolu, günün koşullarına göre yeniden üretmekten geçer. Ancak bu kadarı yeterli değil. Bundan da önemli olanı, bu mirasın yetişen devrimci kadroların bilincinde içselleşmesini sağlamak ve devrimci kişiliğe içirilmiş değerler bütününe dahil edebilmektir. Ancak o zaman bu devrimci mirasın, devrimci kadronun düşünce ve eylemine yol gösterici olması sağlanabilir.

Bunu başarmak sanıldığı kadar kolay değildir. Zira bu niyetleri aşan bir sorundur; örgüt veya partilerin ideolojik-politik çizgileri, ilkesel tutumları, devrimci örgüt anlayışları ile yakından ilgilidir. Geleneksel devrimci-demokrat akımlar, ‘71 devrimci akımlarının ortaya koyduğu ideolojik-programatik düzeyin ilerisine çıkmadıkları ölçüde, geçmişe sınıksız sarılıyorlar. Bu ise düşünsel alanda bir kısırılık, kendini yenileyememe ve kapitalist toplumun tek tutarlı devrimci sınıfı olan proletaryanın tarihsel devrimci rolünü gerçek içeriğiyle kavrayamama noktasında takılıp kalmalarına yolaçıyor. Böylece, devrimci değerlerin daha ileriden üretilmesi bir yana, var olan mirasın gerisine düşme, dahası o değerleri tüketme noktasına varılabiliyor.

Sınıf ve kitle hareketinin zayıflığı koşullarında yetişen kadro tipinin sorunlu yapısı, semt kökenli bu kadroların devletin sistemli yozlaştırma saldırısına maruz kalmaları ise soruna bambaşka bir boyut katıyor. Sorunlu haline rağmen bu “kadro” tipinin, üstelik devrimci bir kimlik geliştirmeden bünyeye alınması nedeniyle, ‘71’in devrimci kadro kişiliğinin niteliklerine fazlasıyla uzak, devrimci mirası ancak söylem düzeyinde savunabilen bir anlayış hakim hale gelebiliyor. Öyle ki, bu kişiliklerin pratiği, kimi zaman devrimcilerin emekçiler nezdindeki itibarlarının

si yaşatmak, akla mümkündür!

sarsılmasına yol açabilecek derecede sorunlu olabiliyor.

Bazı ara akım kadroları üzerinden yansıyan sorunlu kişiliklerde, devrimci değerlerin önemli ölçüde yitimine tanık olmaktadır. Devrimci samimiyetini büyük oranda tüketmiş olan bu kesim dar grupçu, fazlasıyla faydacı, ortamına göre kibirli ve saldırgan olabilmektedir. Bunlar, uzun zamandır reformistlerle aynı kulvarda bulunmanın da etkisiyle, burjuva siyaset tarzının olmazsa olmazları olan hile, ayak oyunları, iç hesaplar, perde arkası kulisler vb. “haslet”leri, pekçok yerde politik çizgilerine dahil etmekte bir sakıncı görmeyebilmektedirler.

Dejenerasyonun böylesi uç noktalara varmasını, devrimci değerlere sırt çevirip reformistlerle kucaklaşmanın sonuçlarından biri saymak mümkündür.

‘71 Devrimci Hareketi’ni değil fakat Denizler’i öne çıkaran, onları “ikon”laştırıp siyasi rant aracı olarak kullanmak isteyen ırkçı-şoven zihniyetin temsilcileri de var. Bu gerici çevrelerin ayırdedici özelliği, Kürt halkına düşmanlık ve devletin militarist güçlerine payandalık etmektir. Oysa Deniz Gezmiş’in idam sehпасı önünde haykırdığı “Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!” şiarı bile, bunların Denizler’le karşıt dünyalara ait olduklarını kanıtlamaya yeter. İdam sehпасında ölüm yiğitlikle göğüslenirken haykırılmış bu şiarlar, devrim ile düzen arasında aşılmaz bir uçurum olarak durmaktadır.

Türkiye’nin sosyal reformist partileri de, ‘71 Devrimci Hareketi’nin önderlerini öne çıkartma tutumunu, onların miras bıraktığı değerlerin arkasında durma iddiasını halen terk etmiş değiller. Komünist yazında pek çok kere dile getirildiği gibi bunlar, burjuva karşı-devriminin zoru karşısında sinmiş, ihtilalci çizgiden yüzgeri etmiş, devrimci örgüt anlayışını ve pratiğini terk etmiş, devrimci miras ve değerleri düzen bekçilerinin ayakları altına sererek burjuvazinin icazetine sığınmışlardır. Düzen bataklığına boylu boyunca uzanan bu “tövbekar”lar, artık sermayenin parlamentosuna kapağı atma hayalleriyle avunuyorlar. İşi soysuzluğa vardırان bazıları ise, “Deniz Gezmişler’in yolu bugün parlamentoya çıkmıştır” diyebiliyorlar.

Oysa ‘71 devrimcileri, Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, İbrahim Kaypakkayalar, TİP’in parlamenter çizgisini reddederek devrimi seçmişlerdi. Onlar kurtuluşun reformlarda değil, devrimde olduğunu fark etmiş, gerçekleştirdikleri sıçrama ile devrimci akımların kurucuları olmuşlardır. Başka bir ifadeyle, ‘71’in devrimci akımlarını devrimci yapan, reformist partilerin bugün içinde bulundukları düzen içi zemini mahkum ederek aşabilmiş olmalarıdır.

Geleceği kucaklamak için geçmişi aşmak!

Devrimci mirasın değerler planında erozyona

uğraması bir rastlantı olmadığı gibi, niyetlerle de açıklanamaz. Sorunun esası, uzun süredir devam eden tasfiyeciliğin yarattığı bozulmanın yanı sıra, devrimci mirası aşındıran örgüt/partilerin programatik, ideolojik-politik çizgilerinden kaynaklanıyor. Bu alanda yaşanan tıkanma ve belirsizliklere rağmen, geleneksel çizgileriyle devrimci tarzda hesaplaşma cesareti gösteremeyenler, kendilerini devrimci değerleri öğüten bir çark işlevi görmekten alıkoyamadılar. Sorunun bu boyuta varması, geleneksel solun içine düştüğü “ciddiyet ve samimiyet bunalımı” ile yakından bağlantılıdır. Devrimci kadronun kişiliğinde boy veren sorunlar, bütünün parçasıdır aynı zamanda.

Belirtmek gerekir ki, komünistlerin de güçlerini kadrolaştırmada, kadrolarını yetkinleştirmede karşılaştığı sorunlar, zorlandığı alanlar vardır. Ancak burada tartıştığımız sorunun mahiyeti, komünistlerin zorlanma alanlarının çok ötesindedir.

Devrimci mirasın aşınmasında pek çok faktörün rolünden söz etmek mümkündür. Fakat buna rağmen sorunun özü, geçmişi anlamak ve devrimci tarzda aşmakla ilgilidir. Bunun anlamı ise, geçmişin devrimciliğinden daha ileri bir devrimcilik düzeyine, küçük-burjuva devrimciliğinden işçi sınıfı devrimciliğine erişebilmektir. Komünistler, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan devrimcilere, bu temel önemdeki hatırlatmayı sık sık yaptılar. Ancak halihazırda bunu başarabilen tek akım partimiz TKİP’dir. Bu durum, devrimci mirası geliştirip yeniden üretme noktasında da komünistlere, komünist kadro ve militanlara önemli sorumluluklar

yüklemektedir.

Burjuvazinin her cepheden yönelttiği azgın saldırılara karşı durmanın özel bir önem taşıdığı verili koşullarda, ‘71 mirasının devrimci özüne uygun tarzda ve daha ileriden yaşatılmasının önemi yeterince açıktır. Komünistlerin devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan kesimlere yönelttiği, “geçmiş devrimci tarzda aşma” çağrısı da güncelliğini korumaktadır.

Sermaye devletinin illegal devrimci çalışmayı baltalamak için azgınca saldırdığı, sol akımların ise önemli ölçüde illegal devrimci siyasal faaliyet yürütme refleksini yitirdiği şu dönemde, Denizler’in 25. ölüm yıldönümü, bu durumu sorgulamanın vesilesi yapılabilmelidir. En azından devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olanlar bu özgüven ve cesareti göstermelidir. Zira devrimci faaliyeti düzenin dayatmasıyla belli alanlara hapsedenlerin, bugünü kurtarıp kurtarmayacakları belli değil ama geleceği kaybetme olasılıkları fazlasıyla yüksektir.

Marksist bir partinin temeli olan devrimci teori, devrimci örgüt, devrimci sınıf diyalektik bütünlüğünü bünyesinde toplayabilen TKİP, bu net çizgiye ve tok iddiaya yaslanarak devrimci mirasın ve değerlerin savunulmasının, daha ileriden yaşatılmasının güvencesidir. Bu noktada öncülük misyonunu hakkıyla yerine getirdiğinde, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan diğer devrimcilerin de önünü açacaktır.

(Türkiye Komünist İşçi Partisi Merkez Yayın Organı Ekim, Sayı: 247, Haziran 2007)

DENİZLER’İ ANIYORUZ

İSTANBUL

5 Mayıs Pazar

Saat: 17.00

Galatarasay Lisesi önü

İZMİR

6 Mayıs Pazartesi

Saat: 19.00

Karşıyaka İZBAN çıkışı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Almanya'da 1 Mayıs...

1 Mayıs 2013 | Wuppertal

Köln

Köln 1 Mayıs her zamanki gibi saat 11.00'de DGB (Deutsche Gewerkschaftsbund - Alman Sendikalar Birliği) binasının önünde toplanmasıyla başladı. Toplanan kitle saat 12.00'den itibaren yürüyüşe geçti.

Yürüyüş kortejinin en önünde trompet grubu, onun ardında ise DGB'nin bu seneki sloganı olan "iyi iş, güvenceli emeklilik ve sosyal Avrupa!" yazılı pankart taşındı.

Yürüyüşün üçte ikilik çoğunluğunu DGB'ye bağlı çeşitli sendika şubelerinden işçiler oluşturdu. İşçi kortejlerinde sayıca en kalabalık olanı, içerisinde Ford işçilerinin de bulunduğu IG Metal Sendikası olurken, Ver.di, NGG, IG Bau, GEW vb. sendikaların da belli bir kitlesellikle katıldıkları gözlemlendi. Yine Ver.di'de örgütlü olan ve son zamanlarda işten atmalara, uzun çalıştırmaya ve düşük ücrete karşı sık sık greve başvuran Lufthansa'ya bağlı havaalanı çalışanlarının

da kitlesel ve coşkulu katılımı dikkat çekti. Sendika kortejlerinin geçen seneki katılımını korudukları gözlemlendi.

İşçi ve memur sendikaları krize, işten atmalara, taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalıştırmaya karşı mücadele çağrısını yükselttikleri mitingde, 30 saatlik çalışma haftası, 8,5 € asgari saat ücreti, herkese toplu sözleşme hakkı, genel grev hakkı, eşit işe eşit ücret talepleri pankart ve dövizlerle yansıtıldı.

Yürüyüşe Alman sol partilerinden MLPD "Radikal sol, devrimci sosyalizm!" pankartı ile katılırken, diğer katılımcılar olan DKP, KPD'yi Yeniden İnşa İçin İşçi Birliği, SAV (Sosyalist alternatif), Attac, Sol Parti gibi yapılar da yine kapitalizm karşıtı ve sosyalizm içerikli pankartlar taşıdılar. Bunlardan SAV'ın taşıdığı "Yunanistan ve Portekiz'deki direnişlerle dayanışmayı yükseltelim, krizi kapitalistler ödesin!" pankartı dikkat çekti.

Burjuva partilerinden iktidar ortağı SPD ve Yeşiller '90 da yürüyüşe katılırken, son zamanlarda Bayern Münih başkanının su yüzüne çıkan vergi kaçakçılığı skandalından dolayı, "vergi adaleti" ve "zenginliğin adaletli paylaşılması" gibi temaları işledikleri görüldü.

Yürüyüş kolunun en sonunda ise Türkiye devrimci-demokrat yapılar ile bazı Alman anti-faşist grupları yer aldı. Bunlardan MLKP, TKP/ML, TİKB, ADHK, Halk Cephesi, Kürt Hareketi, oluşturdukları ortak bir blok şeklinde "Devrimci 1 Mayıs" pankartı arkasında yürüdüler.

Bunların dışında Türkiye gruplarından DİDF'in yanı sıra, "Çarşı emeğin sömürsüne karşı!" pankartıyla ÇARŞI, "İşçileri sömüreni Ha(c)klerimiz!" pankartıyla REDHACK ve Taksi Şoförleri de ilk defa 1 Mayıs'a pankartlarıyla katılan gruplardı. <https://rantey.org>

Yunanistan Komünist Partisi ve İran'da tutuklu olan işçiler ile işçi önderlerine özgürlük talep eden pankartlarıyla İranlı devrimciler de yürüyüşe katıldılar.

Komünistler eyleme üzerinde Almanca "Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir, yaşasın sosyalizm!" şiarlı, TKİP imzalı pankart ve kırmızı bayraklarla katıldı. Yürüyüş boyunca, kapitalizm, ırkçılık, savaş, emperyalizm karşıtı, devrim ve sosyalizm özlemini dile getiren sloganlar atılırken bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Yürüyüşün ardından miting, her zamanki gibi Heumarkt Meydanı'nda gerçekleştirildi. Burada çoğunluğu sendika bürokratlarından oluşan konuşmacılar tarafından, kriz, sosyal hak gaspları, işsizlik ve yoksulluk temalı, birbirine benzer konuşmalar gerçekleştirildi. Mitingde İspanya'dan gelen bir sendikacının yaptığı coşkulu ve uzun konuşma kitle tarafından dikkat ve heyecanla dinlendi.

Konuşmaların ardından miting, aralarında Türkiye bir müzik grubu ile bir kabaristin de bulunduğu bölümle devam etti.

DGB verilerine göre, Köln'deki 1 Mayıs yürüyüşüne üç binin üzerinde, mitingde ise yaklaşık sekiz bin kişi katıldı. Bu yönüyle geçen senekine benzer bir katılım gerçekleşmiş oldu.

Köln'den TKİP taraftarları

Bielefeld

Bielefeld'deki 1 Mayıs kutlaması DGB binasının önünde yerli ve yabancı, ilerici örgüt, kurum ve kuruluşların toplanmasıyla başladı.

Yürüyüşe yerli güçlerden Die Linke, SPD, Ver.di, IG-Metall, Türkiye örgütlerinden TKİP, ÖDP, DİDF, Bielefeld Alevi Derneği, Halkevleri, Demokratik Güç Birliği Platformu katıldı. Bini aşkın kişinin katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü, her yıl olduğu gibi, canlılık ve coşkudan yoksundu.

Bielefeld TKİP taraftarları, üzerinde "Es lebe der 1. Mai - Yaşasın 1 Mayıs" yazılı TKİP imzalı pankart, Marx, Engels ve parti bayrakları ile yürüyüşte yerini aldı. Yürüyüş boyunca attıkları sloganlarla ve marşlarla korteji canlı tuttular ve bu çevrede de ilgi yarattı.

Belli bir güzergahtan geçerek toplanma

1 Mayıs 2013 | Bielefeld

1 Mayıs 2013 | Berlin

alanına gelindi. Burada her yılki gibi sahneden sendika temsilcileri, belediye başkanı ve partiler adına konuşmalar yapıldı. Sendika temsilcilerinin yaptığı konuşmalarda öne çıkan talepler arasında asgari ücretin yükseltilmesi, kamuya ait kreşlerin özelleştirilmesine dönük tepkiler vardı. Kutlamalar müzik dinletileriyle sonlandırıldı.

Bielefeld'den TKİP taraftarları

Wuppertal

Almanya'daki kutlamalardan biri de Wuppertal'da gerçekleştirildi. Wuppertal 1 Mayıs kutlaması 10.00'da, IG Metall Sendikası'nın önünde yapılan yürüyüşle başladı. Yaklaşık bin işçi, emekçi ve gencin katıldığı yürüyüşe, yerli güçlerden MLPD, DKP ve Die Linke, Türkiyeli parti ve örgütlerden ise TKP/ML, MKP ve Anadolu Federasyonu katıldı. Türkiyeli örgütler her zamanki gibi canlılıkları ile yine dikkat çekti.

Wuppertal 1 Mayıs kutlamasında yakıcı sorun olarak öne çıkanlardan biri, ırkçı-faşist saldırganlık diğeri ise Suriye üzerinden dile getirilen emperyalist saldırganlık ve savaş sorunuydu. En fazla atılan slogan ise "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıydı.

Kitle uzun bir güzergahtan geçerek Laurentius Platz Meydanı'na geldi. Çeşitli parti ve kurumların bilgi ve yemek standları açtıkları bu alanda, başta IG Metall Sendikası'ndan temsilciler olmak üzere, çeşitli kurum mensupları kürsüye çıktılar, bir kez daha hiç bir karşılığı olmayan nutuklar attılar. Kutlama, bu ruhsuz konuşmaların ardından sona erdirildi.

Wuppertal'dan TKİP taraftarları yürüyüşe, TKİP pankartı ve kızıl bayraklarla katıldı. Yürüyüş sırasında yaygın biçimde 1 Mayıs bildirilerinin dağıtımı yapıldı, Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirildi.

Wuppertal'dan TKİP taraftarları

Stuttgart

Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) çağrısıyla gerçekleştirilen 1 Mayıs programı, saat 09.30'da Marienplatz Meydanı'nda toplanmayla başladı. Değişik uluslardan işçi ve emekçiler, taşıdıkları kızıl bayraklar ve devrimci sembollerle yerlerini aldılar. Kitle, saat 10.00'da sloganlar ve marşlar eşliğinde Belediye Meydanı'na doğru yürüdü.

Bu yıl 1 Mayıs'a katılım geçen yıllara nazaran daha kitleseldi. Ayrıca alana coşku hakimdi.

Mitinge Alman sendikalarının yanı sıra ilerici kurumlardan MLPD, DKP, otonom gruplar, Yunanistan'dan KKE, Tamiller, Türkiyeli devrimci ve ilerici örgütler, Kürdistanlı emekçiler katıldı.

Saat 11.00'de alana giren emekçiler, burada 1 Mayıs programına devam etti. Konuşmaların ağırlıklı bölümü ise kapitalist kriz ve emekçilere yönelik sosyal

yıkım saldırılarıyla.

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP), mitinge Almanca "Yaşasın 1 Mayıs yaşasın sosyalizm!" şiarlı pankart ve kızıl bayraklarla katıldılar

Mitingden sonra programa saat 14.00'te İşçi Kültür Merkezi'nde (ABS) devam edildi. Buradaki program 1 Mayıs şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Türkiye'deki 1 Mayıslar'ın aktarıldığı programda özellikle Taksim'deki devlet terörüne dikkat çekildi.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Berlin

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Berlin'de yapılan 20 farklı eylemle kutlandı.

Bunlardan ilki 1 Mayıs'tan bir gün önce, ağırlıklı olarak otonom gruplardan oluşan çevrelerce Wedding semtinde yaklaşık 4 bin kişinin katılımıyla düzenlendi.

Sendikaların düzenlediği yürüyüş ise 1 Mayıs günü tarihi Alexanderplatz yakınında Hackescher Markt'da DGB binası önünde saat 10.00 da başladı.

Kortejin en önünde DGB bu yılki 1 Mayıs sloganı "İyi iş, güvenceli emeklilik, sosyal bir Avrupa!" yazılı pankart taşıdı. DGB pankartının arkasında IG Metal, Ver.di, GEW, gibi sendikalar kortejlerini oluşturdular. Bu sendika kortejlerinin arkasında ise göçmenlerin ağırlık oluşturduğu kortejler yer aldı. Kortejlerin katılımı geçen seneye oranla daha kalabalıktı. Yürüyüşe yaklaşık 6-7 bin kişi katıldı.

Yürüyüşteki pankart ve dövizlerde daha çok iş güvencesi, işçi ücretlerinin yükseltilmesi, kapitalizm ve krizin eleştirisi ile sosyal bir Avrupa vurgusu öne çıkarken yürüyüş kortejlerine de belirgin bir coşku hakimdi.

Yürüyüş saat 12.00'de tarihi Brandenburger Tor'da yapılan mitingle son buldu. Miting alanına DGB Berlin-Brandenburg Başkanı Doro Zinke, Avrupa Nakliye Federasyonu Başkanı Lars Lindgren birer konuşma yaptı. Miting alanına katılım ise yaklaşık 20 bin civarında oldu.

TKİP taraftarları yürüyüşe "Hep birlikte sosyal yıkıma, rasizme ve emperyalist saldırganlığa karşı!/ TKİP" imzalı pankartla katıldı.

Diğer 1 Mayıs kutlaması da S-Bahnhof Schöneweide'de NPD'nin saat 12.00'de yapmak istediği yürüyüşü engellemek için yaklaşık 2 bin kişi S-Bahnhof Schöneweide'ye gitti.

Berlin'de düzenlenen bir diğer 1 Mayıs eylemi ise Kreuzberg semtinde yapılan festival oldu.

1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya dönük olarak yapılan bu festival tam anlamıyla bir karnaval havasında geçti. Yüzlerce yiyecek ve içecek standının yanı sıra dans ve müzik standları her yüz metrede bir kurulmuştu. 10 binlerin katıldığı bu festival akşam saatlerinde başlayan yürüyüşle devam etti. Saat 18.00'den itibaren bir araya gelen anti-faşist, otonom grupların gerçekleştirdiği yürüyüşe yaklaşık 10 bin kişi katıldı.

Berlin'den TKİP taraftarları

Nürnberg

DGB'nin "Sosyal bir Avrupa" sloganıyla organize ettiği 1 Mayıs bu sene 6500 emekçinin katılımı ile coşkulu bir atmosfer içinde geçti.

Katılımın ezici çoğunluğunu göçmen örgütlerin taraftarlarının oluşturduğu 1 Mayıs yürüyüşü saat 10.00'da başladı. Saat 11.00'de miting alanına gelindi. Burada DGB adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşmanın ardından çeşitli müzik dinletileri gerçekleştirildi.

1 Mayıs günü bir de otonom grupların organize ettiği bir yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüşe çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu 3000 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Nürnberg

Frankfurt

Frankfurt'ta 1 Mayıs yürüyüşü için saat 09.00 sıralarında Güntherbergpark alanında toplanıldı. Yürüyüşe, DGB, IGM, Sol Parti, MLPD, DKP, İran ve Sri Lankalı gruplar ile Türkiye'den DİDF, ADHK, Anadolu Federasyonu, İşçi Partisi çetesi, YEK-KOM ve TKİP pankart ve flamalarıyla katıldılar. Bazı Türkiyeli gruplar ise aynı gün yapılmak istenen Neo Nazi karşıtı yürüyüşe katılmayı tercih ettiklerinden, bu yürüyüşe katılmadılar.

Yaklaşık 2500 kişinin katıldığı yürüyüşe canlılık ve coşku hakimdi. Bu, sloganlara ve konuşmalara da yansdı. Kutlamaya katılanların sayısı, yürüyüşün bitiş alanı olan Römer'e gelindiğinde yaklaşık 9 bini buldu. Bu yıl katılım geçen yıla göre fazlaydı ve katılımcıların dörtte üçlük bir kesimini Alman işçi ve emekçileri oluşturuyordu. Alanda sendikalar kriz, hak gaspları, işsizlik ve Neo Nazi harekete karşı konuşmalar yapıldı.

TKİP korteji, disiplini, coşkusu ve kitle katılımı ile dikkat çekti.

Frankfurt'tan TKİP taraftarları

Dünyada 1 Mayıs...

Emperyalist-kapitalist barbarlığa karşı mücadele sürüyor...

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma, mücadele günü dünyanın dört bir yanında coşkuyla kutlandı. Bu büyük günde alanlara çıkan işçiler, emekçiler ve gençlerin yüreği birlikte çarptı. Yürüyen, slogan atan veya pankart taşıyan, sermaye dünyasının silahlı güçlerinin kurşun veya panzerlerine karşı omuz omuza karşı koyanlar bu büyük günde yalnız olmadıklarının bilinciyle yürüdüler. 1 Mayıs'ın birlik, dayanışma ve mücadele ruhu sokaklara ve meydanlara akan işçi ve emekçi milyonların sloganlarında yankılandı. 1 Mayıs alanlarında emperyalist-kapitalist barbarlığın yarattığı yıkıma, yoğunlaşan sömürüye, kapitalist krizin faturalarına karşı kitlelerin büyüyen tepkisi ve mücadele isteği yansıdı.

“Bizi asabilirsiniz. Ama şu sırada bile arkanızda, önünüzde, yanınızda, sonra şurada, derken (eliyle çok uzak ve belirsiz bir yeri işaret ederek) orada ve her yerde işçilerin çıktığı yeni mücadele kıvılcımlarının, mücadele alevlerinin her yere yayılmasını ve her şeyi kaplamasını engelleyemezsiniz” sözleriyle idama yürüyen Albert Parsonslar'ın yaktıkları meşale ve attıkları çığlık, 2013 yılı 1 Mayıs'ında da milyonlarca işçi, emekçi ve gencin kavgalarıyla birleşip burjuvazinin kâbusu olmaya devam etti...

Filipinler

Başkent Manila'da, binlerce işçi ücret artışı ve çalışma şartlarının iyileştirilmesi için gösteri yaptı. Manila sokaklarını dolduran 15 bin işçi, kısa süreli istihdam sözleşmelerinin iş güvencesi açısından tehdit oluşturduğuna dikkat çekti. Dış yatırımlara aşırı bağlılığın ücretlerde düşüşe yol açtığını belirten göstericiler, hükümeti bu konuda harekete geçmeye çağırdı. Göstericiler ayrıca ABD emperyalizminin çıkarlarına hizmet etmekle suçladıkları hükümetin özelleştirme uygulamalarını protesto etti.

Küba

Küba'da bugün en az 1,5 milyon kişi “müreffeh ve kalıcı sosyalizm” sloganı ile başkent Havana ve ülkenin diğer büyük kentlerinde sokaklara çıktı. Havana'da her kesimden 300 bin kişinin katıldığı gösteriye Devlet Başkanı Raul Castro öncülük etti. Yürüyüşte, 5 Mayıs günü kanserden hayatını kaybeden Hugo Chavez de anıldı.

Endonezya

Endonezya'nın başkenti Cakarta'da polisin verdiği 55 bin kişilik rakam bile ülkede son yılların en büyük 1 Mayıs eyleminin gerçekleştiğini gösteriyor. Ayrıca Endonezya'daki 1 Mayıs kutlamalarına kadınların katılımı yoğun oldu.

Kamboçya

Kamboçya'da ise 1 Mayıs'ta tekstil işçileri sokaklara döküldü. Başkent Phnom Penh'de, 5 bin tekstil işçisi ücretlerinin arttırılması, çalışma

şartlarının iyileştirilmesi ve sendikalara üye olabilme hakkı tanınması talepleri ile gösteri düzenledi. Meclis binasına doğru yürüyüşe geçen göstericilere 16 sendika ve dernek de destek verdi.

Hong Kong

Dünyanın en büyük finans merkezlerinden biri olan Hong Kong'da 5 bin kişi, grevdeki tersane işçileri ile dayanışmak için yürüdü.

Bangladeş

Bangladeş'te on binlerce işçi en az 500 kişinin öldüğü tekstil fabrikası faciasının sorumlularının idamını istedi. Başkent Dakka'da kızıl bayraklarla meydanlara akan işçiler, “Katilleri asın, fabrika sahiplerini asın” sloganlarıyla yürüdü. Şehrin en büyük meydanında en az 20 bin kişinin toplandığı belirtildi.

Pakistan

Karaçi'de işçiler, emekçiler ve gençler 1 Mayıs'ta çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebiyle alanlara çıktılar.

Azerbaycan

Azerbaycan'da da 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü, başkent Bakü'de kutlandı. Bakü'de bulunan “Fehle (İşçi)” Caddesi'ndeki İşçi Anıtı etrafında toplanan kalabalık, ellerinde pankartlarla bir süre slogan attı. Grup, Sovyetler Birliği marşını okuduktan sonra dağıldı. Eylem, Azerbaycan Komünist Partisi ve Kırmızı Sol Gençler Birliği tarafından organize edildi.

Rusya

Başkent Moskova'da çok sayıda eylem organize edildi. Sendikaların Moskova Belediyesi önündeki Tverskaya Sokağı'nda düzenlediği eyleme, İşçileri Bakanlığı'na göre 70 bine yakın kişi katıldı. Gerçek rakamın daha yüksek olduğu belirtiliyor. Bu eylemin yanısıra kentte yedi ayrı miting ve altı yürüyüş öngörülüyordu. Komünist Parti geleneksel olarak her yıl olduğu gibi Karl Marx anıtı yakınında eylem yaptı. 200 bini aşkın polis görev yaptı.

Kosova

Kosova'daki 1 Mayıs kutlamaları başkent Priştine yakınlarındaki “Girmi” sayfiye yerinde yapıldı. Gösteriye yaklaşık 60 bin kişi katıldı. Sabah saatlerinde binlerce kişi Girmi'ye ulaşmak için trafiğe kapatılan 4 kilometre yolu yaya olarak geçti. 60 bine yakın kişinin katıldığı kutlamalar coşkulu geçti. Kosova'da 1 Mayıs günü tatil ilan edilirken, kutlamalar 2 Mayıs'ta da sürdürülecek.

Ukrayna

Ukrayna'nın başkenti Kiev'de Ukrayna Komünist Partisi (UKP) tarafından düzenlenen kutlamalar, 13

Mayıs'ı coşkuyla kutladı. Lenin Heykeli önünde toplanan yaklaşık 12 bin kişi Kiev'in ünlü Hreşçatik Caddesi'nde ellerindeki kızıl orak-çekiç sembolü parti bayraklarıyla yürüyüş yaptı. Bando eşliğindeki yürüyüş; UKP Başkanı Petr Simenenko, UKP milletvekilleri Adam Martinyuk, Peter Tsibenko ve çok sayıda üst düzey partili katıldı.

Hrvatistan

1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü, Balkan ülkelerinde de kutlandı. Hırvatistan'ın başkenti Zagreb'de, 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü dolayısıyla 5 sendikanın öncülüğünde toplanan binlerce kişi, hükümeti protesto etti. Ban Yelaçić Meydanı'nda bir araya gelen göstericiler, hükümet politikalarını eleştiren dövizler açtı ve sloganlar attı. Göstericiler, yaptıkları açıklamalarda, “hükümetin kötü sosyal politikasına, 400 bin kişinin işsiz yaşamasına, 85 bin kişinin aylardır maaş alamamasına” tepki gösterdi ve çalışanlara daha iyi çalışma imkanları sağlanmasını istedi.

Bulgaristan

Bulgaristan'daki kutlamalar seçim mitingine dönüştü. Bulgaristan'da 1 Mayıs dolayısıyla, eski Komünist Parti'nin (BKP) devamı Bulgaristan Sosyalist Partisi'nin (BSP) öncülüğünde mitingler yapıldı. Ülkede resmi bayram olarak ilan edilen 1 Mayıs dolayısıyla birçok şehirde BSP'nin öncülüğünde miting ve gösteriler düzenlendi.

İspanya

6 milyon işsiz bulunmuş İspanya'da 80 kentte 1 Mayıs dolayısıyla on binlerce kişi meydanlara indi. Madrid'de yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne 40 bin kişi katıldı. Yapılan eylemlerde hükümetin ekonomik yıkım ve kemer sıkma politikaları eleştirildi. Göstericiler, hükümete kemer sıkma politikalarını dayatan Avrupa Birliği ve IMF aleyhine de sloganlar attı. Sendikalar bu ülkede de reformist ve oyalamayı temel alan talepleri öne çıkardılar. Sendikalar yeni iş alanlarının yaratılması çağrısı yaparak, “ulusal acil durum” ilan edilmesini istediler.

Almanya

Bu yıl Almanya'da yapılan 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerinde 425 bin işçi, genç ve emekçi yer aldı. Sendikaların “İyi iş, güvenceli rente ve sosyal Avrupa” talepleriyle düzenlediği yürüyüşlere katılan yerli ve göçmen işçi ve emekçiler, devrimci, anti-faşist ve komünist parti ve örgütler, taşıdıkları rengarenk pankartları, slogan ve marşlarıyla 1 Mayıs'a gerçek anlam ve içeriğini verdiler. Ancak miting alanları genel olarak sendika bürokratlarının ruhsuz ve reformist konuşmalarına sahne oldu.

İsviçre

Zürih'te yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne 13 bin işçi

ve emekçi katıldı. Yürüyüşe, 1 Mayıs komitesi ve sendikalar birlikte çağrı yaptılar. 1 Mayıs yürüyüşü “Yüksek ücret ve daha iyi bir emeklilik” şiarı altında düzenlendi. Öne çıkartılan talebin refosmist karakteri bir yana asıl olan,dünyanın tuzu kuru ülkelerinden olan İsviçre de ödenen ücretler bile emekçilerin yaşamlarını sürdürmelerine yetmemekte ve asıl önemlisi de kapitalist dünyanın dört bir yanında olduğu gibi bu ülkede de emeklilik haklarının daha da kötüleşeceğini ortaya koymaktadır.

Portekiz

Ülkenin en büyük sendikası CGTP ve devrimci güçler ülke genelinde 1 Mayıs eylemleri için çağrı yaptılar. 40 değişik kentte 1 Mayıs eylemleri yapıldı. Hükümetin ekonomik ve sosyal saldırılarına karşı “*Yoksullaşmaya karşı, daha iyi bir yaşam için: Yeni bir politika ve yeni bir hükümet*” şiarı, 2013 1 Mayıs’nda öne çıkartılan talep oldu.

Fransa

Başta Paris ve Marsilya olmak üzere 1 Mayıs eylemleri yaygın olarak yapıldı. Bu yıl yapılan eylemlerde öne çıkan temel taleplerden birisi “Sağdan veya soldan gelen kemer sıkmaya hayır!” idi.

Yunanistan

Resmi tatil günü olmayan Yunanistan’da işçi ve emekçiler, 1 Mayıs günü yaygın yürüyüş ve mitinglerin yanı sıra yaptıkları grevlerle kapitalist dünyaya karşı mücadeledeki kararlılıklarını ortaya koydular. Yunanistan’ın başkenti Atina, hükümetin mali krizle mücadele kapsamında uyguladığı tasarruf politikası çerçevesinde alınan önlemleri protesto eden işçilerin grevlerine sahne oldu. Yunanistan İşçi Konfederasyonu (GSEE) ve Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu’nun (ADEDY) çağrısıyla Klaftmonos Meydanı’ndan Parlamento binasının da bulunduğu Sintagma Meydanı’na yürüyüş düzenlendi.

Yunanistan Komünist Partisi’nin (KKE) Mücadeleci İşçi Kolları Birliği (PAME) üyeleri de Sintagma Meydanı’nda ayrı bir gösteri yaptı. Ayrıca kamu ve özel sektörlerde çalışanlar, bugün ülke çapında 24 saatlik grev başlattı ve başta Atina olmak üzere tüm büyük kentlerde hükümetin kemer sıkma politikalarını protesto eden yürüyüşler düzenledi. Hükümetin kemer sıkma programına karşı işçilerin 24 saat süren grevden dolayı Atina’da, otobüs ve trenler depolarında kaldı, feribot seferleri iptal edildi. Ayrıca banka ve hastane çalışanları ülkenin en büyük iki sendikası tarafından ilan edilmiş olan greve katıldılar.

“İşten atmalara hayır”, “Emeklilik maaşlarında yapılan kesintilere hayır”, “Alınan haklarımızın tümünü geri istiyoruz”, “Kriziniz için ödeme yapmayacağız” şiarları, alanlara çıkan ve greve giden işçi ve emekçilerin ortak şiarları oldular.

ABD

1 Mayıs ABD’nin çeşitli kentlerinde de kutlandı. ABD’nin çeşitli eyaletlerinde organize edilen yürüyüşlere kalabalık gruplar katılırken, New York sokaklarında göstericilerin sayısının artması üzerine polis, önlemlerini artırmaya başladı. “Transport Workers Union” isimli sendika üyeleri, ellerinde dövizlerle New York Metropolitan Ulaştırma Müdürlüğü’nün Manhattan’daki ofisini kısa süreliğine işgal etti. Güvenlik görevlileri ile kısa bir tartışma yaşayan göstericiler, aynı bölgede bulunan Harrison Ford isimli büyük bir emlak firmasına ait binada da kısa süre gerçekleştirdikleri sembolik işgalin ardından yürüyüşlerine devam etti.

Ortadoğu’da 1 Mayıs...

Halk hareketlerinin devam ettiği ülkelerde de 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerle kutlandı.

Talepler ülkeden ülkeye değişse de, temel noktalarda kesişti... Çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi, halk isyanlarından öne çıkan toplumsal adalet talebi, 1 Mayıs kutlamalarında bir kez daha önce çıktı.

Bahreyn

İşgalci Suudi ordusunun katkılarıyla halk hareketini ezmeye çalışan zorba Bahreyn rejimi, 1 Mayıs eylemlerine de saldırdı. Sokaklara çıkan işçi, emekçi ve gençleri hedef alan kolluk kuvvetleri, eylemleri terör estirerek dağıtmaya çalıştı.

“Devrimci İnşa” tarafından örgütlenen ve “14 Şubat Devrimi Gençlik Koalisyonu” tarafından desteklenen eylemlerin yanı sıra, 1 Mayıs’la ilgili salon etkinlikleri de düzenlendi.

Lübnan

Siyasetin etnik, dinsel, mezhepsel temeller üzerine inşa edildiği Lübnan’da, işçi ve emekçilerin ayrımsız bir şekilde örgütlendiği sendikalar tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs eyleminin adresi başkent Beyrut’tu.

Özelleştirmeye ve neo liberal politikalara karşı şiarlar yükselten Lübnanlı işçiler, iş yasalarının işçiler lehine değiştirilmesi, çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi için taleplerini yükselttiler. Taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda mücadelenin 1 Mayıs’tan sonra da devam edeceğini ifade ettiler.

Tunus

Başında dinci-gerici Nahda’nın bulunduğu hükümete karşı “Halk Cephesi” çatısı altında mücadele eden sol/sosyalist parti ve örgütler, Tunus’un başkenti Tunus başta olmak üzere çok sayıda kentte 1 Mayıs’ı alanlarda kutladılar. Kutlamalara Nahda hükümetine muhalefet eden Tunus Birleşik Genel İşçi Sendikası da katıldı.

Tunus’ta işçi ve emekçilerin 1 Mayıs alanlarında yükselttikleri şiarlar, halk isyanında öne çıkan taleplerin aynısı idi. Zira diktatör Bin Ali’nin yerine geçen dinci-gerici Nahda yönetiminin işçi ve emekçilerin taleplerini karşılamak gibi bir sorunu bulunmuyor. Ekonomik, sosyal, siyasal talepleri yükselten on binlerce Tunuslu işçi, emekçi ve genç, bu talepler gerçekleşinceye kadar mücadelenin devam edeceğini vurguladılar.

Eylemlerde Tunus Komünist İşçi Partisi’nin çoğunluğu gençlerden oluşan kitlesel katılımı dikkat çekti.

Mısır

Arap dünyasında en yaygın, en kitlesel ve en militan 1 Mayıs kutlamaları Mısır’da gerçekleştirildi. İşçi sendikaları, sol/sosyalist partiler, gençlik örgütlerinin katılım sağladığı 1 Mayıs eylemlerinde öne çıkan talepler, genel planda “25 Ocak Devrimi” sırasında yükseltlen şiarlarla kesişti.

İşsizliğe çözüm bulunması, toplumsal adaletin sağlanması, çalışma koşulları ve sendikalarla ilgili yasal düzenlemelerin yapılması, ücret artışı, iş güvencesi gibi talepler öne çıktı. Müslüman Kardeşler yönetimini hedef alan işçi, emekçi ve gençler, demokratik haklar ile siyasal özgürlükler alanının genişletilip güvence altına alınmasını istediler. Özelleştirmeye ve işyerlerinin kapanmasına tepki gösteren emekçiler, İhvan yönetiminden taleplerini karşılamasını istediler.

Taleplerinin karşılanmaması durumunda işçi sınıfının daha etkili eylemlere başvuracağını hatırlatan sendika liderleri, İhvan yönetimini uyardılar.

Mısır işçi sınıfının muhalefetiyle karşı karşıya bulunan İhvan şefi Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi, 1 Mayıs’la ilgili düzenlenen bir toplantıya katılarak, işçilere şirin görünmeye çalıştı. Ancak alanlardan yükselen şiarlar ve kararlı duruş, işçilerin Mursi’nin bu girişimini pek ciddiye almadıklarını gösterdi.

Irak

Her gün patlayan bombalarla onlarca kişinin katledildiği Irak’ta da, 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi. Başkent Bağdat başta olmak üzere, Irak’ın farklı kentlerinde 1 Mayıs’ın kutlandığı bildirildi.

Petrol zengini Irak’ta yoksulluğun had safhada, işsizliğin ise %30’un üzerinde olması işçilerin gündemindeydi.

Irak Komünist Partisi ile bazı sendikaların katılımıyla gerçekleştirilen eylemlerde can güvenliğinin sağlanması, yeni iş alanlarının yaratılması, iş güvencesini sağlayacak yasal düzenlemelerin yapılması öne çıkan talepler arasındaydı.

Gazze

İrkçi-siyonist İsrail rejiminin kuşatması altında bulunan Gazze’de de emekçiler 1 Mayıs’ta sokaklara indi. Vahşi siyonist kuşatma ve onun sonucu olarak had safhaya ulaşan işsizlik ve yoksulluk Gazzeli işçi ve emekçilerin gündemindeydi.

İş ve aş talep eden Gazzeli emekçiler, siyonist kuşatmanın kaldırılması, yeni iş olanaklarının yaratılması, yoksullara maddi yardım yapılması, El Fetih-Hamas arasındaki parçalanmaya son verilmesi taleplerini yükselttiler.

Dünyanın farklı bölgelerinde olduğu gibi Arap dünyasındaki işçi ve emekçilerin talepleri de işsizlik ve yoksullukla mücadele edilmesi, iş güvencesinin, sendikal haklar alanının genişletilmesi, toplumsal adaletin sağlanması, özelleştirmenin durdurulması gibi temel noktalarda kesişiyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İsviçre/Basel'de 1 Mayıs kutlaması

“Devrimci 1 Mayıs Platformu” İsviçreli devrimci örgütlerin yanı sıra TKİP, İDHF (İsviçre Demokratik Haklar Federasyonu) ve MLKP bileşeninden oluşuyordu. Devrimci 1 Mayıs Platformu saat 09.30’da alanda toplanarak yürüyüş hazırlıklarına başladı. Büyük bir araca yerleştirilen ses cihazıyla sloganlar atıldı, müzik yayını yapıldı ve konuşmalar yapıldı.

10.30’da yürüyüş başladı. Yürüyüş kortejinin en önünde sendikalar ve çeşitli kitle örgütleri yer alıyordu. Bunun hemen ardında “Emperyalist saldırganlığa, ırkçılığa ve savaşa karşı sömürsüz ve savaşı bir dünya için!” şiarlı ortak pankartla Devrimci 1 Mayıs Platformu ve bunun ardında bileşenler kendi pankartlarıyla kortej oluşturdular.

TKİP taraftarları orak-çekiç amblemlili ve TKİP imzalı “Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleyle!” pankartıyla yürüyüş sırasındaki yerini aldı. Toplanma alanında, yürüyüş boyunca ve bitim alanında TKİP Yurtdışı Örgütü’nün “Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa karşı Özgürlük, Devrim ve Sosyalizm için Yaşasın 1 Mayıs!” şiarlı Türkçe ve Almanca bildirisinin dağıtımı yapıldı.

Türkiyeli ve Kürdistanlı gruplardan Sosyalist Yeniden Kuruluş, TKEP/Leninist, DİDF, Devrimci Proletarya, KOMKAR da yürüyüşe pankartlarıyla katıldı. Kürt hareketi bu yıl farklı olarak yürüyüşe Zürih’te katıldı.

Yürüyüş boyunca Devrimci 1 Mayıs Platformu ortak kortejinde “Krizin ve savaşın arkasında sermaye var, sermayeye karşı mücadelemiz enternasyondur!”, “Yaşasın uluslararası dayanışma!”, “Her yerde faşizme karşı omuz

omuza!”, “Politikalarınıza yanıtımız, sokaklarda direniş, fabrikalarda grevdir!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın Marksizm-Leninizm!”, “Devrim, Devrim, Devrim!” sloganlar coşkuyla ve sıkça atılan sloganlardı.

Yürüyüş boyunca platformun arabasına yerleştirilen ses cihazıyla yapılan konuşmalar, atılan sloganlar ve okunan Enternasyonal Marşı’yla Devrimci 1 Mayıs Platformu gençlik ağırlıklı kitlesi, canlılığı ve coşkulu kortejiyle dikkat çekti.

Bu sonuçta Platformun ön hazırlık çalışmaları önemli rol oynadı. “Devrimci 1 Mayıs Platformu” 1 Mayıs öncesi bir dizi toplantı örgütleyerek hazırlık çalışmalarına başladı. Bu çerçevede çıkarılan ortak bildiri ve afişler platformun her bir bileşeni tarafından bölgeler bölüşülerek yaygınca kullanıldı.

TKİP taraftarları, meteryallerin kullanımı da dahil platformda üstlendiği sorumlulukları yerine getirmek için özel çaba gösterdi. Ortak bildiri ve afişlerin kullanımının yanı sıra TKİP imzalı afişler ve bildiriler de pratik ön hazırlık olarak kullanıldı.

Sendikaların katılımı düşük olmamakla birlikte cansızdı. Ücret artışı ve daha iyi emeklilik koşulları sendikanın öne çıkardığı taleplerdi. Sendikanın gençlik grubu korteji canlılığıyla ve politik şiarlarıyla canlılık oluşturmuyordu.

1500’ü aşkın kişinin katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü bitiş yeri olan Marktplatz’da yapılan konuşmalarla sonlandırıldı.

Başka bir alanda kültür etkinliği olarak devam eden 1 Mayıs programı alanında Eksen Yayıncılık standı açılarak Türkçe ve Almanca materyaller kullanıldı.

TKİP taraftarları / Basel

Lozan

Lozan’da yaklaşık bin kişinin katıldığı 2013 1 Mayıs coşkuyla kutlandı. Bu yıl Lozan’da gerçekleşen 1 Mayıs’ın ana teması "Bütün herkese 4000 fr maaş" son derece dikkat çekici bir şiar oldu.

Lozan 1 Mayıs’ına BİR-KAR üç dilde (Fransızca, Türkçe ve Kürtçe) hazırladığı "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ve "Kapitalizm savaş demektir!", "Emperyalist ordular Ortadoğu’dan defolsun!", "Krizin faturasını kapitalistler ödesin!", "Kahrolsun kapitalizm, yaşasın sosyalizm!" şiarlarında oluşan dövizlerle katıldı.

Türkiyeli gruplardan MLKP ile Kürt hareketi de kendi şiar ve pankartlarıyla eyleme katılım sağladı. Saat 17.00’de başlayan eylem, kentin en işlek cadesinde yürüyüşle sürdü, müzik ve eğlence eşliğinde geç saatlere kadar devam etti.

Kızıl Bayrak / Lozan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bretagne’de 1 Mayıs

Fransa’nın Bretagne bölgesinin Hennebont kentinde 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Yürüyüşü Fransız işçi sendikaları (CGT, FSU, Sud, Mouvement pour la paix ve Mouvement Libertaire) organize etti. Ayrıca Fransız sol partileri de (NPA, Fransız Komünist Partisi, Front de Gauche, Jeunesse Communiste ve demokratik kitle örgütleri) katılım sağladılar. Bu sene Hennebont’taki yürüyüşe katılım binin üzerindeydi.

Komünistler Fransızca “İşçi sınıfı savaşıacak, sosyalizm kazanacak TKİP” pankartını açtılar. Fransızca Türkçe bildiri dağıttılar. Bu bildiri alanda ilgiyle karşılandı.

Bu yıl, Kürt hareketi ve Morbihan Alevi Kültür Derneği de katılım sağladı.

Bretagne bölgesinin St-Brieuc kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Bu kentte de Fransızca “Kahrolsun kapitalizm, yaşasın sosyalizm / TKİP” pankartı açıldı ve Fransızca bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi. Yürüyüşe 600’ün üzerinde kişi katıldı.

Fransa /Bretagne – TKİP taraftarları

Paris'te coşkulu 1 Mayıs

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, Fransız sendikalar CGT, SOLIDAIRE ve FSU’nun ortaklaşa organize ettiği bir miting ve yürüyüşle Paris Bastille Meydanı’nda kutlandı.

Sabah saatlerinden itibaren hazırlıkları yapılan ve 15.00’te Nation Meydanı’na doğru harekete geçen sendikalar öncülüğündeki yürüyüşe Fransız Komünist Partisi, Front de Gauche (Sol Cephe) ilerici ve devrimci güçler, değişik uluslardan göçmen işçiler katıldı.

Türkiyeli örgütlerden TKİP, MLKP, TİKB, MKP, TKP/ML ve Direniş Hareketi tarafından oluşturulan ortak platformda, hep birlikte söylenen devrimci marşlar ve türküler eşliğinde halaylar çekildi.

Ayrıca an be an Taksim direnişindeki gelişmeler kitleye aktarıldı, Taksim direnişi selamlandı.

TKİP taraftarları da Fransızca “İşçi sınıfı savaşıacak, sosyalizm kazanacak!” şiarlı pankartla katıldı. “Kapitalist sömürüye ve emperyalist saldırganlığa karşı, özgürlük, devrim ve sosyalizm için yaşasın 1 Mayıs” başlıklı Fransızca bildiriler işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

17.30’a doğru, yoğun yağmur nedeniyle, Bastille Meydanı’nda coşkulu halaylar eşliğinde 1 Mayıs programı sonlandırıldı.

Paris'ten TKİP taraftarları

Kürdistan'da 1 Mayıs'a direniş rengini verdi

1 Mayıs dünyanın dört bir yanında olduğu gibi Kürdistan'ın birçok merkezinde de eylem ve mitinglerle kutlandı. “Barış süreci” tüm kutlamalarda temel konu olurken İstanbul'daki polis saldırısı da kınandı. Polisin tacizi ve baskısı öne çıkarken emekçilerin direngenliği ve kararlılığı ile polisin tutumu geriletildi.

Dersim

Dersim Emek ve Demokrasi Platformu'un örgütlediği 1 Mayıs mitingi, Seyit Rıza Meydanı'nda düzenlendi.

Dersim Devlet Hastanesi önünden yapılan yürüyüşte binlerce emekçi yürüyüşe geçti. Eyleme sendikalar ve çok sayıda ilerici, devrimci örgüt katıldı. Akil İnsanlar Komisyonu heyeti üyeleri de katıldı.

Miting programı mücadele ölümsüzleşenler için saygı duruşuyla başladı. Mitingde açılış konuşmasını, 1 Mayıs Tertip Komitesi adına Tüm Bel-Sen Dersim Şube Başkanı Mazlum Doğan yaptı.

Muş

Muş Demokrasi Platformu bileşenlerinin düzenlediği mitingte Arparslan Üniversitesi önünden Muş Belediye Meydanı'na yürüyüş yapılması planlanmıştı. Fakat polis yürüyüşü engelledi.

Kürtçe ve Türkçe pankartların açıldığı eylem bir saatlik pazarlığın ardından bitirildi.

Varto

Varto Emek ve Demokrasi Platformu'nun Muş Caddesi'nden yaptığı yürüyüşün ardından Belediye İşhanı önünde program gerçekleştirildi. Emek ve Demokrasi Platformu adına Eğitim Sen Varto Temsilcisi Mahmut Kılıç konuştu. Miting, konuşmaların ardından Eğitim Sen Kadın Müzik Grubu ve Koma Gimjim'in ezgileri ve çekilen halaylarla sona erdi.

Bulanık

Bulanık'ta 1 Mayıs eyleminde KESK Bulanık Temsilciliği önünde bir araya gelen kitle, İnsan Hakları Parkı'na yürüdü. Park'ta saygı duruşunun ardından Eğitim Sen Bulanık Temsilcisi Kerem Doğrusoy konuştu. Yapılan konuşmanın ardından kitle çalınan müzik eşliğinde halay çekti.

Cizre

Cizre'de 1 Mayıs'a, Şırnak ili ve çevresinden gelen DİSK, KESK üyeleriyle meslek odalarından, ilerici derneklerden yüzlerce emekçi katıldı. KESK binası önünden Kırmızı Medrese yanındaki alana yüründü. Miting programındaysa Mem û Zin Kültür ve Sanat Merkezi (MKM) çocuk folklor ekibi ilk sırada yer aldı. Ardından KESK ve DİSK adına açıklamalar yapıldı. BDP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan ise Cizre'den Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs'ı kutlamak için direnenleri selamladı.

Iğdır

Zübeyde Hanım Bulvarı'nda gerçekleşen 1 Mayıs eyleminde BDP Iğdır İl Örgütü önünde toplanıp alana yüründü. Alanda Eğitim Sen Iğdır Şube Başkanı Yılmaz Hun açıklama yaptı.

Bingöl

Bingöl'de 1 Mayıs mitingi Newroz Alanı'nda kutlandı. Mitingte Taksim'deki polis saldırısı protesto edilerek 10 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi.

Mitingin açılış konuşmasını Eğitim Sen Bingöl Şube Başkanı Metin Kılıç yaptı. BDP Bingöl İl Eş Başkanı Halis Yurtsever de, Taksim'deki polis saldırılarını kınadı. Mitingte ayrıca DTK Daimi Meclis üyesi Ali Rıza Yurtsever de bir konuşma yaptı.

Batman

Batman'da Demokratik Hareket Platformu tarafından yapılan 1 Mayıs mitingi Basın Kavşağı'nda gerçekleştirildi. Zeki Otel önünde yapılan miting saygı duruşu ile başladı. Mitingin açılış konuşmasını 1 Mayıs Tertip Komitesi Başkanı Mustafa Tekik yaptı. “Abdullah Öcalan'ın öncülüğünde başlatılan süreci gönülden desteklediklerini” belirten Tekik'in ardından Eğitim Sen Batman Şubesi Müzik Grubu sahneye çıktı. Mitingte BDP Bitlis Milletvekili Hüsamettin Zenderlioğlu da bit konuşma yaptı.

Adıyaman

Adıyaman Demokrasi Platformu'nun örgütlediği 1 Mayıs, Mimar Sinan Parkı'nda toplanılmasıyla başladı. Miting Sakarya Caddesi'ndeki alanda gerçekleştirildi. BDP'nin alana girdiği sırada Kürtçe pankart ve slogana tahammül edemeyen bir dizi faşist Türk bayrağı açarak tacizde bulundu.

1 Mayıs saygı duruşu ile başlarken tertip komitesi adına Eğitim Sen Adıyaman Şube Başkanı Hediye Kılınc konuştu. Konuşmanın ardından emekçiler, Burhan Berken'in seslendirdiği ezgiler eşliğinde halay çekti. Müzik dinletisinin ardından miting sonlandırıldı.

Urfa

Urfa'da 1 Mayıs, 11 Nisan Stadı'ndaydı. Kutlamada, “Maraş, Sivas, Çorum, Gazi, Dersim ve Uludere'yi unutmayacağız!”, “Ji bo azadiya gelan bijî 1 Gulan!” dövizleri dikkat çekti.

Saygı duruşu ile başlayan programda “Çerxa şoreşê” marşı okundu.

İHD Urfa Şube Başkanı Cemal Babaoğlu, BDP Urfa İl Eş Başkanı Halit Yıldıztekin birer konuşma yaparken 1 Mayıs bayramını kutladılar. Konuşmaların ardından Grup Mezopotamya Ekspresi sahne aldı.

BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici, “çözüm” sürecine katkı çağrısı yaparken CHP'yi eleştirdi.

1 Mayıs kutlaması Servet Kocakaya konseri ile bitirildi.

Tatvan

Tatvan'da 1 Mayıs, Tatvan Fuar Alanı'ndan AVM önüne yapılan yürüyüşle başladı. Yürüyüş, polisin engellemesiyle karşılaşmasına rağmen devam etti. AVM önünde basın açıklaması Kürtçe ve Türkçe okundu. Kürtçe açıklamayı Eğitim Sen Tatvan Şube Başkanı Savaş Ülkü, Türkçe açıklamayı ise KESK Bitlis Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Emin Kurtye okudu.

Antep

Antep'te 1 Mayıs binlerce emekçinin katılımıyla

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://antey.org>

İstasyon Meydanı'nda gerçekleştirildi. İstasyon Meydanı'nda polis kurulan üç arama noktasıyla emekçilerin alana girişinde zorluk çıkardı. Mitingde yapılan saygı duruşunun ardından Taksim saldırıları ıslık, zılgıt ve sloganlarla protesto edildi. Burada da polis saldırısı 5 dakikalık oturma eylemiyle protesto edildi. Mitingde, Antep 1 Mayıs Tertip Komitesi adına Ömer Faruk Koç konuştu.

Kars

Kars'ta 1 Mayıs eyleminde, Kazımpaşa Caddesi'nden Cumhuriyet Meydanı'na yüründü. Antep'te olduğu gibi burada da polisin arama noktasında yarattığı engellerle karşılaşıldı. Polis Abdullah Öcalan'ın ismi olan pankartı engellemeye çalıştı. 1 Mayıs “Herne pêş” marşının okunması ve saygı duruşuyla başladı. Mitingte Eğitim Sen Kars Şube Üyesi Hanım Kurtulan, “Ben İnsanım” adlı şiiri okudu. Mitingde Eğitim Sen Kars Şube Başkanı Çetin Koçyiğit bir konuşma yaptı. Kutlama Sevgi Savaş Grubu'nun söylediği parçalar eşliğinde çekilen halaylarla devam etti.

Ağrı

Ağrı'da 1 Mayıs kitlesel bir eylemle kutlandı. Saat Kulesi Kavşağı'nda yapılan kutlamada Genel-İş Ağrı Şube Başkanı Ersin Perinçek, BDP Ağrı İl Eş Başkanı Halef Keklik ve BDP Ağrı Milletvekili Halil Aksoy konuştu. Yapılan konuşmalardan sonra Halit Bilgiç'in ezgileriyle kitle halay çekti.

Mardin

Mardin'de KESK, DİSK, TMMOB, İHD, HDK, Mardin Barosu, Kızıltepe Çevre Gönüllüleri, Mardin Tabib Odası'nın organize ettiği 1 Mayıs mitingi Yenişehir Newroz Alanı'nda gerçekleştirildi.

4 dilde (Kürtçe, Süryanice, Arapça ve Türkçe) yazılı “1 Mayıs kutlu olsun!” ve Paris'te katledilen 3 Kürt kadın siyasetçisinin fotoğrafının bulunduğu pankartla yüründü. Miting alanında binlerce kişi, katledilen Uğur Kaymaz'ın fotoğrafının yer aldığı dövizleri taşıdı.

Mitingde KESK'li tutuklu kadınlar ve Mardin Cezaevi'nde bulunan BDP Mardin Milletvekili Gülser Yıldırım'ın mesajları okundu.

Mitingin açılış konuşmasını 1 Mayıs Tertip Komitesi Başkanı Hamid Kasap yaptı. Kasap'ın ardından Eğitim Sen Mardin Şube Başkanı Mehmet Can Yıldız konuştu. Ardından, KESK 7 Renk Grubu, Grup Bajar, Grup Roj ve Ozan Irmak'ın sahne almasıyla miting sona erdi.

Kaynak: yuksekovahaber.com

İllerde 1 Mayıs...

01 Mayıs 2013 | Samsun

Samsun

Yürüyüş Caddesi'ni trafiğe kapatan emekçiler, Ray Apartmanı'nın önüne kadar yürüdü. Burada sendika üyeleriyle buluşan kitle, yürüyüşü Cumhuriyet Meydanı'na kadar coşkuyla sürdürdü. Cumhuriyet Meydanı'ndaki miting programı enternasyonal marşı eşliğinde saygı duruşuyla başladı. DİSK, Türk-İş ve KESK adına yapılan konuşmalarda, AKP hükümetinin saldırılarına karşı birleşik mücadelenin önemine dikkat çekildi. Miting, müzik dinletisinin ardından sona erdi.

Trabzon

1 Mayıs, Trabzon'da Cumhuriyet Caddesi'nden, Atatürk Alanı'na kadar yürüyüşle başladı. Tonya İlçesi'nde yapılması planlanan çimento fabrikasına karşı çıkan Tonyalıların da yöresel kıyafetleriyle katıldığı eylemde, davul zurna eşliğinde horon oynadı. Kutlamalar, horon ve çekilen halayla gün boyu sürdü.

Pankart ve dövizlerle yürünen kutlamalarda, alana giriş yapan yaklaşık 2 bin kişi, türküler söyledi, horon tepti.

Malatya

Malatya'da 1 Mayıs kitlesel bir katılımı gerçekleştirildi. Mitingin açılış konuşmasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Ekber Baytemur yaptı. Ardından diğer katılımcılar adına da konuşmalar yapıldı. Eğitim Sen müzik grubunun ezgileri eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Erzincan

Erzincan Belediyesi'nin önünde toplanan bini aşkın kişi, Erzincan Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Miting konuşmalarının ardından halaylarla sona erdi.

1 Mayıs Karabük, Zonguldak, Antalya, Denizli, Bolu, Afyon, Edirne, Tekirdağ, Tokat, Uşak, Niğde, Konya, Sivas, Balıkesir gibi birçok yerde eylem ve etkinliklerle kutlandı. İlerici ve devrimcilerin Taksim kararlılığı ve zaferi ile 1 Mayıs'ın daha güçlü olarak yaygınlaşması, emekçilerin daha çok sahiplenmeye başlaması ile gerici sendika ve siyasal partiler de 1 Mayıs'ta alanlara çıktı.

bir cevap oldu. 1 Mayıs, büyük kentlerin dışında, Kürdistan bölgesinde ve birçok ilde alanlara çıkılarak kutlandı.

Hopa

Hopa'daki 1 Mayıs mitingi ÇAYKUR Fabrikası'nın önünde başladı. Fabrika önünde bir araya gelen kurumlar Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Saygı duruşu ile başlayan program konuşmalarla sürdü.

Taksim'deki polis şiddetini protesto eden Hopalılar, sloganlarla Taksim direnişini selamladı. Miting, konuşmaların ardından, Hopa Müzik Evi'nin seslendirdiği türkü ve horonlarla sona erdi.

Eskişehir

Eskişehir'de iki ayrı 1 Mayıs gerçekleştirildi. DİSK, KESK ve ilerici güçlerin düzenlediği mitinge 3 bine yakın kişi katıldı. Hamam yolu'nda bir araya gelen katılımcılar Odunpazarı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Miting, saygı duruşu ile başlayıp, konuşmaların ardından Grup Kibele ile sona erdi.

İkinci mitingi ise Sıhhiye Meydanı'nda Türk-İş'e bağlı sendikaların temsilcileri ve üyeleri, İşçi Partisi, DSP, Türk Eğitim-Sen gerçekleştirdi.

Rize

Fındıklı'da kutlanan 1 Mayıs için Tahiroğlu Köprüsü'nde toplanan kitle, Terminal Meydanı'na yürüdü. Emekçiler, attıkları sloganlar ve taşıdıkları pankartlarla çayda sömürüye ve derelerin talan edilmesine tepki gösterdi. Kortejlerin alana yerleşmesinin ardından kurumlar adına konuşmalar yapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

01 Mayıs 2013 | Erzincan

1 Mayıs 2013 | Hopa

Istanbul'da militan ve kararlı bir direnişe dönüşen 1 Mayıs, Türkiye'de yaygınlığı ve kararlılığı ile öne çıktı. İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların, taleplerini yer yer kitlesel ve canlı bir şekilde ifade ettiği 2013 1 Mayısı, güvencesiz ve geleceksizliği dayatan sermayeye karşı, tarihi Taksim Alanı'nın kapatılmasına karşı toplumsal muhalefetten anlamlı

Aydın'da 1 Mayıs süreci

1 Mayıs sürecinde Aydın özelinde yaşananlar, taban örgütlenmesi yapılması gerekliliğini her fırsatta ağızlarına pelesenk yapanların, sınıfın çıkarlarını savunduğunu iddia edenlerin ikiyüzlülüğüne tanıklık etti. Süreci anlayabilmek için geçen seneki 1 Mayıs öncesine kadar gitmek gerekiyor.

2012 yılında 1 Mayısın birleşik ve tek olarak yapılması hedefiyle tüm DKÖ'lerinin birlikte yürüttüğü ön hazırlık çalışmasının son günlerine yaklaşılrken, türlü ayak oyunları ile alan hâkimiyetini kendisinde toplamaya çalışan Eğitim-İş'in provokatif girişimleri sonucu iki ayrı 1 Mayıs tablosu ortaya çıkmıştı. Aslında Eğitim-İş'in amacı Eğitim-Sen'i zor durumda bırakmaktı. Ne hikmetse yıllardır Kürt hareketinin kuyrukçuluğunu yapmış olan Emek Hareketi (?) neredeyse yurtseverleri dışarda bırakmak isteyen Eğitim-İş'le birleşme gerekliliği iddiasıyla KESK'in bütünselini zora sokmuşlardı. Sonuç olarak 2012 1 Mayısı yaşanan ayrışma üzerinden ayrı ayrı gerçekleştirilmişti.

Hemen 1 Mayıs ertesi bu sorunun konuşulması ve aşılması gerekirken birçok kesim kulağının üstüne yatmıştı. Ta ki 2013 Nisanına gelinceye kadar... Nisan ayı ile beraber Emek Hareketi'nin Eğitim-İş sevdası depreşmiş olacak ki taban inisiyatifinden uzak, dar grupçu çıkarları üzerinden Eğitim-İş'e, onların atılmamasını istediği sloganları engelleyeceğinin de garantisini vererek ve KESK bileşenlerinin süreci henüz tüketmediği bir zamanda (sanki oldubittiye getirilmek istenircesine) Emek Hareketi bileşenleri, Eğitim-İş'le birlikte komite başvurusunda bulunmuşlardır.

Bir önceki Şubeler Platformunda Tüm-Bel Sen Şube Başkanı Eğitim-İş'le ortak 1 Mayıs tartışmalarında sarf ettiği ve neye hizmet ettiği belirsiz "1 Mayıs devrimcilerin tekelinde midir?" sözü tabloyu izah etmektedir. Yine 15 Nisan KESK Şubeler Platformu toplantısına katılan 3 Kesk üyesine, Tüm-Bel Sen Şube Başkanı'nın ifadesi hayli ilginçtir: "Bu şubeler platformu toplantısıdır, katılın ama belirleyici olamazsınız(!)" Tüm-Bel Sen Şube Başkanı ve Yapı-Yol Sen il temsilcisi tertip komitesinin Eğitim-İş'le birlikte oluşturulduğunu, kararın önceki toplantıda böyle alındığını iddia ederken, diğer tüm şubeler durumun değerlendirilmesi gerektiği üzerinde fikir birliği edildiğini dile getirdiler. Eğitim Sen Şube Başkanı'nın 4-5 gün önce yaptıkları şube temsilciler kurulunda, temsilcilerin Eğitim-İş'le birlikte kesinlikle ortak 1 Mayıs kutlamak istemediğini, temsilcilerin ve üyelerin isteklerini görmezden gelemeyeceğini, bu yüzden de Eğitim-İş'le ortak 1 Mayıs yapmanın kendileri açısından imkansız olduğunu belirtti. Buna rağmen Emek Hareketi, gerekirse Eğitim-Sen'siz ortak (?) 1 Mayıs yapmak gerektiğini ısrarla savunmaya devam etti. Diğer sendika başkanları Emek Hareketi'nin ortak 1 Mayıs ısrarının KESK'in bölünmesi anlamına geleceğini ve böyle bir şeyin kabul edilemeyeceğini belirtmelerine rağmen, Emek Hareketi Eğitim-İş ısrarını sürdürmeye devam etti. Toplantıya katılan Yapı-Yol Sen işyeri temsilcisi ise Yapı-Yol Sen olarak Eğitim-İş'le ortaklaşmanın sendikal ilkelerine ters olduğunu, hiçbir üyenin böyle bir şeyi kabul etmeyeceğini, Eğitim-Sen'de olduğu gibi işyerlerinin görüş ve taleplerinin gözönüne

alınması gerektiğini, bu anlamda Yapı-Yol Sen temsilcisinin sadece kendi görüşü üzerinden bu toplantıda görüş belirtebileceğini söyleyerek Eğitim-İş'le ortaklaşmayı kesin bir dille reddetti. Yapı-Yol Sen işyeri temsilcisi bu tutumuyla aynı zamanda Yapı-Yol Sen temsilcisinin tavrını ve tarzını deşifre etti. Yapı-Yol Sen il temsilcisi ise "bu arkadaşların niye katıldıklarını sizin taktirinize bırakıyorum" sözleriyle rahatsızlığını ve kendi düşüncesi dışındaki düşünceye yönelik hazımsızlığını dile getirdi. Hem de işyerlerinden bağımsız olarak aldığı bireysel kararlara ve dar grupçu tavrına rağmen. Eğitim Sen Şube Başkanı Emek Hareketi'nin Eğitim-İş ısrarı üzerine, kendilerine rağmen Eğitim-İş'le yapılacak 1 Mayıs'ta KESK bayrağı açılmayacağını, katılan sendikaların kendi bayrak ve flamaları ile katılabileceğini vurgulayarak konuşmasını bitirdi. Diğer sendika başkanları Eğitim Sen'in olmadığı ve kendi üyeleri bazında 5-10 kişi ile katılabileceklerini 1 Mayıs'ın KESK açısından hoş bir görüntü yaratmayacağını belirterek süreci tekrar gözden geçirmek gerektiğini belirtti. Toplantı keskin görüş ayrılıkları ile sona ermiş oldu.

Daha sonra, KESK Aydın Şubeler Platformu bileşenleri Aydın'da alanın boş bırakılmaması düşüncesiyle toplantıya çağırılmış, Tüm-Bel Sen Şube Başkanı ve Yapı-Yol Sen İl Temsilcisi tüm ısrarlara rağmen 1 Mayıs'a katılmayacaklarını, bu yüzden de toplantıya gelmeyeceklerini sözlü olarak ifade etmişlerdir. DSD grubunun bundan sonraki tavrı ise dar grupçu zihniyete, bürokratik işleyişin kurumsallaşmasına, sendikal ihanetin derinleşmesine ve ilke yoksunu reformist solun çürümüşlüğüne bir örnek olarak tarihteki yerini almıştır. Geline süreç ise reformist politikaların iflasının tekrar tekrar kanıtından başka bir şey değildir. Şöyle ki; önce KESK bileşenleri ile toplantı yaparak sınıfın aleyhine işleyen süreci atlatma ve emekçilere önderlik yapması gereken KESK'in en büyük sendikası Eğitim-Sen, alanı almayı zorlaması gerekirken ve birçok şubenin, işçi sendikasının, örgütsüz işçilerin, kamu emekçilerinin umutları zedeleyen bir kararın ardından, işyeri temsilcileri

üyesinin karara şerh düşerek temsilciler kurulu ile karar alınması gereğini zorlamasına rağmen, işyerlerinden bağımsız alınan bir kararla, üyelerine SMS üzerinden "1 Mayıs'ta Didim'deyiz" mesajı göndermiş ve süreci tüketmiştir.

29 Nisan tarihinde karara şerh koyan yönetim kurulu üyelerinin zorlaması ile yapılan temsilciler toplantısında, DSD grubu "örgüt kararı var, Didim'e gidiyoruz. Şerh koyabilirsin ama karara uymak zorundasın" gibi tek kelime ile ve "arsızca" bir ifade ile temsilcilerinin yanıltma-yönlendirme yoluna gitmişlerdir. Koca bir alan terkedilmiş ve gidecek sayı belirlenmesi için son gün olmasına rağmen adını yazdıran kişi sayısı 15-20 kişiyi ancak bulmuştur.

KESK'in son 12 yılına dönüp baktığımızda, sendikal örgütlülüğün yıkımında bürokratinin büyük rolünü görmek gerekir. Sendikal bürokrasi sınıfın örgütlülüğü ve direnme gücünü zayıflatmak, sınıf hareketini kırılmalara uğratmak, iktisadi-sosyal saldırıların hayata geçmesinde protestonun ötesine geçmeyen, fiili-meşru eylemlerden uzak eylemlere imza atmak, örgütlenme ve örgütlülük bilincini köreltmek yoluyla sermayeye büyük ve paha biçilmez hizmetler sunmuştur. Ve tüm bunların gerekçesi olarak da sendikaların güçsüzlüğü, dönemin zorluğu, sınıfın bilinçsizliği gibi argümanla sarılmışlardır.

Oysa Marx "Ücret, Fiyat, Kar" da şöyle demektedir: "Adil bir işgünü karşılığında, adil bir ücret!" tutucu özdeyişi yerine, bayrakları üzerine, "ücret düzeninin ortadan kaldırılması!" devrimci sloganı yazmalıdırlar." Evet, KESK süreci ile birlikte önce içindeki devrimci unsurları bertaraf etmeye ve akabinde de "adil ücret" istemeye başlamıştır.

Sendikal bürokratinin yıkılması, işyeri komiteleri üzerinden taban inisiyatifinin sistematik ve istikrarlı eğitimi ve sınıf bilincinin açığa çıkarılması ile mümkün olacaktır. Bu da devrimcilerin önünde çok büyük bir görev olarak durmaktadır.

Yaşasın 1 Mayıs!

Biji yek gulan!

1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!

Sosyalist Kamu Emekçileri / Aydın

İşçi ve emekçilerle 1 Mayıs ve Taksim üzerine konuştuk...

“Taksim’de yaşananlar AKP’nin emekçilere bakışının aynasıdır!”

Yalçın Alçiçek

Mustafa Değirmen

Mustafa Hotlar

Yalçın Alçiçek (Eğitim-Sen yönetiminden): Bilindiği üzere hiçbir iş, emek harcanmadan zafere ulaşmaz. İnaniyoruz ki, en kutsal emek, en değerli iş barış ve özgürlük için verilir. Geleceğimiz için büyük emekler harcayan kadın ve erkek yoldaşlarımızı anıyor, onların emeği önünde saygı ile eğiliyoruz. Bugün Taksim’de yaşananlar AKP’nin emekçilere ve işçilere bakışının aynasıdır aslında. Biz emekçiler gelecek 1 Mayıslar’da eşit, özgür, demokratik ve barış dolu bir Türkiye’de yaşama dileğiyle tüm emekçilerin, işçilerin 1 Mayıs’ını kutluyoruz. Yaşasın 1 Mayıs, Bijî yek gulan!

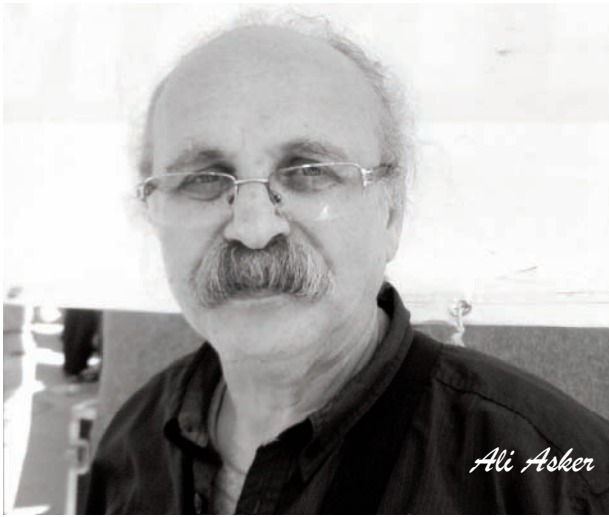
Ayrıca Adana için sıcak olmasaydı daha iyi geçecekti. Teknik eksikliklerimiz de var ama seneye açılır.

“Her yer Taksim!”

Mustafa Değirmen (BES Örgütlenme Sekreteri): Emeğin zulme karşı olduğu bugünde alanlardayız. Tüm devrim şehitlerimizi saygıyla selamlıyoruz. Her yer Taksim her yer direniş! Adana için de şunu söyleyebilirim; her yıl artıyor. Son 3 yıldır artış var.

“İşçi ve emekçiler Taksim alanına sahip çıkıyor!”

Mustafa Hotlar (Dev Sağlık-İş): 1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Bugün emekçiler meydan okumak için alanlarda. Biz de Dev Sağlık-İş olarak AKP’nin neoliberal politikalarına, özelleştirmelere, güvencesizliğe ve taşeron cumhuriyetine karşı tüm dostlarla 1 Mayıs alanlarında. Tüm işçilerin 1 Mayıs’ını kutluyorum. Taksim 1 Mayıs alanıdır. 1977’den beri bu ilan edilmiştir. 2007-2009 yıllarında mücadele ile kazanıldı. Ama bu sene inşaat bahanesiyle emekçilere

Ali Asker

kapatıldı. İster DİSK, ister KESK olsun işçi ve emekçiler Taksim alanına sahip çıkıyor. Adana için de şunu söyleyebilirim; genel olarak olumlu, geçen yıla göre katılımı daha iyi. AKP’nin politikalarına karşı halkımızın tepkisi var. Bundan dolayı 1 Mayıs’a eşini, çocuğunu alarak geliyor. AKP’nin emekçilere yönelik sürdürdüğü siyasetten kaynaklı Adana’da da görkemli kalabalıkla kutlanıyor. Üretenlerin yönettiği bir dünya dileğiyle bir kez daha tüm işçi sınıfının ve emekçilerin 1 Mayıs’ını kutluyorum.

“Bu karanlık bulutlar dağılacak!”

Ali Asker (Sanatçı): Bir yanda demokrasi naraları atanlar bir yanda da 12 Eylül’ü aratmayacak yasakları özellikle 1 Mayıs’ta İstanbul’da halkımıza yaşatanlar ne kadar demokrat olabilirler? Her şeye rağmen ülkemizin irili ufaklı bütün yerleşim bölgeleri bizim için 1 Mayıs alanı oldu. Bu karanlık bulutların halkın örgütlü gücü ve özverili mücadelesi ile dağılacağına inanıyorum. Tüm halkımızın 1 Mayıs’ını kutlarım.

Kızıl Bayrak / Adana
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

SGBP’den DHL için eylem

DHL’nin sendika düşmanı tutumuna karşı TÜMTİS üyesi işçilerin direnişleri sürerken, işçiler ve TÜMTİS yaptığı eylemlerle taleplerini haykırmayı sürdürüyor. 29 Nisan günü TÜMTİS’in de bileşeni olduğu Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP), uluslararası lojistik şirketi DHL’de yüzde 25’lik kamu hissesine sahip olan Alman Hükümeti’ni Türkiye’de çalışanlarına yönelik sendikal baskılara son vermesi konusunda uyardı.

Açıklama öncesinde, TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, SGBP Dönem Sözcüsü Kristal-İş Sendikası Başkanı Bilal Çetintaş ve Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın’dan oluşan heyet Alman Başkonsolosu Dr. Philipp Deichmann ile bir görüşme gerçekleştirdi. Görüşmede, Alman Türk Ticaret ve Sanayi Odası Pazar Araştırmaları Bölüm Müdürü Frank Kaiser de hazır bulundu.

Görüşmenin ardından Konsolosluk binası önünde bir açıklama gerçekleştirildi. Açıklamaya, aralarında Hava-İş Sendikası Başkanı Atıl Ayçin, Türk Metal Sendikası İstanbul Şube Başkanı Halil Erdal, Belediye İş 2 No’lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, DİSK Gıda İş Genel Sekreteri Seyit Aslan’ın da bulunduğu çok sayıda sendika yöneticisi de katılarak destek verdi.

Öztürk: Alman hükümeti de sorumludur!

DHL şirketinin Türkiye’de sendikal nedenlerden dolayı bu güne kadar 36 işçiyi işten çıkardığını, işten çıkarılan işçilerin 318 günden bu yana direnişte olduğunu hatırlatan Kenan Öztürk, DHL işverenin son olarak Hak-İş’e bağlı Öz Taşıma İş sendikasını işyerine getirerek sendikal örgütlenmeyi bölmeye çalıştığını söyledi. Şirketin yüzde 25’lik kamu hissesine sahip Alman Hükümeti’nin DHL Türkiye’de yapılan söz konusu bu sendikal baskılara sessiz kalamayacağını belirtti.

Genel Başkan Öztürk, “DHL işvereni ve Öz Taşıma İş’in direniş kırıcı tavırlarına rağmen kararlıyız ve bu mücadelemizi kazanımla sonuçlandıracağız” dedi ve DHL örgütlenmesine destek veren kardeş sendikalara teşekkür ederek konuşmasını tamamladı.

Çetintaş: Sendika hakkına müdahale suçtur

İşçilerin sendika seçme hakkına müdahalenin suç olduğunu belirten SGBP Dönem Sözcüsü Bilal Çetintaş da, “Türkiye’de yasal güvence altına alınan sendika hakkına rağmen, Hak-İş siyasi iktidarın arka bahçesi olarak yeni sendikalar kurup yabancı sermaye ile işbirliği yapıp işçileri tecrit ediyor. Bu sendika hakkına müdahaledir ve suçtur” diye konuştu.

PMR Kauçuk direnişi üzerine...

İşçilerin inisiyatifi zaferin güvencesidir!

Deri Organize Yan Sanayi’de kurulu olan PMR Kauçuk fabrikası, Koç sermayesine aittir ve Arçelik-Beko’nun tedarikçiliğini yapmaktadır. Fabrikada kauçuk körük, kapak vb. üretilmektedir. Günü birlik üretimin olduğu bu fabrikada, üretilen malların neredeyse tamamı birkaç saat içinde Çayırova’da bulunan Arçelik Çamaşır Makineleri İşletmeleri’ne gitmektedir.

PMR Kauçuk patronu, servetine servet katarak büyümüştür. Bu servetini PMR Kauçuk işçilerinin sırtından kazanmıştır. Bu fabrikada çalışma koşulları ise tam anlamıyla ortaçağdan kalmadır. İşçiler, işlerin yoğun olduğu dönemlerde (yaklaşık 8 ay) 16 saate kadar çalışmakta, yeni işe başlayanlara asgari ücretin altında maaş verilmekte, yaz aylarında fabrika sıcaklığı 80 dereceyi bulmakta, iş sağlığı ve güvenliği adına hiçbir önlem alınmamaktadır. İşçi sirkülasyonunun yoğun olduğu bu fabrikada 1 yılın üzerinde çalışan işçiler eski sayılabilmektedir. Eski işçilerin maaşı da ortalama 950-1000 TL’dir. Tüm bunlar fabrikadaki sömürünün sadece bir kısmıdır. Bu nedenle örgütlenmek için fazlaca sebebi olan PMR Kauçuk işçileri Petrol-İş İstanbul 2 No’lu Şube’nin yolunu tutmuşlardır.

PMR Kauçuk fabrikasında sendikal örgütlenme için üç defa girişimde bulunulmuştur. Daha önceki üç deneyimde de çalışmalar erkenden açığa çıkmış ve bundan kaynaklı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Son süreçte ise yan yana bulunan üç farklı şirket ve fabrikada çalışan yaklaşık 120 işçi, çoğunluğu sağlayarak 15 gün gibi kısa bir sürede sendikada örgütlendiler. Bunun duyulması üzerine ise PMR Kauçuk patronu iki parça halinde toplam 10 işçiyi işten attı. İşçilerin işten atılma gerekçesi de söylenmedi. İşçiler de bu saldırıya karşı 3 Nisan Çarşamba günü önlükleri ve flamlarıyla direnişe başladılar. Ve işe geri alınana kadar, 9 günlük bir direniş ortaya koydular.

İşçiler direnişe çıktıkları ilk günden itibaren direnişi kazanana kadar götüreceklerini gösterdiler. Bu süreçte sendikanın güdümünde davranan değil, kendi kararları ile sendikaya yön veren bir inisiyatifle hareket ettiler. İşçiler direniş boyunca kararlı sloganlarını yükselterek, üye olmayan işçileri üye yaparak hem dışarıda hem de içerde mücadeleyi canlı tuttular.

İçerde çalışan işçiler ilk olarak yemek boykotu gerçekleştirdi. Yemek boykotu eyleminin dışında, patronla görüşme talebiyle fabrika kapısı yaklaşık 4 saatliğine kesildi. İşçiler ayrıca üretimden gelen güçlerini kullanarak kademeli olarak iş yavaşlattılar. Çay

ve yemek molalarında kapı önüne gelerek, gece vardiyasından çıkıp direnişçilerle birlikte bekleyerek içerinin ve dışarının birlikteliğini gösterdiler.

PMR Kauçuk patronu, servisleri fabrika içine alıp, telefon kullanımını yasaklayarak işçileri yalıtıma çalıştı ama işçilerin direnişi sahiplenmesiyle patronun hamlesi boşa düştü. PMR’de süren direniş sadece PMR patronunu değil organizedeki birçok patronu korkuttu. Çevredeki fabrikaların birkaçının da servisleri içeriye alınarak direniş havzadaki işçilerden “gizlenmeye” çalışıldı.

İşçiler öğreniyor, direnişle öğretiyor!

İşçiler, direniş boyunca ve işe geri alındıktan sonra sözleşme taslağı ve temsilci seçimleri üzerinden patronun saldırılarına maruz kaldılar, yanı sıra sendikal bürokrasiyle karşı karşıya geldiler. Gerek direnişte gerekse de içerde karşı karşıya kalınacak saldırılar ve sorunlar belli olmasına rağmen sendika yönetimi işçileri bilinçlendirme çabası içine girmedi. Direniş alanında işçilerin slogan atması bile zaman zaman engellendi. İşçilerin inisiyatifli olduğunun görülmesi üzerine sendika tam hakimiyet kurmaya çalıştı/çalışıyor. İşçileri bölmek, içlerinden sendika yönetiminin tarafına insan kazanmak için gerici yaklaşımlar sergileniyor, bütünlüğü parçalayan hamleler yapılıyor. Sendika yönetimi öncü işçileri işin dışında bırakmak için her yolu deniyor.

Örgütlenme kısa sürede gerçekleşmiş, direniş boyunca bir kararlılık ortaya konulmuş olsa da örgütlenme ve direniş sürecinde komitenin olmamasını sürecin en temel eksikliği olarak ortaya koymak gerekir. Koşullar işçilere, gereken araçların neler olduğunu sorgulamayı ve o araçları bulmayı da öğretiyordu. İşçilere araçları oluşturma iradesi kazandıran şey ise sendika yöneticilerinin samimiyetsiz, azarlayıcı, üstten bakan, güven vermeyen tavırları oldu. İşçiler bu kaygılarını dile getirerek, bir sendikanın nasıl olması gerektiğini, işçilere nasıl davranılması gerektiğini ve inisiyatifin nasıl ele alınması gerektiğini de sorgulamaya başladılar. Zira sınıf çelişkileri, sınıf bilincinin gelişmesine de yardımcı oluyor.

İşçiler sendikal örgütlenme ve direniş sürecinde dostu, düşmanı ve sendikal bürokrasiyi tanıdılar. Sınıf devrimcileri kararlı ve inisiyatifli olmaktan asla vazgeçmemeleri gerektiğini işçilere çok defa söylemiş, yaşanan deneyimleri aktarmış ve öğretici örneklerle yol gösterici olmaya çalışmışlardır. Direniş sürecinin tüm bu tablosunda direnişin ilk gününden itibaren işçilerin yanında olan sınıf devrimcilerinin katkılarından da bahsetmek gerekir. İlk başta politik kimliklerinden kaynaklı sınıf devrimcilerine mesafeli duran direnişçi işçiler, sınıf mücadelesine, direniş sürecine dair yaklaşımlar üzerinden yapılan tartışmalar sonucunda sınıf devrimcilerini tanımaya başladılar. Sınıf devrimcilerinin işçi sınıfının çıkarlarından başka bir çıkarı olmadığını anlayan işçiler sınıf devrimcilerini direnişin ve örgütlenme sürecinin doğal birer parçası olarak görmeye başlamışlardır. BDSP’nin yaptığı ziyaret sonrasında patronun “kızıl bayraklıları, illegal örgütleri bir daha buraya getirmeyin” şeklindeki konuşmalarının karşısında sınıf devrimcilerini ve eylemde taşınan kızıl bayrakları cepheden sahiplenmeleri bunu gösteren en önemli noktadır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

PMR direnişinin öğrettiklerine baktığımızda birkaç noktanın altını çizmek gerekiyor. Fabrikada sendikal örgütlenmenin bu kadar kısa bir sürede sonuca ulaşmasının belli başlı nedenleri var. Bunlardan birincisi; öncü işçilerin örgütlenmek için harcadığı yoğun enerji, ikincisi; daha önceki örgütlenmelerden elde edilen bilgi ve deneyimler, üçüncüsü; öncü ve sendikal örgütlenme deneyimi yaşamış işçilerin inisiyatifli davranmasıdır.

Sendikal bürokrasinin patron karşısındaki her türlü dümen kırma çabası, karşısında direnişçi işçilerin iradesini buldu. Tüm bunların karşısında kendi kararlarına ve haklarına sahip çıkan, sendikanın icazet sınırlarına ve gerici bakışına kapılıp kendini daraltırmayan işçiler “Sendikayı biz getirdiysek sendikayı da biz yönetiriz” anlayışıyla hareket ederek süreci örmeye çalıştılar ve bundan sonrasında da büyük oranda bu kararlılıkla hareket ediyorlar. İşe iade kararını aldırان işçilerin, örgütlenmenin ve mücadelenin bundan sonraki sürecinde de başarılı olmaları birliklerini korumalarına bağlıdır.

Söz, yetki, karar PMR işçilerine, işçiler taban komitelerine!

Bugün sendikalar mücadele ettiklerini belirtseler dahi, asıl olan işçilerin yaşadığı kötü koşulları değiştirme iradesini kuşanıp sendikaların yolunu tutmasıdır. Ve bundan da önemlisi yürünmeye başlanan yolda her türlü yıldırma politikasının karşısında ayakta kalmasını başarmasıdır.

PMR işçilerinin önünde birkaç görev durmaktadır:

1)Yetki ve sözleşme sürecinde tabana yayılan ve taban iradesini açığa çıkartan bir yol haritası ve örgütlenme oluşturulmalıdır. Komitede bulunan her işçi tartışmaların ve kararın parçası olmalıdır! Sözleşme maddeleri tüm işçilerin onayı alınarak karara bağlanmalıdır! Tekil inisiyatiflerin ve çıkışların etkisi ile yol yürümek yerine komitenin ya da oluşturulacak örgütlülüğün kolektif inisiyatifi belirleyici olmalıdır.

2)Temsilcilik seçimlerinde sendikanın atamasına asla izin verilmemeli, seçim yapılarak temsilciler belirlenmelidir. Eğer ki sendika atadığı temsilcileri dayatırsa fiili olarak yapılan seçimle işçiler temsilcilerini seçmeli ve fiili bir şekilde temsilciler görevlerini yürütmeye başlamalıdır.

3)Sendikanın ve patronun işçileri bölme ve ajanlaştırma çabalarını boşa düşürmek için birliği güçlendirmekten ve birbirine sıkı sıkıya tutunmaktan asla vazgeçilmemelidir. Patronun ve sendikal bürokrasiden yana davranan işçilerden hesap sorulmalı, kendi sınıfına ve mücadeleye ihanet eden işçiler tecrit edilmelidir.

PMR işçilerinin süreci kararlılıkla devam ettirmesi sadece PMR’deki sendikalaşma ve sözleşme sürecinin ötesinde başta PMR’nin bulunduğu organize sanayideki petro-kimya fabrikaları olmak üzere tüm işçileri etkileyecektir. PMR işçileri de bilmektedir ki tıpkı kendilerinden önceki direniş süreçlerinden kendileri nasıl etkilendilerse etraftaki fabrikalardaki işçilerin de gözleri üzerlerindedir. Sendikalaşma eğilimindeki işçiler fabrikalarında atacakları adımın güvenliğini PMR işçilerinin kararlılıklarından alacaklardır.

Tuzla’dan sınıf devrimcileri

Bosch işçisine Bursa'dan ziyaret

29 Nisan 2013 | Maslak

Maslak'taki Bosch Genel Müdürlüğü önünde devam eden direnişe, 29 Nisan'da Bursa'dan Bosch işçileri dayanışma ziyareti düzenledi. Ziyaretçiler Maslak Sanayi içinde eylem gerçekleştirdiler. Maslak Fakülte Durağı'nda pankartlarını açarak Bursa'dan gelenleri karşılayan Bosch direnişçileri birlikte çalıştıkları mesai arkadaşlarıyla hasret giderdiler.

Eylemde Maslak Caddesi trafiğe kapatılarak sloganlar haykırıldı. Yolum önce gidiş sonra geliş istikametini kapatan işçiler Bosch Genel Müdürlüğü önünde süren direnişe dikkat çektiler. Yol kesilmesi nedeniyle uzun kuyruklar oluşurken araçlardaki emekçilere bildiriler dağıtılarak direnişe destek çağırısı yapıldı.

Maslak Oto Sanayi içinde yapılan yürüyüşte Bosch direnişçilerinin patronların kölelik saldırılarına ve sarı sendika baskılarına karşı direndikleri ifade edildi. Şirket merkezlerinin yer aldığı Maslak gibi bir bölgede çalışan emekçilerin alkışlarla eyleme destek vermesi ayrıca anlamlıydı.

İşçiler sloganlar eşliğinde yürürken Doğu Medya Center önüne gelindi. Burada "İşçiler burada, Doğu medya nerede", "Satılık medya istemiyoruz!" sloganları atılarak direnişi haberleştirmeyerek

uygulanan sansür teşhir edildi.

Eylem Bosch'un Eğitim Merkezi önüne yapılan yürüyüşle devam etti. Burada da yapılan konuşmalarla Bosch işçilerinin mücadelesini büyütme çağırısı yapıldı. Eylem oto sanayi içinden direniş çadırına kadar coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Bosch Müdürlüğü önünde pankartlar yan yana sıralandı. Burada Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmada Bosch işçisinin sendika seçme hakkına saygı duyulması gerektiği, tüm baskı ve işten atma saldırılarına karşı mücadelenin devam ettiği ifade edildi.

Direnen işçilerin tüm Bosch işçilerini temsil ettikleri ve onların mücadelesini kazanmak için direndikleri ifade edilerek "Direnen işçiler yalnız değildir!" sloganı atıldı. Atar konuşmasını "1 Mayıs'ı burada kurulan halaylarla karşılıyoruz" diyerek tamamlarken işçiler halaya durdular.

Çekilen halayların ardından Bosch işçileri direnişçilerle sohbet için çadır önüne geçtiler. Burada ilk olarak direnişçi işçilerden Metin Gürgün konuştu. Direnişe çevreden gelen desteğin arttığını ifade edip önemli olanın direnişin etkisini fabrikaya taşımak olduğunu söyledi.

Bosch'ta ilk atılan işçi olan Mustafa Şen ise 1 Mayıs'a gitmenin Bosch işçileri için önemine değinerek gece vardiyasından gelen tüm işçilerin döndüklerinde direnişi anlatıp, 1 Mayıs'a katılmak için işçi arkadaşlarını çağırması gerektiğini ifade etti. Sohbet sırasında Özkan Atar da bir konuşma yaparak geçtiğimiz günlerde iptal edilen "İşçi çıkarma stratejileri" toplantısını hatırlattı. Birlik olarak hareket etmenin önemine değinen Atar, "Tek ihtiyacımız olan birliğimiz" dedi.

Bosch direnişçilerinden Akan Yılmaz ise Cengiz Makina'daki sendika değişim sürecine değinerek Bosch işçilerinin de birlik olup süreci kazanması gerektiğini ifade etti. Bosch işçilerinden İzmir Senkromeç örneği de hatırlatılarak birlik olmanın önemi ifade edildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

MİB Bosch direnişçilerinin sesini Bursa'ya taşıdı

Metal İşçileri Birliği, İstanbul'da direnişlerini sürdüren Bosch işçilerinin sesini Bursa'ya taşıdı. Direnişçilerin başlattıkları imza kampanyasını gündeme alan birlik çalışanları, Fomara Meydanı'nda stand açtılar.

Stand ve çevresine "Yaşasın sınıf dayanışması", "İşten atılan Bosch işçileri geri alınsın", "Direnen Bosch işçisi kazanacak" dövizleri açıldı.

Çalışma sırasında meydana ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Konuşmalarda Bosch işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesi anlatıldı, Bursalı işçi ve emekçiler Bosch direnişine destek vermeye çağrıldı.

İmza standına yoğun ilgi olduğu gözlemlenirken kısa sürede çok sayıda kişi imzalarıyla Bosch işçilerinin yanında olduğunu gösterdi. İmza verenler içerisinde çeşitli sektörlerden işçiler, emekçiler, emekliler, kadınlar ve öğrenciler bulunuyor.

İlsmaco'da 5 işçi daha işten atıldı

Direnişin başlamasıyla birlikte İsmaco sermayedarı da sendikaya üye olan işçiler üzerinde baskıları yoğunlaştırdı. 26 Nisan'da 5 işçiyi daha işten atan İsmaco patronuna işçilerin yanıtı ise direnişe katılmak oldu.

Sendika üyesi işçilere yönelik suçlamalar ve iftiralara çerçevesinde tutanaklar tutan fabrika yöneticileri bu uygulamalara boyun eğmeyen işçileri işten atma saldırısıyla yıldırıyormuş gibi çalışıyor. Sendika üyesi olan ve halen çalışmaya devam eden işçiler ise fabrika içinde de direniyorlar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Hamas-El Fetih anlaşmazlığı devam ediyor...

Batı Şeria'daki Filistin Yönetimi Başbakanı Selam Fayyad'ın görevinden istifa etmesi üzerine oluşan boşluğu gidermek için, yeni hükümet kurma çalışmalarına başlandı. Filistin hareketleri ile bağımsız teknokratların katılımıyla bir koalisyon hükümetinin kurulması için talimat veren Filistin Yönetimi Başkanı Mahmut Abbas, bu adımın, altı yılı geride bırakan Hamas-El Fetih arasındaki parçalanmanın aşılması yönünde atılan bir adım olacağını savundu.

El Fetih liderleri, kurulacak hükümette Hamas'ın da belirgin bir rol oynayacağını açıklarken, Gazze'de yapılan açıklamalardan farklı bir tablo yansıyor. Abbas'ın attığı adımın esefle karşılandığını açıklayan Hamas liderleri, konunun önce kendileriyle görüşülmesi gerektiğini belirttiler.

Bu itiraza yanıt veren El Fetih yetkilileri ise, koalisyon hükümeti kurulması konusunda, Hamas'ın siyasi lideri Halit Meşal ile Mahmut Abbas'ın anlaşacağını hatırlattılar. Dolayısıyla atılan adımın Hamas-El Fetih arasında imzalanan anlaşmaya uygun olduğunu savundular. Birbiriyle çelişen bu açıklamaları yapan iki hareketin liderlerinin, altıncı yılını geride bırakan Filistin'deki parçalanmaya son verme konusunda çok hevesli olmadıkları kanısı giderek güçleniyor.

Görünen o ki, Hamas Gazze üzerindeki hegemonyasını korumak için uğraşırken, Mahmut Abbas yönetimi de Batı Şeria'daki etkinliğinin sarsılmasını önleme derdinde. Halen en etkili olan bu iki örgütün politikaları, yazık ki, Filistin hareketi ve halkı için tam bir talihsizliktir.

Zira bu hareketler, İsrail kuşatması altında bulunan Batı Şeria ve Gazze'de egemen olmak için çaba sarf ederken, aynı anda siyonist işgal tüm vahşetiyle sürüyor. Filistinli gençler İsrail askerleri tarafından katlediliyor, keyfi/toplu tutuklamalar devam ediyor, Yahudi yerleşimciler, Filistin topraklarını gasp ediyor, İsrail ordusu Filistinlilerin evlerini başlarına yıkıyor, Kudüs'tü Araplardan arındırma girişimleri tüm hızıyla sürüyor...

Bu iki örgütün izledikleri politikanın kolaylaştırıcı rolünün etkisiyle Filistin halkı ve Filistin hareketi, son aylarda iki gerici cephe arasında sıkışmış görünüyor. Bir tarafta ırkçı-siyonist rejimin hamisi emperyalist ABD rejimi var; diğer tarafta ise Katar, Müslüman Kardeşler ve AKP iktidarı...

"Dost kılıklı" görünen, gerçekte ise Filistin direnişini tasfiye etmeye çalışan her iki cephe, sonuç itibarıyla siyonist İsrail'e hizmet ediyor. Nitekim İsrail'in saldırı ve katliamları devam ederken, bu gerici cephelerin ilki, yani ABD, Batı Şeria'daki El Fetih Yönetimi üzerindeki baskıyı eksik etmezken, diğer cephe ise Gazze'yi kontrol eden Hamas hareketini vesayet altına almaya

çalışıyor.

ABD tarafı, Mahmut Abbas liderliğindeki El Fetih'e, maskaralıktan başka bir şey olmayan İsrail'le "barış süreci"nin yeniden canlandırılması için çaba harcamasını dayatırken, merkezinde Katar-AKP iktidarı ikilisinin bulunduğu bölgesel gerici cephe ise, İsrail'le anlaşması için Hamas'ı ikna etmeye çalışıyorlar. Müslüman Kardeşler'in (İhvan) Filistin kolu kabul edilen Hamas, emperyalist/siyonist güçlerin bölgedeki en sadık işbirlikçileri olan Katar-AKP ikilisiyle yakın işbirliğine girmekte bir sorun görmüyor.

İhvacılarla AKP'nin telkinlerine maruz kalan fakat aynı zamanda Katar emirinin petro-dolarlarının cazibesine de kapılan Hamas şefleri, yurtdışındaki büroyu Şam'dan Doha'ya taşıdılar. Bu adımla, ABD-İsrail hizmetindeki karşı-devrimci cepheye yaklaşan Hamas, buna karşın tabandan gelen basınçtan dolayı henüz direnişçi kimliğini tam yitirmedi, ancak işbirliği yaptığı AKP-Katar gibi güçlerin en temel isteği, bu kimliğin bir an önce terk edilmesidir.

Öte yandan Hamas liderlerinin ABD'deki düşünce kuruluşlarının toplantılarına katılmaya başlamaları, Filistinliler arasında "Hamas direnişi terk mi ediyor" kanısının yayılmasına yol açtı. İçine düştüğü vahim durumun farkında olan Hamas'ın bazı liderleri, "direnişten vazgeçmeyeceğiz" yönlü taahhütlerde bulunmaya başladılar. Ancak görünen o ki, Hamas yönetiminin sorunu direnişi sürdürmek değil, bu geri adımı, kitle desteğini yitirmeden atabilmenin yolunu bulmaktır.

Mahmut Abbas liderliğindeki Filistin Yönetimi ise, ABD Barış'na umut bağlayarak düpedüz elini/kolunu kendisi bağlıyor. Halen Barack Obama yönetiminin vaatlerine kanmaya hazır olan Abbas ve ekibinin politikası da, yazık ki, Filistin hareketlerini birleştirme ufkundan yoksun görünüyor.

Bu iki hareketin Filistin'de halen en güçlü iki siyasal akım olmaları, talihsizliktir. Zira her ikisi, İsrail kuşatması ve bombaları altında hakimiyet kurmakla iştigal ediyorlar. Parçalara hapsolma ve bu parçalarda denetimi elde tutma adına Filistin halkının temel sorunlarından uzaklaşan her iki hareket, gelinen aşamada, Filistin direnişinin önünde birer engele dönüşmüştür.

Filistin halkı için en acil şey işgale ve yağmaya karşı birleşik direnişin örülmesidir. Oysa ne Hamas'ın ne El Fetih'in bu yönde ciddi bir çabası var. Onlar, dar alanda iktidar mücadelesine devam etmek ve gerici güçlerin müdahalelerine açık bir politika izlemekle, Filistin direnişini güçlendirmiyor, tersine, bu direnişin önünde

Bogdanov, Hizbullah lideri Nasrallah'la görüştü

ABD ve işbirlikçileriyle çıkarları Suriye'de çatışan Rusya'nın, Ortadoğu'da daha etkili bir rol oynamaya başladığı gözleniyor. Suriye'nin yanı sıra İran, Mısır, Yemen, Bahreyn muhalefeti ve son olarak Lübnan'daki siyasal güçlerle ilişkileri pekiştiren Moskova'nın, Ortadoğu'daki etkisi azalmak bir yana giderek artıyor.

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in Ortadoğu Özel Temsilcisi Mihail Bogdanov'un İran, Lübnan ve Ürdün'ü kapsayan gezisi de, Moskova'nın Ortadoğu'da artan etkinliğinin göstergelerinden biri oldu.

Tahran'dan sonra Beyrut'a geçen Bogdanov, Lübnan Hizbullah lideri Hasan Nasrallah'la da görüştü. Bogdanov'un, ABD ile batılı emperyalistlerin "terör örgütü" listesinde bulunan Hizbullah lideriyle görüşmesi, Beşar Esad yönetimini yıkma histerisine kapılan rejimlere verilmiş güçlü bir mesaj olarak değerlendirildi.

Bogdanov'un ziyareti, Rusya'nın Suriye'de bir rejim değişikliğine izin vermeme konusundaki kararlılığının da yeni bir kanıtı kabul ediliyor.

Hizbullah'ın politikasını gerçekçi, çizgisini ise bölgenin sorunlarını derinlemesine kavrayan bir çizgi olarak nitelendiren Bogdanov, Rusya'nın Hizbullah'la ilişkilere verdiği önemin göstergesi olarak değerlendirildi.

Beyrut'ta Lübnan'ın farklı siyasal güçlerinin temsilcileriyle görüşen Bogdanov, burada yaptığı açıklamada, ABD-İngiltere-İsrail üçlüsünün, Suriye yönetiminin kimyasal silah kullandığı yönündeki iddialarının gerçeği yansıtmadığını bir kez daha vurguladı.

Kimyasal silahlarla ilgili söylentileri reddettiklerini belirten Bogdanov, Irak işgali öncesinde yayılan yalanlara dikkat çekti. Suriye'deki savaşın bitirilmesi gerektiğini ifade eden Bogdanov, tek çıkış yolunun Cenevre Anlaşması olduğunun altını bir kez daha çizdi.

Bogdanov'un bu ziyareti esnasında yaptığı görüşmeler ve verdiği mesajlar, Rusya'nın Suriye politikasında değişiklik bekleyenleri, bir kez daha hayal kırıklığına uğrattı.

Rusya'nın Cenevre Anlaşması'nı "tek çözüm yolu" olarak sunması, başta dinci-Amerikancı AKP iktidarı olmak üzere bölgedeki karşı-devrimci cephenin diğer iki ayağı olan Katar ve Suudi Arabistan rejimlerinin sefil emellerine ulaşma şanslarını giderek azaldığına işaret etti.

Hevesleri kursaklarında kaldığı ölçüde saldırganlaşan üç Amerikancı rejim ile Washington'daki efendilerinin, savaşı daha da körüklemeye devam edeceklerinin işaretleri mevcut. Kimyasal silah şayialarının yayılması bu yöndeki girişimlerin son günlerdeki belirgin örneklerinden birini oluşturuyor.

Üniversiteleri “karıştıran” Suriyeli ajanlar değil...

Dinci, ulusalcı, faşist, idare, polis ve medya işbirliğidir!

Geçtiğimiz günlerde burjuva basına yansıyan bir haber hayli dikkat çekiciydi. Son aylarda ülkenin birçok üniversitesinde yaşanan olayların Suriye İstihbarat Örgütü El Muhaberat'ın ajanları tarafından çözüm sürecine darbe vurmak ve Türkiye'de kaos çıkarmak için gerçekleştirildiğinin iddia edildiği haberde “bildirildi, tespit edildi, saptandı vs.” gibi kesin yargılar söz konusu olsa da somut ve güvenilir bir kaynak belirtilmiyor. Haberin kaynağının istihbarat birimleri olduğu söyleniyor ve ekleniyor: “*Ajanların, Dicle Üniversitesi'nde PKK ve Hizbullah sempatanları arasında yaşanan olaylar ile ODTÜ'de bu olayların protesto edilmesi sırasında yüzleri maskeli bir grubun polise taş, şişe ve demir bilyelerle saldırdığı olayda yer aldıklarını belirlendi. Ajanların, İstanbul Üniversitesi'nde farklı zamanlarda meydana gelen dini motifli bazı eylemlerde de yer aldıkları saptandı.*”

Objektiflikten oldukça uzak olan bu spekülasyon haberde olaylar birbirine karıştırılıyor. Suriyeli ajanların İstanbul ve Dicle üniversitelerinde Hizbullah'ın içinde, ODTÜ'de ise yurtsever öğrencilerin içinde tespit edildikleri söyleniyor. Böylece üniversitelerde devrimci-ilerici öğrencilere saldıran dinci-gerici çeteler aklanmak isteniyor. Öte yandan ise üniversitelerde yaşanan dinci-gerici saldırıları protesto etmek için ODTÜ'de yurtsever gençlik tarafından gerçekleştirilen ve polisin saldırısı sonucu çatışma çıkan eylemin içeriği karartılmak isteniyor. Bu ajanların 20-25 yaşında oldukları ve Suriye istihbaratı tarafından profesyonel eylemler için özel olarak eğitildikleri ve sahte kimlikle Türkiye'ye gönderildikleri söyleniyor. Eylemlerde yüzlerini maskeyle gizledikleri ve gözaltına alınmamak için yoğun çaba sarf ettikleri söylenen ajanların, tespit edildikleri (eğer alınlarında “Suriyeli ajan” yazmıyorsa nasıl tespit edildikleri merak konusu) ama bu ajanların kimliklerinin hala belirlenemediği habere ekleniyor.

Saldıranlar kimdi?

Birçok üniversitede arka arkaya gerçekleşen saldırıların tesadüf olmadığı ve tek merkezden yönetildiği ortadadır. “Çözüm süreci” olarak gündeme gelen ve PKK-devlet görüşmeleri ekseninde devam eden süreç **ırkçı-faşist çeteler** tarafından tahammülsüzlükle karşılandı. İrkçı-faşist parti MHP'nin şefi Devlet Bahçeli kendi tabanına sokağa çıkma çağrısı yaptı ve üniversitelerdeki faşist çeteler devreye sokuldu. Böylece birçok üniversitede eş zamanlı olarak provokasyonlar yaratıldı. Hacettepe'de, DTCF'de, Dokuz Eylül'de, Ege'de, Muğla'da, Samsun'da, Zonguldak'ta ve daha birçok üniversitede faşist saldırılar gerçekleşti. Devrimci, ilerici ve yurtsever öğrencilerin bu saldırılara yanıtı ise oldukça netti. İrkçı faşist çetelerin saldırıları karşısında birleşik bir direniş sergileyen devrimci, ilerici ve yurtsever öğrenciler **polis** saldırısının da hedefi oldu.

Öte yandan Kürt hareketinin tasfiyesini amaçlayan ve “barış görüşmeleri” adı altında geri çekilmeyi ve silah bırakmayı gündeme getiren devlet özellikle Kürt

gençliğinin dinamizmini kırmaya yönelik politikalar geliştirdi. Bu politikanın harcı baskı ve zordu. Diyarbakır'da isyan ve savaş çağrısını yükselten Kürt gençliği, Murat İzol'un polis tarafından katledilmesiyle dizginlenemeyince Hizbullah devreye sokuldu. **Dinci-gerici çeteler** Kürt öğrencilere günlerce saldırılar düzenledi. Hem de polis eşliğinde! Dicle Üniversitesi'nde yaşanan olaylar birçok üniversitede tepkiyle karşılandı, Dicle'ye destek eylemleri düzenlendi. Ancak İstanbul Üniversitesi'nde düzenlenen eyleme kendilerine “Müslüman gençlik” adı veren dinci-gerici çeteler bir kez daha saldırdı. Bu saldırı karşısında kendilerini savunan devrimci-ilerici-yurtsever öğrenciler yine **polis** saldırısının hedefi oldu.

Üniversitelerdeki saldırıların bir başka aktörü ise **ulusalcı çetelerdir**. Anadolu Üniversitesi'nde polisle birlikte devrimci, yurtsever öğrencilere saldıran bu çeteler ODTÜ'de yaşanan kavganın ardından ise polisin üniversiteye girmesine ve saatlerce terör estirmesine zemin hazırlamışlardır. Bununla birlikte birçok üniversitede ırkçı-faşist çetelerle birlikte hareket edip devrimcilere saldıranlar da ulusalcıların kendisidir. Elbette saldırganların en güvendikleri dayanak üniversite yönetimleridir. Dinci-gerici, faşist çetelere kol kanat veren idareler polisi üniversite kampüslerine davet etmiş ve kendi öğrencilerine azgınca saldırmalarına göz yummuştur. Saldırı ve çatışmaların ardından devrimci, yurtsever öğrenciler gözaltına alınmıştır. Üniversite yönetimleri de boş durmamış, soruşturma-ceza silahını devreye sokmuştur. Saldırıları karşısında kendisini ve faaliyetini savunan yüzlerce öğrenciye soruşturma açılmıştır.

Tüm bu saldırıların son ayağını ise burjuva medyanın anti-propagandaları oluşturuyor. Hangi sınıfı temsil ettiğinden ve habercilik anlayışını neye göre şekillendirdiğinden kuşku duymadığımız burjuva basın kendi üzerine düşeni yapıyor. Toplumun algılarına, yönelimlerine, kararlarına hükmetme çabasıyla

davranıyor. Üniversitelere dair yalan yanlış haberler yapan, devrimci, yurtsever öğrencileri karalayan gazeteler, kampüslerde ücretsiz olarak dağıtılıyor. Televizyon, radyo, sosyal medya anti-propagandayı arttırarak ideolojik bombardımanı sürdürüyor. Yaşamının tümünde burjuvazinin propagandasına maruz kalan gençler ise maalesef bu etkinin altına giriyor. Böylece şovenizm körükleniyor, sahte kutuplaşmalar yaratılıyor, gündem hızla değiştirilebiliyor. Öğrenci eylemleri görmezden gelinirken (ya da görmezden gelinemediği durumlarda çarpıtılıp, karalama kampanyasına konu edilirken) “sevimli hayvanlar” ya da “komik videolar” haber bültenlerinde genişçe yer bulabiliyor. Ya da kaynağının polis olduğu aşık olan spekülasyon haberlerle kafa karışıklığı yaratılmaya çalışılıyor.

Üniversitelerde saldıranların kimlikleri ve kime-neye hizmet ettikleri ortadayken “Suriyeli ajan” haberleri bu saldırıların devamı niteliğindedir. Üniversiteleri karıştıran da Suriyeli ajanlar değil, dinci, faşist, ulusalcı, idare, polis ve medya arasındaki bu işbirliğidir!

Kartal'da polis terörüne tepki

Taksim 1 Mayıs'ına azgınca saldıran polis İstanbul'u savaş alanına çevirdi. Azgın devlet terörüne karşı bulundukları her yeri 1 Mayıs alanına çeviren sınıf devrimcileri devlet terörünü teşhir etmek için Kartal'da yürüyüş gerçekleştirdi.

Kartal City Bank'ta toplanan BDSP'liler ajitasyon konuşmaları eşliğinde Bankalar Caddesi ve çay bahçelerinden geçerek Kartal Meydanı'na geldi. İşçi ve emekçilere 1 Mayıs'ta yaşanan azgın polis terörü ve bunun karşısında gösterilen direniş anlatılarak şunlar söylendi: “Sermaye devleti 1 Mayıs alanı olan Taksim'i işçi ve emekçilere kapatarak işçi sınıfının birleştirici gücünden korkmaktadır. Nasıl ki daha önce Taksim'i yasaklayamadıysa bugünde her yer Taksim alanı olmuştur. Onların korkularını kaba çevirmek ancak işçi sınıfının kızıl bayrağı altında mücadele etmekten geçiyor.”

Gözaltıların, baskıların işçileri ve devrimcileri yıldıramayacağının vurgulandığı açıklamanın ardından Kartal Meydanı'nda halaylar çekilerek ve BDSP'nin 5 Mayıs'ta Taksim'de gerçekleştireceği Deniz anmasına çağrı yapılarak eylem sonlandırıldı.

Avrupa Ekim Gençliği de “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm! - Avrupa Ekim Gençliği” pankartı ile eyleme katıldı.

Emekçilerden yoğun ilgi ve destek gören yürüyüş boyunca “Her yer Taksim her yer 1 Mayıs!”, “1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!”, “Gözaltılar serbest bırakılsın!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” ve “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganları atıldı.

Mücadele Postası

28 Nisan Anma ve yas gününde işçi aileleri sokakta

Tüm dünyada iş cinayetlerine dikkat çekmek için çeşitli programlara konu olan 28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü İstanbul'da da bir eylemle gündemleştirildi.

Adalet Arayan İşçi Aileleri tarafından örgütlenen eylem Taksim Tramvay Durağı'nda "28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü ilan edilsin!" pankartının açılmasıyla başladı. Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne kadar süren yürüyüşte "İş kazası değil, cinayet!", "Çalışırken ölmek istemiyoruz!", "Sorumlular belli adalet istiyoruz!" sloganları atıldı. Eylemde anma ve yas gününün sembolü olan "Mavi unutma beni çiçeği" kokartları takıldı.

Galatasaray Lisesi önünde bugünün özgünlüğünde iş cinayetlerinde ölenler için yapılan Vicdan Nöbeti'yle eylemin birleştirildiği açıklandı. Basın açıklamasını Ostim'de 2011 yılındaki patlamada eşi Mükremin Atmaca'yı kaybeden Azize Atmaca okudu.

Atmaca, 28 Nisan'ın anma ve yas günü ilan edilmesi çağrısını vurgulayarak başladığı açıklamada dünyada ve Türkiye'de iş cinayetleri verilerini sundu. Ancak verilerin tam sayıları aktarmadığını ifade eden Atmaca, her ölümlü kazanın iş kazası sayılmadığını söyledi.

Atmaca, 28 Nisan'ın seçilme nedeninin Kanada'da 1914 yılında ilk defa iş kazalarındaki patron sorumluluğunun hukuken tescil edildiği gün olduğunu belirtti. Dünyanın çeşitli ülkelerinde bu günün kabul edildiğini ifade edip bu ülkelerin bilgilerini paylaştı.

Atmaca taleplerini tekrarlayarak basın açıklamasını bitirdi.

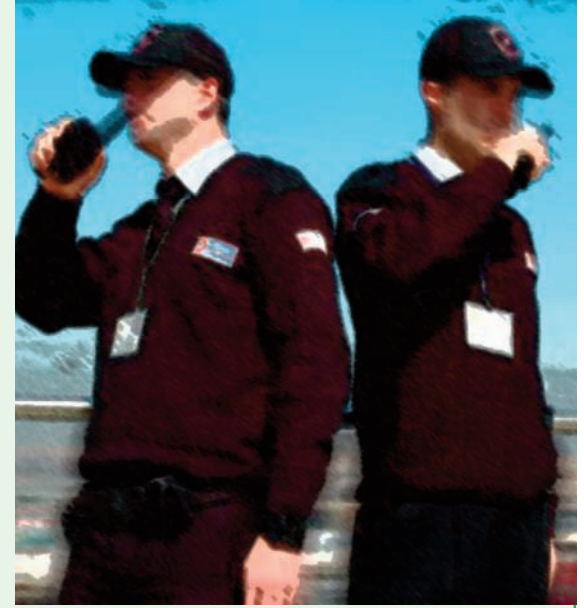

Açıklamanın ardından gazeteci Ahmet Şık iş cinayetlerinde yakınlarını kaybedenlerin ailelerinden görüşlerini alarak Vicdan Nöbeti'ni başlattı. Aileler, yakınlarını kaybetmenin acısını taşıdıklarını fakat yeni iş cinayetleri yaşanmasın diye nöbeti sürdürdüklerini söylediler. Aileler iş cinayetlerine neden olanın patronların kar hırsı olduğunu ifade ettiler.

Nöbetin ardından eylem tamamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tuzla Deri Sanayi'de ÖGB terörü!

Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde İsmaco direnişçilerine ziyarete giderken, bir fabrika duvarına "1 Mayıs'ta Taksim'e!/BDSP" yazılması yaptığı gerekçesiyle durdurulan BDSP'liye özel güvenlik tarafından kimlik soruldu.

Sınıf devrimcisi güvenlikçilerin böyle bir yetkisi olmadığını söylemesi üzerine güvenlik tehditler savurdu. Güvenlikçilere gereken cevabın verilmesi üzerine ÖGB'ler sınıf devrimcisini zorla arabaya bindirip çantasını almaya çalıştı. İstediklerini alamayınca ise azgınca saldırıya geçtiler.

BDSP çalışanını yanlarında kelepçe olmadığı için kemerini belinden çıkartıp bağlamaya çalışan Ramazan isimli güvenlik görevlisine de gereken cevap sınıf devrimcisi ve çevrede bulunan işçiler tarafından verildi. Serbest bölge içinde bulunan işçiler tellerin arkasından güvenlik görevlilerini sözlü olarak uyardı. Ayrıca yoldan geçen işçi de güvenlik görevlilerinin yaptığı saldırıyı yüzlerine vurarak BDSP çalışanını azgın köpeklerin elinden aldı.

Bölgede gerçekleşen direnişlere de tahammülsüzlüklerini gösteren DOSB sermayedarları, ÖGB'leri zaman zaman İsmaco ve daha öncede PMR Kauçuk işçilerinin üzerine salarak tehdit etmişlerdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Hacı Halil Mah. Hükümet Cad. No:24 / B, Gebze / KOCAELİ

Atatürk Bulvarı 109/19 Erciyes İşhanı, Kızılay / ANKARA

Sosyalizm kavgamızda yaşıyorlar!

